

eul_wid: lke-ab

Φιλόχορος ὁ Ἀθηναῖος · Philochorus of Athens

Atthís: Athenian Origins and Customs

Ἀποσπάσματα

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Ἀττική Attic (frg)

Domain: Ἱστορία History

Format: Συναγωγή Collection

- 3b, 328, F¹ SCHOL. PLAT. Π. δικ. 374 A p. 402 Greene: παροιμία ὅτι πολλὰ ψεύδονται αἰοιδοί ... φασὶ γὰρ τοὺς ποιητὰς πάλαι λέγοντας τάληθῆ, ἄθλων ὕστερον αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγῶσι τιθεμένων, ψευδῆ καὶ πεπλασμένα λέγειν αἰρεῖσθαι, ἵνα διὰ τούτων ψυχαγωγοῦντες τοὺς ἀκροωμένους τῶν ἄθλων τυγχάνωσιν. ἐμνήσθη ταύτης καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α καὶ Σόλων Ἑλεγεΐαις (F 21 D) καὶ Πλάτων ἐνταῦθα.
- 3b, 328, F^{2a} STEPH. BYZ. s.v. ἄστν· ἡ κοινῶς πόλις. διαφέρει δέ, ὅτι τὸ μὲν κτίσμα δηλοῖ, ἡ δὲ πόλις καὶ τοὺς πολίτας. ἐκλήθη δὲ ἄστν, ὡς Φιλόχορος [ι] α Ἀτθίδος ς, διὰ τὸ πρότερον νομάδας καὶ σποράδην ζῶντας τότε συνελθεῖν καὶ στήναι ἐκ τῆς πλάνης εἰς τὰς κοινὰς οἰκῆσαι ς, ὅθεν οὐ μετανεστήκασιν. Ἀθηναῖοι δὲ πρῶτοι τῶν ἄλλων ἄστη καὶ πόλεις ὠίκησαν.
- 3b, 328, F^{2b} ET. (GEN.) M. p. 160, 5: ἄστν· ἡ πόλις· Φιλόχορος ἐν τῷ α τῆς Ἀτθίδος φησὶν· « ἄστν δὲ προσηγορεύσαν τὴν πόλιν διὰ τὸ πρότερον νομάδας καὶ σποράδην ζῶντας τότε συνελθεῖν καὶ στήναι ἐκ τῆς πλάνης εἰς τὰς κοινὰς οἰκῆσαι ς, ὅθεν οὐ μετανέστησαν » . οὕτως Ὡρος ἐν ἐθνικῶν.
- 3b, 328, F³ STEPH. BYZ. s.v. Ἄρειος πάγος· ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ θεῶν θ (244 F 94), ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γινομένας μαιφονίας. Φιλόχορος δ' ἐν Ἀτθίδος β βιβλίῳ ι, ὅτι Ἀλινρόθιον τὸν Ποσειδῶνος ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἄρεος ς, βιαζόμενον [διὰ] τὴν Ἀλκίππην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα.
- 3b, 328, F⁴ MAXIM. (CONF.) SCHOL. DIONYS. AREOPAG. Patrol. Gr. 4 p. 17 Migne: ἐδίκαζον οὖν Ἀρεοπαγῖται περὶ πάντων σχεδὸν σφαλμάτων καὶ παρανομιῶν, ὡς ἅπαντά φησιν Ἀνδροτίων ἐν πρώτῃ (324 F 3) καὶ Φιλόχορος ἐν δευτέρῃ καὶ τρίτῃ (F 20) τῶν Ἀτθίδων.
- 3b, 328, F^{5a} ATHEN. 15, 48 p. 693 DE: Φιλόχορος δ' ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος « καὶ θέσμιοι » φησὶν « ἐτέθη τότε προσφέρεσθαι μετὰ τὰ σιτία πᾶσιν ἀκράτου μὲν ὅσον γεῦμα καὶ δεῖγμα τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀγαθοῦ Θεοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένο » . διὸ καὶ τροφούς τοῦ Διονύσου τὰς νύμφας ὀνομασθῆναι.
- 3b, 328, F^{5b} —2, 7 p. 38 CD: Φιλόχορος δέ φησιν « Ἀμφικτύονα τὸν Ἀθηναίων βασιλέα μαθόντα παρὰ Διονύσου τὴν τοῦ οἴνου κρᾶσιν πρῶτον κεράσαι. διὸ καὶ ὀρθοὺς γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους οὕτω πίνοντα ς, πρότερον ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καμπτομένου ς, καὶ διὰ τοῦτο ἰδρύσασθαι βωμὸν Ὁρθοῦ Διονύσου ἐν τῷ τῶν Ὠρῶν ἱερῷ· αὐταὶ γὰρ καὶ τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν ἐκτρέφουσιν.

πλησίον δ' αὐτοῦ καὶ ταῖς Νύμφαις βωμὸν ἔδειμε ν , ὑπόμνημα τοῖς χρωμένοις τῆς κράσεως ποιούμενος · καὶ γὰρ Διονύσου τροφοὶ αἱ Νύμφαι λέγοντα ι . καὶ θέσμιον ἔθετο προσφέρεσθαι μετὰ τὰ σιτία <πᾶσιν> ἄκρατον μόνον ὅσον γεύσασθα ι , δεῖγμα τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀγαθοῦ Θεοῦ ὅ , τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένο ν , ὅποσον ἕκαστος βούλεται · προσεπιλέγειν δὲ τούτῳ τὸ τοῦ Διὸς Σωτῆρος ὄνομα διδαχῆς καὶ μνήμης ἔνεκα τῶν πινόντων ν , ὅτι οὕτω πίνοντες ἀσφαλῶς σωθήσονται ι » .

3b, 328, F⁶ HARPOKR. (SUDA) s.v. κοβαλεῖα· ἐλέγετο ἡ προσποιητὴ μετ' ἀπάτης παιδιὰ, καὶ κόβαλος ὁ ταύτην χρώμενος. ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ· Φιλόχορος β' Ἀτθίδος « οὐ γὰρ ρ , ὥσπερ ἔνιοι λέγουσι ν , βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον γίνεσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον ν » .

3b, 328, F^{7a} EUSEB. Chron. a. Abr. 712/20 (SYNKELL. p. 307, 1 Bonn.): Διονύσου πράξεις καὶ τὰ περὶ Ἰνδούς, Λυκοῦργόν τε καὶ Ἀκταίωνα καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περσεὶ συστάς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὥς φησι Δείναρχος ὁ ποιητής, οὐχ ὁ ῥήτωρ. τῷ δὲ βουλομένῳ πάρεστιν ἰδεῖν αὐτοῦ τὴν ταφήν ἐν Δελφοῖς παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν χρυσοῦν, ἔνθα καὶ τὸ ὄπλον ἀνάκειται Αὐγούστου Καίσαρος καὶ Νέρωνος ἡ κιθάρα. βάθρον δέ τι νομίζεται τοῖς ἀγνοοῦσιν ὁ Διονύσου τάφος. στρατηγὸς δὲ δοκεῖ γενέσθαι, καὶ οὕτω γράφεται θηλύμορφος διὰ τε ἄλλας αἰσχυρὰς αἰτίας καὶ διὰ τὸ μιζόθηλυν στρατὸν ὀπλίζειν· ὥπλιζε γὰρ σὺν τοῖς ἄρρεσι τὰς θηλείας , ὥς φησιν ὁ Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ ι .

3b, 328, F^{7b} MALAL. Chron. II p. 44, 21 Bonn: καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ Διόνυσος ὅτι ὠπλίσατο κατ' αὐτοῦ, ἔφυγε τὸν Λυκοῦργον· καὶ εἰς Δελφούς ἀπελθὼν ἐκεῖ τελευτᾷ· καὶ ἐτέθη τὸ λείψανον τοῦ αὐτοῦ Διονύσου ἐκεῖ ἐν σορῶνι· καὶ τὰ ὄπλα δὲ αὐτοῦ αὐτὸς ἐκεῖ εἰς τὸ ἱερὸν ἐκρέμασε, καθὼς Δείναρχος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο περὶ τοῦ αὐτοῦ Διονύσου. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ σοφώτατος Φιλόχορος τὰ αὐτὰ συνεγράψατο, ἐν ἧ ἑκθέσει εἶπε περὶ τοῦ αὐτοῦ Διονύσου « ἔστιν ἰδεῖν τὴν ταφήν αὐτοῦ ἐν Δελφοῖς παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν χρυσοῦν· βάθρον δέ τι εἶναι ὑπονοεῖται ἡ σορὸς , ἐν ᾧ γράφεται· 'Ἐνθάδε κεῖται θανὼν Διόνυσος ἐκ Σεμέλης' » . ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σοφώτατος Κεφαλίων (93 F 4) τὰ αὐτὰ ἐν τῷ ἰδίῳ συγγράμματι ἐξέθετο.

3b, 328, F⁸ HARPOKR. (SUDA) s.v. κανηφόροι· Λυκοῦργος ἐν τῷ Κατὰ Λυκόφρονος (F 68 Bl). περὶ τῶν κανηφόρων Φιλόχορος ἐν β' Ἀτθίδος φησὶν ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ, ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

3b, 328, F⁹ SCHOL. V ARISTOPH. Vesp. 544: οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος χρήσιμος ... σκωπτόμενοι δ' ἐν τοῖς ὁδοῖς θαλλοφόροι καλούμεθα] ... ἐπειδὴ ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλοὺς ἔχοντες ἐπόμεπυνον ... ὁ μέντοι Δικαίαρχος ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ (IV) οὐκ οἶδα ἐξ ὅτου ποτὲ καὶ τὰς γραῦς ἐν τοῖς Παναθηναίοις ὑπέιληφε θαλλοφορεῖν, πολλῶν ἀλλήλοις ὁμολογούντων περὶ τοῦ μόνου τοῦ πρεσβύτου θαλλοφορεῖν, Ξενοφώντος μὲν ἐν τῷ Συμποσίῳ (4, 17), Φιλοχόρου δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ ι , ὅς γε καὶ τὸν καταδόντα τὸ ἔθος Ἐριχθόνιον συνίστησι ν . μνημονεύει τοῦ ἔθους Κρατῖνος μὲν ἐν Δηλιάσι (I 22, 31 K), Φερεκράτης δ' ἐν Ἐπιλήσμοσιν (I 160, 57 K).

3b, 328, F¹⁰ HARPOKR. s.v. ἐπίβοιον· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς ἱερείας (F 35 Bl). Φιλόχορος δ' ἐν β' φησὶν οὕτως· « ἐὰν δέ τις τῇ Ἀθηνᾷ θύῃ βοῦν , ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ τῇ Πανδρόσῳ θύειν ὅν ν , καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον ν » . ὁμοίως καὶ Στάφυλος ἐν α' τῶν Περὶ Ἀθηνῶν (269 F 1).

3b, 328, F¹¹ SYNKELL. Chron. p. 304, 4 Bonn: Ἐρεχθέως τούτου θυγατέρα Βορέας υἱὸς Ἀστραίου Θραῖξ ἤρπασεν Ὠρεΐθυιαν· ὁ δὲ μῦθος τὸν ἄνεμον ν , ὡς Φιλόχορος ἐν δευτέρᾳ φησὶ ν .

3b, 328, F¹² SCHOL. SOPHOKL. OK 100 (NATAL. COM. Mythol. 4, 13) νήφων ἀοίνοις] οὐ γὰρ σπένδεται οἶνος αὐταῖς (scil. ταῖς Εὐμενίσιν) ἀλλ' ὕδωρ, καὶ νηφάλια καλοῦνται αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. Πολέμων ἐν δὲ τῷ πρὸς Τίμαιον (IV) καὶ ἄλλοις τισὶ θεοῖς νηφαλίους φησὶ θυσίας γίνεσθαι, γράφων

οὕτως· «Ἀθηναῖοί τε γὰρ τοῖς τοιούτοις ἐπιμελεῖς ὄντες καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσοι, νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι Μνημοσύνη, Μούσαις, Ἥοι, Ἥλῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ Οὐρανίαι». Φιλόχορος δὲ καὶ περὶ τινων ἄλλων θυσιῶν τὸν αὐτὸν τρόπον δρωμένων φησὶν ἐν τῇ β τῶν Ἀτθίδων Διονύσωι τε καὶ ταῖς Ἐρεχθέως θυγατρᾶσι· καὶ οὐ μόνον θυσίας νηφαλίου ἀλλὰ καὶ ξύλα τινὰ ἐφ' ὧν ἔκαιο ν.

3b, 328, F 13 HARPOKR. s.v. Βοηδρόμια· Δημοσθένους Φιλιππικοῖς (3, 31). ἑορτή τις Ἀθήνησιν οὕτω καλουμένη, ἣν φησι Φιλόχορος ἐν β νενομίσθαι, καθ' ἣν ἡμέραν Ἴων ὁ Ξούθου ἐβοήθησε σπουδῇ πολλῇ πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος, Ἐρεχθέως βασιλεύοντος βοηδρομεῖν γὰρ τὸ βοηθεῖν ὠνομάζετο, τουτέστιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν.

3b, 328, F 14 HARPOKR. (SUDA Σ 623) s.v. Σκίρον· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς ἱερείας (F 46 Bl). Σκίρα ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριῶν. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες Περὶ τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὧν ἐστὶ καὶ Λυσιμαχίδης (366 F 3), ὡς τὸ σκίρον σκιάδ <ε> ἰὸν ἐστὶ μέγα, ὑφ' ᾧ φερομένῳ ἐξ ἀκροπόλεως εἰς τινα τόπον καλούμενον Σκίρον πορεύονται ἢ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἥλιου κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἑτεοβουτάδαι. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν καὶ σκέπας ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν β Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἐλευσινίου μάντεως κεκληθῆσθαι, Πραξίων δὲ ἐν β Μεγαρικῶν (484 F 1) ἀπὸ Σκίρωνος.

3b, 328, F 15 ATHEN. 11, 92 p. 495E: πενταπλόα· μνημονεύει αὐτῆς Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος. Ἀριστοδῆμος δ' ἐν τρίτῳ Περὶ Πινδάρου (383 F 9) τοῖς Σκίροις φησὶν [Ἀθήναζε] ἀγῶνα ἐπιτελεῖσθαι τῶν ἐφήβων δρόμου· τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχοντας ἀμπέλου κλάδον κατάκαρπον τὸν καλούμενον ὦσχον. τρέχουσι δ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι τοῦ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικήσας λαμβάνει κύλικα τὴν λεγομένην πενταπλόαν, καὶ κωμάζει μετὰ χοροῦ. πενταπλόα δ' ἡ κύλιξ καλεῖται καθ' ὅσον οἶνον ἔχει καὶ μέλι καὶ τυρὸν καὶ ἀλφίτων καὶ ἐλαίου βραχύ.

3b, 328, F 16 HARPOKR. s.v. ὀσχοφόροι· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου (F 87 Je), εἰ γνήσιος. περὶ τῶν ὀσχοφόρων ἄλλοι τε εἰρήκασιν καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ [ι] β. ὁ δὲ Ἴστρος ἐν τῇ ιγ (334 F 8) περὶ Θησέως λέγων γράφει οὕτως· «ἐνεκα τῆς κοινῆς σωτηρίας νομίσαι τοὺς καλουμένους ὀσχοφόρους καταλέγειν δύο τῶν γένει καὶ πλούτῳ προυχόντων. ἡ δὲ ὄσχη κλημὰ ἐστὶ βότρυς ἐξηρητημένους ἔχον. ταύτην δὲ ὀρεσχάδα ἔνιοι καλοῦσιν».

3b, 328, F 17 PLUTARCH. Theseus 15, 2: τοὺς δὲ παῖδας εἰς Κρήτην κομιζομένους ὁ μὲν τραγικώτατος μῦθος ἀποφαίνει τὸν Μινώταυρον ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ διαφθεῖρειν, ἢ πλανωμένους αὐτοὺς καὶ τυχεῖν ἐξόδου μὴ δυναμένους ἐκεῖ καταθνήσκειν, τὸν δὲ Μινώταυρον, ὥσπερ Εὐριπίδης (F 996/7 N 2) φησί, σύμμεικτον εἶδος καὶ ἀποφῶλιον βρέφος γεγονέναι καὶ ταύρου μεμειχθαι καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει. (16, 1) Φιλόχορος δὲ φησὶν οὐ ταῦτα συγχωρεῖν Κρήτας, ἀλλὰ λέγειν ὅτι φρουρὰ μὲν ἦν ὁ Λαβύρινθος, οὐθὲν ἔχων κακόν, ἀλλ' ἡ τὸ μὴ διαφυγεῖν τοὺς φυλαττομένους· ἀγῶνα δ' ὁ Μίνως ἐπ' Ἀνδρόγεωι γυμνικὸν ἐποίησεν, καὶ τοὺς παῖδας ἄθλα τοῖς νικῶσιν ἐδίδου τέως ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ φυλαττομένου. ἐνίκῃ δὲ τοὺς προτέρους ἀγῶνας ὁ μέγιστος παρ' αὐτῷ δυνάμενος τότε καὶ στρατηγῶν ὄνομα Ταῦρος, ἀνὴρ οὐκ ἐπιεικὴς καὶ ἡμερος τὸν τρόπον ἀλλὰ καὶ τοῖς παισὶ τῶν Ἀθηναίων ὑπερηφάνως καὶ χαλεπῶς προσφερόμενος (19, 1) ἐπεὶ δὲ κατέπλευσεν εἰς Κρήτην, ὡς μὲν οἱ πολλοὶ γράφουσι καὶ αἰδοῦσι, παρὰ τῆς Ἀριάδνης ἐρασθείσης τὸ λίνον λαβὼν ἀπέκτεινε τὸν Μινώταυρον καὶ ἀπέπλευσε τὴν Ἀριάδνην ἀναλαβὼν καὶ τοὺς ἡιθέους. (2) Φερεκύδης (3 F 150) δὲ καὶ τὰ ἐδάφη τῶν Κρητικῶν νεῶν φησὶν ἐκκόψαι τὸν Θησέα τὴν δίωξιν ἀφαιρούμενον. (3) Δήμων (327 F 5) δὲ καὶ τὸν Ταῦρον

ἀναιρεθῆναί φησι τὸν τοῦ Μίνω στρατηγὸν ἐν τῷ λιμένι διαναυμαχοῦντα τοῦ Θησέως ἐκπλέοντος. (4) ὡς δὲ Φιλόχορος ἱστορήκε, τὸν ἀγῶνα τοῦ Μίνω συντελοῦντος, ἐπίδοξος ὢν ἅπαντας πάλιν νικήσιν ὁ Ταῦρος ἐφθονεῖτο· καὶ γὰρ ἡ δύναμις αὐτοῦ διὰ τὸν τρόπον ἦν ἐπαχθὴς, καὶ διαβολὴν εἶχεν ὡς τῇ Πασιφάῃ πλησιάζων. διὸ καὶ τοῦ Θησέως ἀξιοῦντος ἀγωνίσασθαι συνεχώρησεν ὁ Μίνω. (6) ἔθους δ' ὄντος ἐν Κρήτῃ θεᾶσθαι καὶ τὰς γυναῖκας, Ἀριάδην παροῦσα πρὸς τὴν ὄψιν ἐξεπλάγη τοῦ Θησέως καὶ τὴν ἄθλησιν ἐθαύμασε πάντων κρατήσαντος. (7) ἡσθεῖς δὲ καὶ ὁ Μίνως μάλιστα τοῦ Ταύρου καταπαλαισθέντος καὶ προπηλακισθέντος, ἀπέδωκε τῷ Θησεῖ τοὺς παῖδας καὶ ἀνῆκε τῇ πόλει τὸν δασμόν. (es folgt Kleidemos 323 F 17).

3b, 328, F 17b EUSEB. Chron. a Abr. 785: τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, ὡς μὲν ὁ μῦθος, ὅτι δὴ ἐκ ταύρου τοῦ ζώου καὶ Πασιφάης μιζόθηρ ἐγένετο καὶ τὸν παρ' Ἀθηναίων δασμὸν κομιζόμενος ἐθoinᾶτο τοὺς παῖδας, αὐτοὶ δὲ οἱ Κνώσιοι λέγουσιν εἶναι τοῦ Μίνω στρατηγόν, ὃς ὠνομάζετο Ταῦρος, τὴν δὲ φύσιν ὠμὸς καὶ ἀνήμερος ἦν. ἐπεὶ δὲ Μίνως ἀγῶνα ἐπ' Ἀνδρόγεω ἐτίθει, ὃν ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι, τοὺς Ἀττικοὺς δὲ παῖδας ἔπαθλον ἐδίδου, ἰσχυρὸς ὢν ὁ Ταῦρος πάντων κατεκράτει· ὡς δὲ καὶ τῷ Θησεῖ τοῦ ἀγῶνος μετεδόθη καὶ τὸν Ταῦρον κατεπάλαισε, συνέβη καὶ τοὺς παῖδας διασωθῆναι καὶ τὴν πόλιν ἀφεθῆναι τοῦ δασμοῦ, ὡς Φιλόχορος ἱστορήκεν ἐν δευτέρῃ Ἀτθίδος.

3b, 328, F 17b BOCCACCIO Gen. Deor. Gent. 11, 26: et esto ibidem legatur Platonem hoc esse falsum convincere, conveniunt tamen his quae a Philochoro in Atthidis libro de Minotauro recitantur, dato aliquantulum discrepent ab his quae postmodum ab Eusebio dicuntur.

3b, 328, F 18b PLUTARCH. Theseus 35: Αἰδωνέως δὲ τοῦ Μολοσσοῦ ξενίζοντος Ἡρακλέα, καὶ τῶν περὶ τὸν Θησέα καὶ Πειρίθουν κατὰ τύχην μνησθέντος, ἃ τε πράζοντες ἤλθον καὶ ἃ φωραθέντες ἔπαθον, βαρέως ἦνεγκεν ὁ Ἡρακλῆς τοῦ μὲν ἀπολωλότος ἀδόξως, τοῦ δ' ἀπολλυμένου· (2) καὶ περὶ Πειρίθου μὲν οὐδὲν ὥιετο ποιήσιν πλέον ἐγκαλῶν, τὸν δὲ Θησέα παρητεῖτο, καὶ χάριν ἡξίου ταύτην αὐτῷ δοθῆναι. (3) συγχωρήσαντος δὲ τοῦ Αἰδωνέως, λυθείς ὁ Θησεὺς ἐπανῆλθε μὲν εἰς τὰς Ἀθήνας, οὐδέπω παντάπασι τῶν φίλων αὐτοῦ κεκρατημένων, καὶ ὅς' ὑπῆρχε τεμένη πρότερον αὐτῷ τῆς πόλεως ἐξελοῦσης, ἅπαντα καθιέρωσεν Ἡρακλεῖ, καὶ προσηγόρευσεν ἀντὶ Θησεῖων Ἡράκλεια πλὴν τεσσάρων, ὡς Φιλόχορος ἱστορήκεν.

3b, 328, F 18b EUSEB. Chron. a. Abr. 620 (SYNKELL. p. 299, 9): κόρης ἀρπαγὴ Περσεφόνης ὑπὸ Αἰδωνέως τοῦ Μολοσσῶν βασιλέως, ὃς εἶχε κύνα παμμεγέθη τὸν λεγόμενον Κέρβερρον, ᾧ τὸν Πειρίθουν ὕστερον διεχρήσατο, παραγενόμενον ἐφ' ἀρπαγῇ τῆς γυναικὸς ἅμα Θησεῖ. Θησέα δὲ παρατυχὼν Ἡρακλῆς ἐρρύσατο μέλλοντα συνδιαφθεῖρεσθαι τῷ Πειρίθῳ. διὰ δὲ τὸ τοῦ κινδύνου προὔπτον ἐξ Αἰδου νομίζεται Θησεὺς ἀνεληλυθένα, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ ἐν Ἀτθίδος δευτέρῳ.

3b, 328, F 18b BOCCACCIO Gen. Deor. Gent. 11, 6: arbitror igitur hanc Sycani regis Sycilie et Cereris fuisse filiam eamque ab Orco, Molossorum rege seu cudonio seu Agesilao secundum Philochorum anno XXVIII Erictei regis Athenarum raptam eique coniugio copulatam.

3b, 328, F 19b ET. M. (GEN. p. 42 Mi) p. 140, 45: Ἀρητήσιον· τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος, ὅτι Θησεὺς μετὰ τὸ ὑποστρέψαι ἐκ τοῦ Αἰδου ἐκπεσὼν Ἀθηναίων ἐκεῖσε τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀράς ἐποίησατο· παρὰ τὰς ἀράς οὖν Ἀρητήσιον ὁ τόπος ἐκλήθη. οὕτω Φιλόχορος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἀτθίδων.

3b, 328, F 20b MAXIM. (CONF.) SCHOL. DIONYS. AREOP. Patrol. Gr. 4 p. 17 Migne: ἐδίκάζον οὖν Ἀρεοπαγῖται περὶ πάντων σχεδὸν τῶν σφαλμάτων καὶ παρανομιῶν, ὡς ἅπαντά φησιν Ἀνδροτίων ἐν πρώτῃ (324 F 3) καὶ Φιλόχορος ἐν δευτέρῃ (F 4) καὶ τρίτῃ τῶν Ἀτθίδων.

- 3b, 328, F 20b—4, p. 16: ἐκ γὰρ τῶν ἐννέα καθισταμένων ἀρχόντων Ἀθήνησι τοὺς Ἀρεοπαγίτας ἔδει συνεστάναι δικαστάς, ὥς φησιν Ἀνδροτίων ἐν δευτέραι τῶν Ἀτθίδων (324 F 4): ὕστερον δὲ πλείονων γέγονεν ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή, τουτέστιν ἢ ἐξ ἀνδρῶν περιφανεστέρων πεντήκοντα καὶ ἑνός, πλὴν ἐξ εὐπατριδῶν, ὡς ἔφημεν, καὶ πλούτῳ καὶ βίῳ σῶφρονι διαφερόντων ὡς ἱστορεῖ Φιλόχορος διὰ τῆς τρίτης τῶν αὐτοῦ Ἀτθίδων ν .
- 3b, 328, F 20* MICHAEL SYNK. Enc. Dionys. Areopag. ebd. p. 620: τῶν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ δικαστῶν ἐχρημάτιζε ..., ὧν τὸ τοῦ γένους περίοπτον καὶ μεγαλόδοξον τοῖς τῶν Ἀτθίδων συγγραφεῦσιν Ἀνδροτίωνί τε καὶ Φιλοχόρῳ κατὰ πλάτος ἱστόρηται.
- 3b, 328, F 21 HARPOKR. (SUDA) s.v. λίθος Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος (54, 26) «τῶν τε παρόντων καθ' ἓνα ἡμῖν οὕτως καὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες». εἰκόασι δ' Ἀθηναῖοι πρὸς τινὶ λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ (7, 1; 55, 5) καὶ Φιλόχορος ἐν τῷ γ ὑποσημαίνουσιν.
- 3b, 328, F 22 HARPOKR. s.v. Τρικέφαλος Ἰσαῖος ἐν τῷ Πρὸς Εὐκλείδην (F 59 Tur) «μικρὸν δ' ἄνω τοῦ Τρικεφάλου παρὰ τὴν Ἑστίαν ὁδόν». τὸ πληρὲς ἐστὶν τοῦ Τρικεφάλου Ἑρμοῦ. τοῦτον δὲ φησι Φιλόχορος ἐν γ Εὐκλείδην ἀναθεῖναι Ἀγκυλῇσι ν .
- 3b, 328, F 22* SUDA s.v. Τρικέφαλος ὁ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἢ ὁδός, ποῦ δὲ ἐκείνη. ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν Τρικέφαλον Ἑρμῆ ν , ὡς Φιλόχορός φησι ι , Προκλείδης Ἰπάρχου ἐραστή ς .
- 3b, 328, F 23 ATHEN. 14, 42 p. 637F—638A: Φιλόχορος δ' ἐν γ Ἀτθίδος « Λύσανδρο ς » φησί « ὁ Σικυώνιος κιθαριστὴς πρῶτος μετέστησε τὴν ψιλοκιθαριστικὴν ν , μακροὺς τοὺς τόνους ἐκτείνας καὶ τὴν φωνὴν εὐογκον ποιήσα ς , καὶ τὴν ἔναυλον κιθάρισι ν , ἥι πρῶτοι οἱ περὶ Ἐπίγονον ἐχρήσαντο ο . καὶ περιελὼν τὴν συντομίαν τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τοῖς ψιλοῖς κιθαρισταῖ ς , χρώματά τε εὐχρόα πρῶτος ἐκίθαρσε καὶ ἰάμβους καὶ μάγαδι ν , τὸν καλούμενον συριγμό ν , καὶ ὄργανον μετέλαβεν μόνος τῶν πρὸ αὐτοῦ ὅ , καὶ τὸ πρᾶγμα αὐξήσας χορὸν περιεστήσατο πρῶτο ς ».
- 3b, 328, F 24 HARPOKR. s.v. Ἀλωπεκὴ δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος πόθεν δὲ ὠνομάσθησαν Φιλόχορος ἐν γ δηλοῖ .
- 3b, 328, F 25 HARPOKR. s.v. Κεραμεῖς δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος Κεραμεῖς, ὡς φησι Διόδωρος (372 F 18). φησί δὲ Φιλόχορος ἐν γ εἰληφέναι τούτους τοῦνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τοῦ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἥρω ι .
- 3b, 328, F 26 HARPOKR. s.v. Κολωνέτας Ὑπερείδης ἐν τῷ Πρὸς Ἀπελλαῖον περὶ τοῦ θησαυροῦ (F 8 Bl—J). τοὺς μισθωτοὺς κολωνέτας ὠνόμαζον, ἐπεὶδὴ παρὰ τῷ Κολωνῷ εἰστήκεσαν, ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα τὸ Ἡφαιστεῖον καὶ τὸ Εὐρυσάκειόν ἐστιν· ἐκαλεῖτο δὲ ὁ Κολωνὸς οὗτος ἀγοραῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος Κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερόν, ὡς Ὑπερείδης ἐν τῷ Κατ' Αὐτοκλέους (F 60) οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἵππων. Φερεκράτης Πετάλῃ (I 184, 34 K) «οὗτος πόθεν ἦκες; —ἐς Κολωνὸν ἰέμην, / οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων» ... περὶ τῶν Κολωνῶν Διόδωρος τε ὁ περιηγητὴς (372 F 7) καὶ Φιλόχορος ἐν γ Ἀτθίδος διεξῆλθε ν .
- 3b, 328, F 27 HARPOKR. s.v. Μελίτη δῆμός ἐστι τῆς Κεκροπίδος. κεκληθῆναι δὲ φησι ὁ Φιλόχορος τὸν δῆμον ἐν γ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον (F 106 RZ) Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον (Vorsokr. 2 [67] B 9) Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος.
- 3b, 328, F 28 HARPOKR. (SUDA) s.v. Οἶθηεν· δῆμος τῆς Πανδιονίδος ἢ Οἶη, ὡς Διόδωρος (372 F 8) Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ γ τὴν Οἶην Κεφάλῳ μὲν θυγατέρ α , Χάροπος δὲ γυναῖκα ἱστορεῖ ι .
- 3b, 328, F 29 HARPOKR. s.v. Οἶον· δῆμοί εἰσιν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοὶ οὐδετέρως λεγόμενοι, καλοῦνται δὲ Οἶον. κεκληθῆναι <δέ> φησιν οὕτω Φιλόχορος ἐν τῇ [ι] γ διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχει

ν , ἀλλὰ μεμονῶσθαι · τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι . ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμεικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελεικὸν τῆς Ἰπποθωντίδος, ὡς Διόδωρος (372 F 12). οἱ δὲ δημόται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου.

3b, 328, F 30 LEX. CANTABR. p. 354, 1 N; KLAUDIOS KASILON (Miller Melanges p. 398); LEX. DEMOSTH. Aristocr. (P. BEROL. 5008) B 27: ὁστρακισμοῦ τρόπος· Φιλόχορος ἐκτίθεται τὸν ὁστρακισμὸν ἐν τῇ τρίτῃ γράφῃ οὕτω· «ὁ δὲ ὁστρα [κισμὸς τοιοῦτο ς]· προεχειροτόνει μὲν ὁ δῆμος πρὸ τῆς ὀγδόης πρυτανείας, εἰ δοκεῖ τὸ ὁστρακὸν εἰσφέρειν. ὅτε δ' ἐδόκει, ἐφράσσετο σανίσιν ἢ ἀγορά, καὶ κατελείποντο εἴσοδοι δέκα, δ' ὧν εἰσιόντες κατὰ φυλὰς ἐτίθεσαν τὰ ὁστρακα, στρέφοντες τὴν ἐπιγραφὴν· ἐπεστάτουν δὲ οἱ τε ἑννέα ἄρχοντες καὶ ἡ βουλὴ. διαριθμηθέντων δὲ ὅτῳ πλεῖστα γένοιτο καὶ μὴ ἐλάττω ἑξακισχιλίῳ, τοῦτον ἔδει τὰ δίκαια δόντα καὶ λαβόντα ὑπὲρ τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἐν δέκα ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως ἔτη δέκα (ὑστερον δὲ ἐγένοντο πέντε), καρπούμενον τὰ ἑαυτοῦ, μὴ ἐπιβαίνοντα ἐντὸς Γεραιστοῦ τοῦ Εὐβοίας ἀκρωτηρίου». *** μόνος δὲ Ὑπέρβολος ἐκ τῶν ἀδόξων ἐξωστρακίσθη διὰ μοχθηρίαν τρόπων, οὐδ' ὑποψίαν τυραννίδος· μετὰ τοῦτον δὲ κατελύθη τὸ ἔθος, ἀρξάμενον νομοθετήσαντος Κλεισθένους, ὅτε τοὺς τυράννους κατέλυσεν, ὅπως συνεκβάλῃ καὶ τοὺς φίλους αὐτῶν.

3b, 328, F 31 HESYCH. s.v. ἀγοραῖος Ἑρμῆς· οὕτως ἐλέγετο [ὄντος], καὶ ἀφίδρυτο Κέβριδος ἄρχοντες, ὡς μαρτυρεῖ Φιλόχορος ἐν γ.

3b, 328, F 32 STEPH. BYZ. s.v. Αἶθαια· πόλις Λακωνικῆς, μία τῶν· Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος γ. τὸ ἐθνικὸν Αἰθαεὺς. Θουκυδίδης α (101, 2).

3b, 328, F 32b —s.v. Θέα· πόλις Λακωνικῆς· Φιλόχορος γ. <οἱ πολῖται> Θεεῖς, ὡς Θουκυδίδης (—).

3b, 328, F 33 HARPOKR. s.v. θεωρικά· Δημοσθένης Φιλιππικῶν (3, 11; 31). θεωρικὰ ἦν τινὰ ἐν κοινῷ χρήματα ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα. ταῦτα δὲ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρεῖας ἐφυλάττετο, καὶ ἐκαλεῖτο στρατιωτικά, ὑστερον δὲ κατετίθετο εἰς τε τὰς δημοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν, ὧν πρῶτος ἦρξατο Ἀγύρριος ὁ δημαγωγός. Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ γ τῆς Ἀτθίδος φησὶ «τὸ δὲ θεωρικὸν ἦν τὸ πρῶτον νομισθὲν δραχμὴ τῆς θεας, ὅθεν καὶ τοῦνομα ἔλαβε», καὶ τὰ ἐξῆς.

3b, 328, F 34 SCHOL. RV ARISTOPHAN. Av. 556: ὁ Ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοῦς βουλομένους ἀφελέσθαι Φωκῶν τὸ μαντεῖο. νικῆσαντες δὲ Φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν, ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ δ. δύο δὲ ἱεροὶ πόλεμοι γεγόνασιν, οὗτός τε καὶ ὁπότε Φωκεῦσιν ἐπέθεντο Λακεδαιμόνιοι.

3b, 328, F 34b SCHOL. V: ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων ταῦτα λέγεται ... τοῦ Ἱεροῦ πολέμου μνημονεύει τοῦ γενομένου Ἀθηναίοις πρὸς Φωκῆας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἱεροῦ. ἐσχεδίασται δὲ ὑπ' αὐτῶν· οὐ γὰρ πρὸς Φωκῆας ὑπὲρ τούτου ἐπολέμησαν, ἀλλ' ὑπὲρ Φωκῶν διὰ τὸ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔχθος. γεγόνασιν δὲ δύο πόλεμοι ἱεροί· πρότερος μὲν Λακεδαιμονίοις πρὸς Φωκεῖς ὑπὲρ Δελφῶν, καὶ κρατήσαντες τοῦ Ἱεροῦ Λακεδαιμόνιοι τὴν προμαντείαν παρὰ Δελφῶν ἔλαβον· ὑστερον δὲ τρίτῳ ἔτει τοῦ πρώτου πολέμου Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Φωκῶν. καὶ τὸ ἱερὸν ἀπέδωκαν Φωκεῦσι, καθάπερ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ λέγει. καλεῖται δὲ Ἱερός, ὅτι περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἱεροῦ ἐγένετο. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης (1, 112, 5) καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ (241 F 38) καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ κε (115 F 156).

3b, 328, F 35 PHOT. SUDA s.v. ὀργεῶνες· οἱ τοῖς ἰδίαις ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες· ὀργιάζειν δὲ ἐστὶ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν, τουτέστι μυστήρια καὶ νόμιμα· <Πλάτων> Νόμων δεκάτῳ (910 B) Σέλευκος δὲ ἐν τῷ Ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων (341 F 1) ὀργεῶνάς φησι καλεῖσθαι τοὺς συνόδους ἔχοντας περὶ τινος ἥρωας ἢ θεοῦ· ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτω

καλοῦσιν· ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ (F 67 Wyss) ... καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς (F 144 N 2) ... περὶ τῶν ὀργεῶνων γέγραφεν καὶ Φιλόχορος· «τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμογάλακτα ς, οὓς γεννήτας καλοῦμεν».

3b, 328, F 35³ HARPOKR. SUDA s. v. γεννήται (SCHOL. DEMOSTH. 57, 23; SCHOL. PATM. BCH 1, 152; LEX. SABBAIT. p. 6, 10 P—K)· οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦντες· διηρημένων γὰρ πάντων τῶν πολιτῶν κατὰ μέρος, τὰ μὲν πρῶτα καὶ μέγιστα μέρη ἐκαλοῦντο φυλαί, ἐκάστη δὲ φυλὴ τριχῇ διήρητο καὶ ἐκαλεῖτο ἕκαστον μέρος τούτων τριττὺς καὶ φατρία. πάλιν δὲ τῶν φατριῶν ἐκάστη διήρητο εἰς γένη λ, ἐξ ὧν αἱ ἱεροσύναι αἱ ἐκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. ἔστι δὲ παρὰ πολλοῖς τῶν ρητόρων τὸ νομᾶ, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ Πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει (57, 23; 67). Ἰσαῖος ἐν τῷ Περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου (7, 1; 13) τοὺς συγγενεῖς γεννήτας ὠνόμασε ν. οὐχ οἱ συγγενεῖς μέντοι ἀπλῶς καὶ οἱ ἐξ αἵματος γεννῆται τε καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἐκαλοῦντο, ἀλλ' οἱ ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰ καλούμενα λ γένη κατανεμηθέντες. Φιλόχορος δ' ἐν τῇ δ' Ἀτθίδος φησὶ πρότερον ὁμογάλακτα ὀνομάζεσθαι οὓς νῦν γεννήτας καλοῦσιν.

3b, 328, F 36³ HARPOKR. s.v. προπύλαια ταῦτα περὶ δὲ τῶν προπυλαίων τῆς ἀκροπόλεως, ὡς ἐπὶ Εὐθυμένους ἄρχοντος οἰκοδομεῖν ἤρξαντο Ἀθηναῖοι, Μνησικλέους ἀρχιτεκτονοῦντο ς, ἄλλοι τε ἱστορήκασιν καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ' Ἠλιοδώρῳ δ' ἐν α' Περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως (374 F 1) μεθ' ἑτέρα καὶ ταῦτά φησιν· «ἐν ἔτεσι μὲν ἐπαντελῶς ἐξεποιήθη, τάλαντα δ' ἀνηλώθη δισχίλια ἰβ πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίσαι».

3b, 328, F 37³ HARPOKR. (SUDA) s.v. Λύκειον· Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Τιμοκράτους (24, 114). ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων ἐστὶ τὸ Λύκειον, ὃ θεόπομπος μὲν ἐν τῇ κα (115 F 136) Πεισίστρατον ποιῆσαι, Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ δ' Περικλέους φησὶν ἐπιστατοῦντος αὐτὸ γενέσθαι.

3b, 328, F 38³ HARPOKR. s.v. στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις· Αἰσχίνης ἐν τῷ Περὶ τῆς πρεσβείας (§ 168). τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ (54, 3) λέγων «εἰσὶ γὰρ ἐπωνύμοι μὲν οἱ τῶν φυλῶν, β δὲ καὶ μ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δ' ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅτε ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν, καὶ <ὁ> ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει δεδαιτηκῶς νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται». καὶ μετ' ὀλίγα (53, 7) «χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προγράφουσιν ἀπὸ τίνος ἄρχοντος <καὶ> ἐπώνυμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεῦσθαι». διείλεκται περὶ τούτων καὶ Φιλόχορος ἐν δ' τῆς Ἀτθίδος ς.

3b, 328, F 39³ HESYCH. s.v. ἱππῆς· Ἰππεῦσιν (225) «ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι». σύστημα πολεμικῶν ἀνδρῶν χιλίων ἵππους τρεφόντων. Φιλόχορος δὲ ἐν τετάρτῳ εἴρηκε, πότε κατεστάθησαν χίλιοι· διάφορα γὰρ ἦν ἱππέων πλήθη κατὰ χρόνον Ἀθηναῖοι ς.

3b, 328, F 40³ HARPOKR. (SUDA) s.v. πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς· Δημοσθένης ἐν τῷ Κατ' Εὐέργου (47, 26). Φιλόχορος ἐν τῇ ε' «Ἀθηναίων» φησὶν «ἀρξαμένων τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ, οἱ θ' ἄρχοντες τοῦτον ἀναθέντες ἐπέγραψαν· Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέθηκαν βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι».

3b, 328, F 40^b —s.v. Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι Φιλόχορος ἐν ε' Ἀτθίδος φησὶν ὡς οἱ ἑννέα ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα τὸν ἀστικόν.

3b, 328, F 41³ HARPOKR. (SUDA; ET. M. p. 734, 37; SCHOL. DEMOSTH. 14, 17) s.v. συμμορία· Δημοσθένης Κατ' Ἀφόβου α' (27, 7). οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι ... διηιρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντο ς, ὡς φησὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ε' Ἀτθίδος ς.

3b, 328, F 42

LEX. DEMOSTH. P. Berol. 5008 A 1: ὅτι δὲ ἀπέσ[τη Κότυ]ος Φιλόχορος δεδήλωκεν ἐν τῇ ε τῆς Ἀ[τθίδος].

3b, 328, F 43 HARPOKR. s.v. Στρύμη· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος (50, 20/3) ἐστὶ δὲ ἐμπόριον Θασίων. μνημονεύει τῶν Θασίων πρὸς Μαρωνείτας περὶ τῆς Στρύμης ἀμφισβητήσεως Φιλόχορος ἐν ε , Ἀρχίλοχον (F 146 Bgk 4) ἐπαγόμενος μάρτυρ α .

3b, 328, F 44 HARPOKR. s.v. Δάτος· πόλις ἐστὶ Θράικης σφόδρα εὐδαίμων· ἀπὸ ταύτης γοῦν ἐλέγετό τις καὶ παροιμία ‘Δάτος ἀγαθῶν’. δεδηλώκασι δὲ περὶ τε αὐτῆς καὶ τῆς παρακειμένης χώρας, ὅτε μὲν τὸ Δάτον οὐδετέρως λέγοντες, ὅτε δὲ τὴν Δάτον θηλυκῶς, ὡς αἰὶ Ἔφορος ἐν τῇ δ (70 F 37)· ἅπαξ δ’ ἀρσενικῶς τὸν Δάτον Θεόπομπος γ Φιλιππικῶν (115 F 43). μετωνομάσθη μέντοι ἡ πόλις τῶν Δατηνῶν <Φίλιπποι> , Φιλίππου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως κρατήσαντος αὐτῇ ς , ὡς Ἔφορος τέ φησιν καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ε .

3b, 328, F 45 HARPOKR. s.v. χίλιοι διακόσιοι· Ἰσαῖος ἐν τῷ Πρὸς Ἰσχόμαχον (F 74 Tur) ... οἱ πλουσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἱ καὶ ἐλειτούργουν· μνημονεύουσι δ’ αὐτῶν καὶ ἄλλοι ῥήτορες καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ς .

3b, 328, F 46* HARPOKR. s.v. ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῶν συμμοριῶν (14, 30) φησὶν οὕτως· «ἡμῖν δὲ τὸ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται». ἦτοι οὗν γραφικὸν ἀμάρτημά ἐστιν ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει, ἵνα δοκῇ πλείω τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ πόλις εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον. ὅτι γὰρ ἑξακισχίλια τάλαντα ἦν τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς ς , καὶ λυθέντος ἐν τοῖς ἐξῆς τοῦ λόγου φησὶν, λογισμὸν αὐτῶν διδοὺς ποικίλως, καὶ Φιλόχορος ἐν ἑκτῇ Ἀτθίδος ς .

3b, 328, F 47 HARPOKR. s.v. ἱερὰ τριήρης· Δημοσθένης ἐν δ Φιλιππικῶν (4, 34) «καὶ τὴν ἱερὰν ἀπὸ τῆς χώρας ὦιχετο ἔχων τριήρη». λέγοι δ’ ἂν τὴν Πάραλον , ὡς συνιδεῖν ἐστὶ ἐκ τε τῆς Φιλοχόρου καὶ ἐκ τῆς Ἀνδροτίωνος ὁμοίως ς (324 F 24).

3b, 328, F 48* LEX. CANTABR. p. 355, 3 N: Πάραλος καὶ Σαλαμινία· ταύτας τὰς τριῆεις εἶχον διὰ παντὸς πρὸς τὰς ἐπειγούσας ὑπηρεσίας, ἐφ’ αἷς καὶ ταμίαι τινὲς ἐχειροτονοῦντο. ἐχρῶντο δὲ αὐταῖς, εἰ δέοι στρατηγὸν μεταπέμψασθαι κριθησόμενον, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην. ἡ δὲ Πάραλος καὶ ἀπὸ τινος ἥρωος ἐπιχωρίου ἐκλήθη. τῆς μὲν Παράλου καὶ Σαλαμινίας ἐν τρίτῃ (33, 2; 77, 3) μνημονεύει Θουκυδίδης καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισιν (1204). Ἀριστοτέλης (Ἀθπ. 61, 7) δὲ Ἀμμωνιάδα καὶ Πάραλον οἶδε, καὶ Δείναρχος ἐν τῷ Κατὰ Τιμοκράτους (VII 2 Tur)· Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ ς τέτταρας αὐτὰς οἶδε , πρῶτας μὲν δύο Ἀμμωνιάδα καὶ Πάραλον , προσγενομένας δὲ Δημητριάδα καὶ Ἀντιγονίδα .

3b, 328, F 49 DIONYS. HAL. Ad Amm. 9 (SCHOL. DEMOSTH. 2, 1): οὗτος (scil. ὁ Ὀλυνθιακὸς πόλεμος) δ’ ἐπὶ Καλλιμάχου γέγονεν ἄρχοντας, ὡς δηλοῖ Φιλόχορος ἐν ἑκτῇ βύβλῳ τῆς Ἀτθίδος κατὰ λέξιν οὕτω γράφων· «Καλλιμάχος Περγασῆθεν· ἐπὶ τούτου Ὀλυνθίοις πολεμουμένοις ὑπὸ Φιλίππου καὶ πρέσβεις Ἀθήναζε πέμψασιν οἱ Ἀθηναῖοι συμμαχίαν τε ἐποιήσαντο ** καὶ βοήθειαν ἔπεμψαν πελταστὰς δισχιλίου ς , τριῆρεις δὲ τριάκοντα τὰς μετὰ Χάρητος καὶ ἅς συνεπλήρωσαν ὀκτὼ » .

3b, 328, F 50* ἔπειτα διεξελθὼν ὀλίγα τὰ μεταξὺ γενόμενα τίθησι ταυτί· «περὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Χαλκιδέων τῶν ἐπὶ Θράικης θλιβομένων τῷ πολέμῳ καὶ πρεσβευσασμένων Ἀθήναζε , Χαρίδημον αὐτοῖς ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἐν Ἑλλησπόντῳ στρατηγόν , ὃς ἔχων ὀκτωκαίδεκα τριῆρεις καὶ πελταστὰς τετρακισχιλίου ς , ἵππεῖς δὲ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν , ἦλθεν εἰς τε τὴν Παλλήνην καὶ τὴν Βοττιαίαν μετ’ Ὀλυνθίων , καὶ τὴν χώραν ἐπόρθησεν »

3b, 328, F 51* ἔπειθ’ ὑπὲρ τῆς τρίτης βοηθείας λέγει ταυτί· «πάλιν δὲ τῶν Ὀλυνθίων πρέσβεις ἀποστειλάντων εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ δεομένων μὴ περιδεῖν αὐτοὺς καταπολεμηθέντα ς , ἀλλὰ

πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις δυνάμεσι πέμψαι βοήθειαν μὴ ξενικὴν ἀλλ' αὐτῶν Ἀθηναίων, ἔπεμψεν αὐτοῖς ὁ δῆμος τριῆρεις μὲν ἑτέρας ἑπτακαίδεκα <καὶ> τῶν πολιτῶν ὀπλίτας δισχιλίους καὶ ἵππεῖς τριακοσίους ἐν ναυσὶν ἱππηγοῖς, στρατηγὸν δὲ Χάρητα τοῦ στόλου παντός».

3b, 328, F 52 HARPOKR. s.v. διαψήφισις: ἐντελέστατα δὲ διείλεκται περὶ τῶν διαψηφίσεων, ὡς γεγόνασιν ἐπὶ Ἀρχίου ἄρχοντος, Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι (324 F 52) καὶ Φιλόχορος ἐν ζ τῆς Ἀτθίδος.

3b, 328, F 53 DIONYS. HAL. Ad Amm. 11: ὁ δὲ χρόνος οὗτος, ἐν ᾧ Φίλιππος ἡξίου Θηβαίους ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν αὐτῷ δοῦναι δίοδον, ὑπομιμνήσκων τῆς ἐν τῷ πρὸς Φωκεῖς πολέμῳ γενομένης βοηθείας, ἐκ τῆς κοινῆς γίγνεται φανερόν· ἱστορίας. εἶχε γὰρ οὕτως μετὰ τὴν Ὀλυνθίων ἄλωσιν, ἄρχοντος Θεμιστοκλέους, συνθῆκαι Φιλίππῳ πρὸς Ἀθηναίους ἐγένοντο περὶ φιλίας καὶ συμμαχίας. αὗται διέμειναν ἑπταετὴ χρόνον ἄχρι Νικομάχου. ἐπὶ δὲ Θεοφράστου τοῦ μετὰ Νικόμαχον ἄρξαντος ἐλύθησαν, Ἀθηναίων μὲν Φίλιππον αἰτιωμένων ἄρχειν τοῦ πολέμου, Φιλίππου δὲ Ἀθηναίοις ἐγκαλοῦντος.

3b, 328, F 53 τὰς δ' αἰτίας, δι' ἃς εἰς τὸν πόλεμον κατέστησαν ἀδικεῖσθαι λέγοντες ἀμφοτέροι, καὶ τὸν χρόνον, ἐν ᾧ τὴν εἰρήνην ἔλυσαν, ἀκριβῶς δηλοῖ Φιλόχορος ἐν τῇ ἕκτῃ τῆς Ἀτθίδος βύβλῳ. θήσω δ' ἐξ αὐτῆς τὰ ἀναγκαιότατα.

3b, 328, F 54 «Θεόφραστος Ἀλαιοῦς· ἐπὶ τούτου Φίλιππος τὸ μὲν πρῶτον ἀναπλεύσας Περίνθῳ προσέβαλε ν, ἀποτυχὼν δὲ ἐντεῦθεν Βυζάντιον ἐπολιόρκει καὶ μηχανήματα προσῆγε ν».

3b, 328, F 55 ἐπειτα διεξελθὼν ὅσα τοῖς Ἀθηναίοις ὁ Φίλιππος ἐνεκάλει διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ταῦτα πάλιν κατὰ λέξιν ἐπιτίθησιν· «ὁ δὲ δῆμος ἀκούσας τῆς ἐπιστολῆς, [καὶ] Δημοσθένους παρακαλέσαντος αὐτὸν πρὸς τὸν πόλεμον καὶ ψήφισμα γράψαντος, ἐχειροτόνησε τὴν μὲν στήλην καθελεῖν τὴν περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον εἰρήνης καὶ συμμαχίας σταθεῖσαν, ναῦς δὲ πληροῦν καὶ τὰ ἄλλα ἐνεργεῖν τὰ τοῦ πολέμου».

3b, 328, F 55 DIDYM. in Demosth. (Berl. Klass. Texte I) col. 1, 67: ὅτι μὲν [οὖν ἐπὶ Θεοφράστου] τοῦ μετὰ Νικόμαχον ἄρξαντος [αἱ στήλαι καθιρέ]θησαν, ἀρκέσει Φιλ[ό]χορος ἐκ[φανῶς διὰ τῆς] ἕκτης γράφων οὕτως[· «ὁ δὲ δῆμος—πόλεμος»].

3b, 328, F 56 ταῦτα γράψας κατὰ Θεόφραστον ἄρχοντα γεγονέναι, τῷ μετ' ἐκεῖνον ἐνιαυτῷ τὰ πραχθέντα μετὰ τὴν λύσιν τῆς εἰρήνης ἐπὶ Λυσιμαχίδου ἄρχοντος διεξέρχεται. θήσω δὲ καὶ τούτων [αὐτῶν] τὰ ἀναγκαιότατα· «Λυσιμαχίδης Ἀχαρνέως· ἐπὶ τούτου τὰ μὲν ἔργα τὰ περὶ τοὺς νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην ἀνεβάλλοντο διὰ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, τὰ δὲ χρήματα ἐψηφίσαντο πάντ' εἶναι στρατιωτικὰ, Δημοσθένους γράψαντος. Φιλίππου δὲ καταλαβόντος Ἐλάτειαν καὶ Κυτίνιον καὶ πρέσβεις πέμψαντος (?) εἰς Θήβας Θετταλῶν, Αἰνιάνων, Αἰτωλῶν, Δολόπων, Φθιωτῶν, Ἀθηναίων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον πρέσβεις ἀποστειλάντων τοὺς περὶ Δημοσθένη, τούτοις συμμαχεῖν ἐψηφίσαντο».

3b, 328, F 56 DIDYM. ebd. col. 11, 37: καὶ Φιλόχ[ο]ρος δ' [ὅτι] Λο[κ]ροῖς Φίλιππος αὐτὴν (scil. Νίκαιαν) ἐκέ[λευσ]ε π[α]ρὰ Θηβαίων ἀποδοθῆναι διὰ τῆς ἕκτ[ης] φησὶ τὸν τρόπον τοῦτον· «Φιλ[ί]π[πο]ς δ[ὲ] κατὰ [α]λ[α]βόντος Ἐλάτειαν καὶ Κυτίν[ιον] καὶ πρέσβεις πέμψαντος (?) εἰς Θήβας Θε[τ]ταλῶν, Αἰν[ι]άνων, Αἰτωλῶν, Δολόπων, Φθιωτῶν καὶ ἀξιούντος (?) Νίκαιαν Λοκροῖς παραδιδόναι κατὰ τὸ δόγμα τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων, ἣν ὑπὸ Φιλίππου φρουρουμένην, ὅτ' ἐκεῖνος ἐν Σκύθαις ἦν, ἐκβαλόντες τοὺς φρουροὺς αὐτοὶ κατεῖχον οἱ Θηβαῖοι, τούτοις μὲν ἀπεκρίναντο πρεσβεῖαν ὑπὲρ πάντων π[ρὸς] Φίλιππον διαλεξομένην <πέμψειν>».

3b, 328, F 57 SCHOL. RV ARISTOPH. Ran. 218: Χύτροι ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις (Theopomp. 115 F 347). ἦγοντο δὲ ἄγωνες αὐτόθι οἱ Χύτρινοι καλούμενοι, καθά φησι Φιλόχορος ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν Ἀτθίδων.

- 3b, 328, F 58 HARPOKR. (SUDA) s.v. κατατομή· Ὑπερείδης ἐν τῷ Κατὰ Δημοσθένους (I col. 9, 18) «καὶ καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ». Φιλόχορος δὲ ἐν ζ οὕτως « Αἰσχροῖος Ἀναγυράσιος ἀνέθηκε τὸν ὑπὲρ τοῦ θεάτρου τρίποδα καταργυρώσα ζ, νενικηκῶς τῷ πρότερον ἔτει χορηγῶν παῖς ι, καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς πέτρα ζ » .
- 3b, 328, F 59 PHILODEM. Index Acad. Herc. col. II 1—19 p. 19 Mekler: δε λλοις .. / ατ λανε .. / πιαν προ .. / το ζ ἴσα. τοιαῦτα γεγρα/φότο[ς Δ]ικαιάρχου Φιλόχ[ο]/ρος ἐν τῷ τῆς Ἀτθ[ί]δ[ος] ἔκ/τωι παρέπιπτεν ἐπὶ τὸ . / ... αυταν α / [π]αραζύων ... ν ταμη / [λαμ]βάνων / ——— / ονε . τωιπ ... / .. ι καὶ ἀνέ[θε]σαν εἰκ[όνα] / Ἰσ[ο]κράτους τ[... ὑπ]ό[βα/θρο]ν ἐφ' ὧ ἐπ[ιγ]έ[γρ]απται· [Β]ούτης ἐπό[ησ]ε ... κω ... / ὕς. ἐπιγέ[γρ]α[πτ]αι [δ' ὀ/νόμα]τα συχν[ά ...]αι .. / ατο αν———
- 3b, 328, F 60 HARPOKR. s.v. Θεωρίς· Δημοσθένης ἐν τῷ Κατ' Ἀριστογείτονος (25, 79), εἰ γνήσιος. μάντις ἦν ἡ Θεωρί ζ, καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανε ν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν ζ γράφε ι .
- 3b, 328, F 61 SCHOL. ARISTOPH. Lys. 835: Χλόης Δήμητρος ἱερὸν ἐν ἀκροπόλει, ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι θύουσι μὴνὸς Θαργηλιῶνος, ὡς Φιλόχορος φησιν ἐν ζ .
- 3b, 328, F 62 HARPOKR. (SUDA; ET. GEN. ET. M. p. 802, 23) s.v. Φυλὴ· Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περί τῆς εἰρήνης (8, 108). Φυλὴ δημὸς ἐστὶ φυλῆς τῆς Οἰνηίδος. Μένανδρος Δυσκόλῳ (III 37, 157 K) «τῆς Ἀττικῆς νομίζειτ' εἶναι τὸν τόπον Φυλὴν». Φιλόχορος δ' ἐν ζ Ἀτθίδος φρούριον αὐτὸ φησιν εἶναι ι .
- 3b, 328, F 63 HARPOKR. s.v. ἀποστολεῖς· οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι· Δημοσθένης Ὑπὲρ Κτησιφῶντος (18, 107) καὶ Φιλόχορος ἐν ζ . ἀπόστολοι δ' εἰσὶν αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί· ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν α Φιλιππικῶν (4, 35).
- 3b, 328, F 64 HARPOKR. s.v. νομοφύλακες· ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν· Δεῖναρχος Καθ' Ἱμεραίου (XIV 2 Tur) καὶ ἐν τῷ Κατὰ Πυθέου (VI 11). Φιλόχορος δὲ ἐν ζ ἄλλα τέ τινα διεξῆλθε περὶ αὐτῶ ν, καὶ ὅτι οὗτοι τὰς ἀρχὰς ἐπὶ νάγκᾳ τῶν νόμοις χρῆσθαι ι .
- 3b, 328, F 64a LEX. CANTABR. p. 351, 10 N: νομοφύλακες· ἕτεροί εἰσι τῶν θεσμοθετῶν, ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ ζ . οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες ἀνέβαινον εἰς Ἄρειον πάγον ἐστεφανωμένοι, οἱ δὲ νομοφύλακες στρόφια λευκὰ ἔχοντες καὶ <ἐν> ταῖς θεαῖς ἐναντίον <τῶν ἐννέα> ἀρχόντων ἐκαθέζοντο, καὶ τὴν πομπὴν ἔπεμπον τῇ Παλλάδι. τὰς δὲ ἀρχὰς ἡνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ βουλῇ μετὰ τῶν προέδρων ἐκάθηντο, κωλύοντες τὰ ἀσύμφορα τῇ πόλει πράττειν. ἑπτὰ δὲ ἦσαν καὶ κατέστησαν, ὡς Φιλόχορος, ὅτε Ἐφιάλτης μόνος κατέλιπε τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ τὰ ὑπὲρ τοῦ σώματος.
- 3b, 328, F 64b PHOT. SUD. s.v. οἱ νομοφύλακες· τίνες ἔδοξε τισὶ τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις, ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως. οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἀνέβαινον, οἱ δὲ νομοφύλακες στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο, καὶ ἐν ταῖς θεαῖς ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο καταντικρὺ τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμου, ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ἡνάγκαζον δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν <ἢ> ἀσύμφορον τῇ πόλει.
- 3b, 328, F 65 ATHEN. 6, 46 p. 245 C: καὶ Φιλόχορος δ' ἐν ἐβδόμῃ Ἀτθίδος « οἱ γυναικονόμο ι » φησί « μετὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἐσκόπουν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους ἔν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις ζ » .
- 3b, 328, F 66 DIONYS. HAL. De Dinarch. 3: οὗτος μὲν ὁ βίος τάνδρος (scil. τοῦ Δεινάρχου). ἀποδείκνυται δ' ἕκαστον αὐτῶν ἔκ τε τῶν ἱστοριῶν τῶν Φιλοχόρου καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς περὶ αὐτοῦ ξυνέγραψεν ἐν

τῷ λόγῳ τῷ Κατὰ Προξένου (XLII Tur), ὃς εἴρηται μὲν μετὰ τὴν φυγὴν ταῦτα μὲν αὐτὸς ὁ Δείναρχος περὶ ἑαυτοῦ, Φιλόχορος δὲ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἱστορίαις περὶ τε τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον καὶ περὶ τῆς καθόδου πάλιν οὕτως λέγει· « τοῦ γὰρ Ἀναξικράτους ἄρχοντος εὐθὺς μὲν ἡ τῶν Μεγαρέων πόλις ἐάλω, ὁ δὲ Δημήτριος [ὁ] κατελθὼν ἐκ τῶν Μεγάρων κατεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν Μουνυχίαν, καὶ τὰ τεῖχη κατασκάψας ἀπέδωκε τῷ δήμῳ. ὕστερον δὲ εἰσηγγέλθησαν πολλοὶ <τῶν> πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς· τῶν δ' εἰσαγγελθέντων οὓς μὲν οὐχ ὑπομείναντες τὴν κρίσιν ἐθανάτωσαν τῇ ψήφῳ, οὓς δ' ὑπακούσαντας ἀπέλυσαν ». ταῦτα μὲν οὖν τῆς ὁγδόης.

3b, 328, F 67 DIONYS. HAL. De Dinarch. 3: ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ φησί· « τοῦ δ' ἐνιαυτοῦ τοῦ <του> διελθόντος, ἐτέρου δ' εἰσιόντος, ἐν ἀκροπόλει σημεῖον ἐγένετο τοιοῦτον· κύων εἰς τὸν τῆς Πολιάδος νεῶν εἰσελθοῦσα καὶ δῦσα εἰς τὸ Πανδρόσειον, ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναβᾶσα τοῦ Ἑρκείου Διὸς τὸν ὑπὸ τῇ ἐλαίᾳ κατέκειτο. πάτριον δ' ἐστὶ τοῖς Ἀθηναίοις κύνα μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἀκρόπολιν. περὶ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ μεθ' ἡμέραν, ἡλίου τ' ἐξέχοντος καὶ οὐσης αἰθρίας, ἀστὴρ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐγένετο ἐκφανής. ἡμεῖς δ' ἐρωτηθέντες ὑπὲρ τε τοῦ σημείου καὶ τοῦ φαντάσματος εἰς ὃ φέρεται, φυγάδων κάθοδον ἔφαμεν προσημαίνειν ἀμφοτέρᾳ, καὶ ταύτην οὐκ ἐκ μεταβολῆς πραγμάτων ἐσομένην ἀλλ' ἐν τῇ καθεστῶσῃ πολιτείᾳ· καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσθῆναι συνέβη ».

3b, 328, F 68 ATHEN. 5, 15 p. 189 C: λέγονται δὲ Ἀθήνησι καὶ ἱεροὶ τινες αὐλῶνες, ὧν μέμνηται Φιλόχορος ἐν τῇ ἐνάτῃ.

3b, 328, F 69 HARPOKR. s.v. ἐπωπτευκότων· Ὑπερείδης ἐν τῷ Ὑπὲρ Φρύνης (F 175 Bl—J). οἱ μνηθέντες ἐν Ἐλευσίνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μῆσει ἐποπτεύειν λέγονται, ὡς δηλὸν ἐστὶν ἐκ τε τοῦ Δημοσθένους λόγου καὶ ἐκ τῆς δεκάτης Φιλοχόρου.

3b, 328, F 69 HARPOKR. (SUDA) s.v. ἀνεπόπτευτος (SYNAG. LEX. p. 398, 11 Bkr; PHOT. BEROL. p. 133, 14 Rei): Ὑπερείδης ἐν τῷ Ὑπὲρ Φρύνης (F 174)· ὁ μὴ ἐποπτεύσας. τί δὲ τὸ ἐποπτεῦσαι, δηλοῖ Φιλόχορος ἐν τῇι·

3b, 328, F 69 « τὰ ἱερὰ οὗτος ἀδικεῖ πάντα τά τε μυστικά καὶ τὰ ἐποπτικά », καὶ πάλιν

3b, 328, F 70 « Δημητρίῳ μὲν οὖν ἰδιὸν τι ἐγένετο παρὰ τοὺς ἄλλους τὸ μόνον μνηθῆναι τε ἅμα καὶ ἐποπτεῦσαι, καὶ τοὺς χρόνους τῆς τελετῆς τοὺς πατέριους μετακινήσῃ ».

3b, 328, F 71 HARPOKR. s.v. ἄμιπποι· Ἰσαῖος Τεμενικῶι (F 125 Tur) οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. ἔνιοι δὲ φασιν ὅτι ζεύγνυνταί τινες πρὸς ἀλλήλους ἵπποι κέλητες, ὁ δ' ἐλαύνων αὐτοὺς τὸν ἕτερον μὲν παρέλκεται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ὀχεῖται· οὗτοι ἄμιπποι λέγονται. τοῦτ' ἔστι τὸ παρ' Ὀμήρῳ (Il. O 684) « θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ». πεζοὶ δ' εἰσὶν οἱ ἄμιπποι, ὡς δηλὸν ἐστὶν ἐκ τῶν Θουκυδίδου (5, 57, 2) καὶ Ξενοφῶντος ἐν τῇ ζ (5, 23/4) τῶν Ἑλληνικῶν. καὶ μήποτε πρόδρομοὶ τινὲς εἰσὶν οἱ ἅμα τοῖς ἵππευσιν τεταγμένοι· Φιλόχορος γοῦν ἐν τῇ ις φησί· « καὶ προδρόμου ».

3b, 328, F 72 HARPOKR. s.v. Ἡετιώνεια· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ τῆς μεταστάσεως (F 5 Bl). οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἐτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἡετίωνος, ὡς φησι Φιλόχορος ἐν τῇ Πρὸς Δήμωνα ἀντιγραφῇ. μνημονεύει δὲ τῆς Ἡετιωνείας καὶ Θουκυδίδης ἐν η (90—92).

3b, 328, F 73 ATHEN. 6, 27 p. 235 CD: διὸ καὶ ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ γέγραπται ταυτί (Krates 362 F 7) « ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλεύοντα τῶν τε ἀρχόντων, ὅπως ἂν καθιστῶνται, καὶ τοὺς παρασίτους ἐκ τῶν δῆμων αἰρῶνται κατὰ τὰ γεγραμμένα. τοὺς δὲ παρασίτους ἐκ τῆς βουκολίας ἐκλέγειν ἐκ τοῦ μέρους τοῦ ἑαυτῶν ἕκαστον, ἐκτέα κριθῶν δαίνυσθαι τε τοὺς ὄντας Ἀθηναίων ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὰ πάτρια. τὸν δ' ἐκτέα παρέχειν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν κριθῶν ». ὅτι δὲ καὶ ἀρχεῖον ἦν αὐτῶν, ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ τάδε γέγραπται· « εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ νεῶ [τοῦ ἀρχείου] καὶ τοῦ παρασιτίου καὶ τῆς οἰκίας

τῆς ἱερᾶς διδόναι τὸ ἀργύριον ὅπου οἱ τῶν ἱερῶν ἐπισκευασταὶ μισθώσωσιν». ἐκ τούτου δὴλόν ἐστιν, ὅτι ἐν ᾧ τὰς ἀπαρχὰς ἐτίθεσαν τοῦ ἱεροῦ σίτου οἱ παράσιτοι, τοῦτο παρασίτιον προσηγορεύετο. ταῦτά ἱστορεῖ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Τετραπόλει 1, μνημονεύων τῶν καταλεγόμενων τῶι Ἡρακλεῖ παρασίτῳ ν, καὶ Διόδωρος ὁ Σινωπεὺς κωμωιδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ (II 420, 2 K), οὗ τὸ μαρτύριον ὀλίγον ὕστερον παραθήσομαι (p. 239 A—F).

3b, 328, F 74 PHOT. SUD. s.v. Τιτανίδα γῆν· οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ Τιτηνίου ἐνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου ν, οἰκίσαντος περὶ Μαραθῶν α, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος ἐν Τετραπόλει 1, Ἰστρος δὲ ἐν α Ἀττικῶν (334 F 1) ** Τιτᾶνας βοᾶν· ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν α Αἰτωλικῶν (271/2 F 4).

3b, 328, F 75 SCHOL. SOPHOKL. O. K. 1047: ἡ πρὸς Πυθίαις ... ἀκταῖς] λέγοι δ' ἂν Πυθίας ἀκτὰς τὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος βωμὸν τὸν ἐν τῶι Μαραθῶνι ὅθεν καὶ τὴν θεωρίαν ἔπεμπον. ἱστορεῖ δὲ περὶ τούτων Φιλόχορος ἐν τῇ Τετραπόλει γράφων οὕτως « ὅταν δὲ σημεῖα γένηται <τὰ> παραδεδομένα ἐν τοῖς ἱεροῖς τότε ἀποστέλλουσι τὴν θεωρίαν οἱ ἐκ τοῦ γένους [πύθια δὲ καὶ δηλιάδε ς], ὁποτέρᾳ ἂν καθήκηι αὐτοῖς ς. θύει δὲ ὁ μάντις ς, ὅταν μὲν τὰ εἰς Δελφοὺς πόμπιμα γένηται καὶ θεωρία πέμπηται 1, ἐν Οἰνότη κα θ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῶι Πυθίῳ εἰ δὲ εἰς Δῆλον ἀποστέλλοιτο ἡ θεωρία α, κατὰ τὰ προειρημένα θύει ὁ μάντις εἰς τὸ ἐν Μαραθῶνι Δῆλον ν. καὶ ἔστιν ἱεροσκοπία τῆς μὲν εἰς Δελφοὺς θεωρίας ἐν τῶι ἐν Οἰνότη Πυθίῳ 1, τῆς δὲ εἰς Δῆλον ἐν τῶι ἐν Μαραθῶνι Δηλίῳ 1».

3b, 328, F 76 CLEM. AL. Strom. 1, 134, 4: ἤδη δὲ καὶ Ὀρφέα (T 87 Kern) Φιλόχορος μάντιν ἱστορεῖ γενέσθαι ἐν τῶι πρώτῳ Περὶ μαντικῆς.

3b, 328, F 77 SCHOL. EURIP. Alk. 968: καὶ ποιητῆς καὶ μάντις ἦν ὁ Ὀρφεύς. Φιλόχορος ἐν α Περὶ μαντικῆς ἐκτίθησιν αὐτοῦ ποιήματα ἔχοντα οὕτως (F 332 Kern)· «οὔτοι ἀρίστερός εἰμι θεοπροπίας ἀποειπεῖν, / ἀλλὰ μοι ἐν στήθεσσι ἀληθεύουσι μενοιναί».

3b, 328, F 78 SCHOL. W PLATON Soph. 252 C (SUD. s.v. ἐγγαστρίμυθος): ἐντὸς ὑποφθεγγόμενον ὥσπερ τὸν ἄτοπον Εὐρυκλέα] παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινα κακὰ μαντευομένων, λεγομένη ἐξ Εὐρυκλέους ἐγγαστριμύθου μάντεως, ἀφ' οὗ καὶ γένος τι μάντεων Εὐρυκλεῖς ἔλεγον. ἐγγαστρίμυθος δὲ ἐστὶν ὁ ἐν γαστρὶ μαντευόμενος. τοῦτον τὸν ἐγγαστρίμυθον νῦν τινες Πύθωνα φασι, Σοφοκλῆς (F 56 N 2) δὲ στερνόμαντιν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξί (1019) «μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν». Φιλόχορος δὲ ἐν τρίτῳ Περὶ μαντικῆς καὶ γυναικας ἐγγαστριμύθους φησί ν.

3b, 328, F 79 ATHEN. 14, 59 p. 648 D: τὰ δὲ ψευδεπιχάρμ <ε> 1α ταῦτα ὅτι πεποιήκασιν ἄνδρες ἔνδοξοι Χρυσόγονος τε ὁ αὐλητής, ὡς φησιν Ἀριστοξένος ἐν ὁγδόῳ Πολιτικῶν Νόμων (IV), τὴν πολιτείαν ἐπιγραφομένην· Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς Περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον τὸν εἴτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυώνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποικέναι φησί ν. ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος (224 F 226).

3b, 328, F 80 SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 516/8c: Φιλόχορος δὲ ἐν τῶι Περὶ θυσιῶν φησιν, ὅτι τὸ κάλλιστον τοῦ σώματος καὶ πρωτεῦόν ἐστι (scil. ἡ γλῶσσα).

3b, 328, F 81 NATAL. COM. Myth. 1, 10 (ed. Genev. 1651 p. 35): erant autem cantilenae in sacris nihil aliud quam commemorationes eorum beneficiorum, quae dii ipsi in homines benigne contulerant, cum virium ipsorum deorum et clementiae et liberalitatis amplificatione et cum precibus ut benigni ac faciles precantibus accederent, ut ait Philochorus in libro De sacrificiis.

3b, 328, F 82 NATAL. COM. Myth. 9, 18 (p. 1008): Philochorus in libro De sacrificiis Minervae consilio edoctum Oedipum inquit societate rapinae simulata se ad Sphingem contulisse atque novis semper sociis Oedipo se addentibus denique illam cum magna suorum manu oppressisse.

- 3b, 328, F⁸³ HARPOKR. (SUD. SYNAG. LEX. p. 381, 14 Bkr; PHOT. BEROL. p. 84, 20 Rei) s.v. Ἀλῶα· Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ Νεαίρας (59, 116). ἐορτή ἐστὶν Ἀττικὴ τὰ Ἀλῶα, ἣν φησι Φιλόχορος ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι περὶ τὰς ἄλλω ς . ἄγεσθαι δὲ αὐτὴν φησιν ἐν τῷ Περὶ ἐορτῶν Ποσειδεῶνος μηνὸς <πέμπτη φθίνοντος> .
- 3b, 328, F⁸⁴ HARPOKR. (SUD. SCHOL. V ARISTOPH. Ac h. 1076) s. v. Χύτροι .. ἔστι δὲ καὶ Ἀττικὴ τις ἐορτὴ Χύτροι, ἥς μνημονεύει Δείναρχος ἐν τῷ Κατὰ Πυθέου (VI 14 Tur) . ἤγετο δὲ ἡ ἐορτὴ Ἀνθεστεριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα, ὥς φησι Φιλόχορος ἐν τῷ Περὶ ἐορτῶν .
- 3b, 328, F⁸⁴¹ NATAL. COM. Myth. 5, 5 (p. 441): scripsit Philochorus diem festum agi solitum apud Athenienses die decima tertia lunae novembris, quo tempore Choes vocata solemnia celebrantur Terrestri Mercurio consecrata; atque morem fuisse ut ex omnibus generibus semina, ut nomen significat, in olla miscerentur atque concoquerentur ab iis qui per diluvium fuissent servati, qui Hydrophoria etiam alias agebant. at nemini tamen ex ea olla gustare licitum erat.
- 3b, 328, F⁸⁵ SCHOL. Areth. PLAT. Apol. 19 C p. 421 Greene: Ἀριστῶνυμος δ' ἐν Ἡλίῳ ῥιγοῦντι (I 669, 4 K) καὶ Σανυρίων ἐν Γέλῳτι (I 794, 5 K) τετράδι φασὶν αὐτὸν γενέσθαι διὸ τὸν βίον κατέτριψεν ἐτέροις πονῶν. οἱ γὰρ τετράδι γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσι, ὥς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρώτῃ Περὶ ἡμερῶν ἱστορεῖ. ταύτη δὲ καὶ Ἡρακλῆ φησὶ γεννηθῆναι .
- 3b, 328, F⁸⁵¹ PHOT. SUD. s.v. τετράδι γέγονας ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρύσθεϊ ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι, διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν, ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι .
- 3b, 328, F⁸⁶ PHOT. BEROL. p. 105, 14 Rei: ἀμφιφῶν· πλακοῦς τις ἢ Ἑκάτῃ καὶ ἢ Ἀρτέμιδι φερόμενος, δαιδία ἐν κύκλῳ περικείμενα ἔχων. Φιλόχορος ἐν τῇ Περὶ ἡμερῶν «ἐξ ἐπὶ δέκα· καὶ τοὺς καλουμένους δὲ νῦν ἀμφιφῶντας ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πρῶτον ἐνόμισαν οἱ ἀρχαῖοι φέρειν εἰς τὰ ἱερὰ τῇ Ἀρτέμιδι καὶ ἐπὶ τὰς τριόδους. ταύτη γὰρ συμβαίνει περικαταλαμβάνεσθαι τὴν σελήνην πρὸς ταῖς δυσμαῖς ὑπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου» .
- 3b, 328, F⁸⁶¹ ATHEN. 14, 53 p. 645 AB: ἀμφιφῶν πλακοῦς Ἀρτέμιδι ἀνακείμενος, ἔχει δ' ἐν κύκλῳ καόμενα δαιδία. Φιλήμων ἐν Πτωχῇ ἢ Ῥοδίᾳ (II 495, 67 K) «Ἄρτεμι, φίλῃ δέσποινα, τοῦτόν σοι φέρω / ὦ πότνι· ἀμφιφῶντα καὶ σπονδήσιμα». μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Δίφιλος ἐν Ἑκάτῃ (II 548, 28 K). Φιλόχορος δ' ἀμφιφῶντα αὐτὸν κληθῆναι καὶ εἰς τὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὰ φέρεσθαι, ἔτι τε καὶ εἰς τὰς τριόδους, ἐπεὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαταλαμβάνεται ἡ σελήνη ἐπὶ ταῖς δυσμαῖς ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀμφιφῶς γίγνεται .
- 3b, 328, F⁸⁷ PHOT. Lex. s.v. τρίτος κρατήρ· Διὸς Τελείου Σωτήρος· πρῶτος γὰρ τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία, ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μέσα, ὥς Φιλόχορος ἐν τῷ Περὶ ἡμερῶν.
- 3b, 328, F⁸⁸ SCHOL. PROKL. HESIOD. Opp. 768: πρῶτον ἔφη τετράς τε καὶ ἐβδόμη ἱερὸν ἡμαρ / τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ] Φιλόχορος δὲ ἐν τῷ Περὶ ἡμερῶν Ἡλίου καὶ Ἀπόλλωνος λέγει αὐτὴν· ἡ δ' Ἡρακλέους καὶ Ἑρμοῦ ἐστίν· διὸ καὶ ἐπτάτονος αὐτοῦ ἡ κιθάρα. ἡ τετράς Ἡρακλέους ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτέχθη. καὶ λέγομεν «τετράδι κοῦρος ἔγεντο, καὶ οὐποτε πάγκακος ἔσση».
- 3b, 328, F⁸⁸¹ SCHOL. V HOM. Od. v 156: τὴν νεομηνίαν πάντων τῶν θεῶν νομίζουσιν εἶναι. ταύτην γὰρ οἱ πρόγονοι τοῖς θεοῖς ἀνέθεσαν διὰ τὸ πρῶτην αὐτὴν εἶναι τοῦ μηνός, πάσας τε τὰς ἀρχὰς προσῆψαν αὐτοῖς, ὁρθῶς ποιοῦντες· τοὺς γὰρ ἀπάντων ἄρχοντας τοῖς ὁμοίοις χρή γεραίρειν. καὶ τῶν σίτων τὰς ἀπαρχὰς πᾶσι τοῖς θεοῖς ἀπονέμομεν. τοῦ δ' Ἀπόλλωνος ταύτην εἶναι νομίζειν τὴν ἡμέραν εἰκότως τὸ πρῶτον φῶς τῷ αἰτιωτάτῳ τοῦ πυρός, ἐκάλουν τε αὐτὸν καὶ Νεομηνίον. ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ .

- 3b, 328, F 89 PHOT. Lex. s.v. τροπηλῖς ἡ τῶν σκορόδων δέσμη ἀπὸ τοῦ εἰληθῆσαι. ἐν δὲ τοῖς Σκίροις τῇ ἑορτῇ ἡσθιον σκόροδα ἔνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι ἀφροδισίων, ὥς ἂν μὴ μύρων ἀποπνέοιεν, ὥς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἄλυπον ἐπιστολῇ.
- 3b, 328, F 90 SCHOL. EURIP. Hek. 3: Ἐκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσέως τὰ περὶ τῆς Ἐκάβης διαφόρως ἰστόρηται. Φιλόχορος μὲν γὰρ ἐν τῷ Περί τραγωιδίων συγγράμματι Χοιρίλην αὐτὴν φησι καλεῖσθαι, ἴσως δὲ διὰ τὸ πολὺπαιδα γεγενῆσθαι· ἡ γὰρ χοῖρος πολλὰ τίκτει, καὶ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς (F 46 Kern) αἱ χοῖραι ἐκάβαι προσαγορεύονται.
- 3b, 328, F 91 SCHOL. EURIP. Hek. 1: τὴν δὲ Ἐκάβην <Φερεκύδης (3 F 136) μὲν φησι> Δύμαντος, οἱ πολλοὶ δὲ Κισσέως. ἔνιοι δὲ γράφουσιν «Ἐκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσίας», καὶ στοχάζονται ἀπὸ γένους τινὸς τῆς Φρυγίας ἢ κώμης οὕτως αὐτὴν προσαγορεύεσθαι, ὥς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἀσκληπιάδην ἐπιστολῇ.
- 3b, 328, F 92 AFRICANUS bei EUSEB. P. E. 10, 10, 7: τὰ δὲ πρὸ τούτων (scil. τῶν Ὀλυμπιάδων) ὡδέ πως τῆς Ἀττικῆς χρονογραφίας ἀριθμουμένης, ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ παρ' ἐκείνοις αὐτόχθονος πιστευθέντος, ἐφ' οὗ γέγονεν ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν τῇ Ἀττικῇ κατακλυσμός, Φορωνέως Ἀργείων βασιλεύοντος, ὥς Ἀκουσίλαος (2 F 23) ἱστορεῖ, μέχρι πρώτης Ὀλυμπιάδος, ὁπόθεν Ἕλληνες ἀκριβοῦν τοὺς χρόνους ἐνόμισαν, ἔτη συνάγεται χίλια εἴκοσιν, ὥς καὶ τοῖς προειρημένοις (Diodoros; Thallos 256 F 7; Kastor 250 F 6; Polybios 254 F 3; Phlegon 257 F 8) συμφωνεῖ <ται> καὶ τοῖς ἐξῆς δειχθήσεται. (8) ταῦτα γὰρ <οἱ τὰ> Ἀθηναίων ἱστοροῦντες Ἑλλάνικός τε (323a F 10) καὶ Φιλόχορος ὁ τὰς Ἀτθίδας οἱ τε τὰ Σύρια Κάστωρ (250 F 7) καὶ Θάλλος (256 F 4) καὶ <ὁ> τὰ πάντων Διόδωρος ὁ τὰς Βιβλιοθήκας (—) Ἀλέξανδρος τε ὁ Πολυίστωρ (273 F 101), οἱ τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ἀκριβέστερον ἐμνήσθησαν καὶ τῶν Ἀττικῶν ἀπάντων. εἴ τις οὖν ἐν τοῖς χιλίοις εἴκοσιν ἔτεσιν ἐπίσημος ἱστορία τυγχάνει, κατὰ τὸ χρήσιμον ἐκλεγήσεται (14) μετὰ δὲ Ὠγυγον διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθορὰν ἀβασίλευτος ἔμεινεν ἡ νῦν Ἀττικὴ μέχρι Κέκροπος ἔτη ρπθ· τὸν γὰρ μετὰ Ὠγυγον Ἀκταῖον ἢ τὰ πλασσόμενα τῶν ὀνομάτων οὐδὲ γενέσθαι φησὶ Φιλόχορος.
- 3b, 328, F 92 [JUSTIN.] Coh. ad Graec. 9: πάντων τῶν παρ' ἡμῖν ... πολλῶι πρεσβύτατος γέγονεν ... Μωυσῆς ὥς δηλοῦσιν ἡμῖν αἱ τῶν Ἑλλήνων ἱστορίαι. ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις Ὠγύγου τε καὶ Ἰνάχου Μωυσέως μέμνηται ... οὕτω γὰρ Πολέμων ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν (IV) ... καὶ Ἀπίων (III C) καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὁ Μενδήσιος τὰ Αἰγυπτίων ἱστορῶν (III C) ἅπασι τούτοις συντρέχει. καὶ οἱ τὰ Ἀθηναίων δὲ ἱστοροῦντες Ἑλλάνικός τε καὶ Φιλόχορος ὁ τὰς Ἀτθίδας, Κάστωρ τε καὶ Θάλλος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ, ἔτι δὲ οἱ σοφώτατοι Φίλων τε καὶ Ἰώσηπος οἱ τὰ Ἰουδαίων ἱστορήσαντες, ὥς σφόδρα ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντος Μωυσέως μέμνηται.
- 3b, 328, F 93 (EUSEB. —) SYNKELL. Chron. p. 289, 9 Bonn: Κέκροψ ὁ διφυῆς τῆς τότε Ἀκτῆς, νῦν δὲ Ἀττικῆς, ἐβασίλευσεν ἔτη ν, διὰ μῆκος σώματος οὕτω καλούμενος, ὥς φησιν ὁ Φιλόχορος, ἢ ὅτι Αἰγύπτιος ὢν τὰς δύο γλώσσας ἐπίστατο. οὗτος ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν πόλιν Ἀθήνας ὠνόμασεν. ἐπὶ αὐτοῦ ἡ ἐν ἀκροπόλει ἐλαία πρώτως ἐφύη. ἀπ' αὐτοῦ δὲ Κεκροπία ἡ χώρα ἐκλήθη. οὗτος πρῶτος βοῦν ἐθυσίασε καὶ Ζῆνα προσηγόρευσεν, ὥς τινες.
- 3b, 328, F 94 STRABON 9, 1, 20 p. 397: ὅτι φησὶ Φιλόχορος πορθουμένης τῆς χώρας ἐκ θαλάττης μὲν ὑπὸ Καρῶν, ἐκ γῆς δὲ ὑπὸ Βοιωτῶν, οὓς ἐκάλουν Ἄονας, Κέκροπα πρῶτον εἰς δώδεκα πόλεις συνοικίσαι τὸ πλῆθος, ὧν ὀνόματα Κεκροπία, Τετράπολις, <Τετράκωμοι>, Ἐπακρία, Δεκέλεια, Ἐλευσίς, Ἀφιδνα (λέγουσι δὲ καὶ πληθυντικῶς Ἀφίδνας), Θορικός, Βραυρών, Κύθηρος, Σφηττός, Κηφισιά. πάλιν δ' ὕστερον εἰς μίαν πόλιν συναγαγεῖν λέγεται τὴν νῦν τὰς δώδεκα Θησεύς.

- 3b, 328, F 95 SCHOL. PINDAR. Ol. 9, 70 bc: Ἐπίχαρμος (F 122 Kai) ἀπὸ τῶν λάων τῶν λίθων ὠνομάσθαι λαοὺς φησιν· ὁ δὲ Φιλόχορος ἀπὸ Κέκροπος ς . οὗτος γὰρ βουλόμενος τὸ τῶν Ἀθηναίων γένος πληθυνθῆναι , ἐκέλευσεν αὐτοὺς λίθους λαβεῖν καὶ ἐνεγκεῖν εἰς τὸ μέσον , ἐξ ὧν ἔγνων δισμυρίους αὐτοὺς ὄντας ς . ἀπὸ Κέκροπος οὖν φησι τοὺς ὄχλους <λαοὺς> ὠνομάσθαι .
- 3b, 328, F 96 HERMIPPOS P. Ox. 1367 (Ἡρακλείδου Ἐπιτομὴ τῶν Ἑρμίππου Περὶ Νομοθετῶν β) fr. 1 col. 1, 40: [Ἀθ]ηναίοις Κέκροπα τὸν / [διφυ]ῆ καὶ γηγενῆ βα/[σι]λ[εύ]οντα πρῶτον / [νομο]θετῆσαι φασι. τῶν / [νόμ]ων δ' αὐτοῦ τοὺς [... / ...] . δὸν εὐδοκιμῆ/[σαι. Φι]λόχορος δὲ τὰ τῶ[ν / *** / πρ ** δια ** / ὡς [**]κον[.....]α[.....] / κα . [.] . ανικης [.....] / Βουζύγης νομο[θετῆ]/σαι. μέμνηται δ' α[ὐτοῦ] / καὶ Λάσος ὁ ποιητής.
- 3b, 328, F 97 MACROB. Sat. 1, 10, 22: Philochorus Saturno et Opi primum in Attica statuisset aram Cecropem dicit, eosque deos pro Jove Terraque coluisse, instituisseque ut patres familiarum et frugibus et fructibus iam coactis passim cum servis vescerentur, cum quibus patientiam laboris in colendo rure toleraverant: delectari enim deum honore servorum contemplatu laboris.
- 3b, 328, F 98 P. OX. 1241 (Chrestomathie) col. 5, 6: Φιλόχορος δὲ καθόπλισιν γενέσθαι πρῶτον λέγει ἐπὶ Κέκροπος δόρυ καὶ δέρματος ἀγρίου περιβολήν· ὕστερον δ' ὅτ' ἤδη βόες ἐθύοντο, βοέας τοὺς ἐν τῇ Ἀττικῇ ποιήσασθαι.
- 3b, 328, F 99 SERV. DAN. VERGIL. A. 8, 600: Pelasgos] de his varia est opinio. nam alii eos ab Atheniensibus, alii a Laconibus, alii a Thessalis dicunt originem ducere, quod est propensius: nam multas in Thessalia Pelasgorum constat esse civitates. hi primi Italiam tenuisse perhibentur. Filocorus ait ideo nominatos Pelasgos, quod velis et verno tempore advenire visi sunt ut aves. Hyginus dicit Pelasgos esse qui Tyrrheni sunt: hoc etiam Varro commemorat.
- 3b, 328, F 100 SCHOL. LUKIAN. Katapl. 25 p. 52, 12 R: εἴρηται τύραννος ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν τῶν βιαίων καὶ ληιστῶν γενομένων ἐξ ἀρχῆς , ὥς φησι Φιλόχορος ς . Τυρρηνοὶ γὰρ ὀλίγον τινα χρόνον οἰκήσαντες ἐν ταῖς Ἀθήναις ὥφθησαν ἐπανιστάμενοι τῇ πόλει· καὶ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων , ἄλλοι δὲ ἐκφυγόντες Λῆμνον καὶ Ἴμβρον ὠίκησαν . χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας ἐχθρωδῶς διακείμενοι τοῖς Ἀθηναίοις ὥρμησαν εἰς πλοῖα , καὶ κατασχόντες Βραύρωνα τῆς Ἀττικῆς ἥρπασαν παρθένους ἀρκετευομένας τῇ θεῷ τοῖς Βραυρωνίοις ς , αἷς συνώκησαν .
- 3b, 328, F 101 SCHOL. BT HOM. Il. A 594: Σίντιες ἄνδρες] Φιλόχορός φησι Πελασγοὺς αὐτοὺς ὄντας οὕτω προσαγορευθῆναι , ἐπεὶ πλεύσαντες εἰς Βραύρωνα κανηφόρους παρθένους ἥρπασαν· σίνεσθαι δὲ τὸ βλάπτειν λέγουσιν . Ἐρατοσθένης (241 F 41) δέ, ἐπεὶ γόητες ὄντες εὖρον δηλητήρια φάρμακα· ὁ δὲ Πορφύριος, ἐπεὶ πρῶτοι τὰ πολεμιστήρια ἐδημιούργησαν ὅπλα, ἃ πρὸς βλάβην ἀνθρώπων συντελεῖ· ἢ ἐπεὶ πρῶτοι ληιστήρια ἐξεῦρον.
- 3b, 328, F 102 HARPOKR. s.v. εὐανδρία· Δείναρχος ἐν τῷ Κατ' Ἀγασικλέους (XVI 2 Tur). Παναθηναίοις εὐανδρίας ἁγῶν ἡγετο· Ἀνδοκίδης δ' ἐν τῷ Κατ' Ἀλκιβιάδου (4, 42) δηλοῖ καὶ Φιλόχορος.
- 3b, 328, F 103 NATAL. COM. Myth. 3, 16 p. 245 ed. Genev: erat Iambe muliercula quaedam, Metanirae ancilla, ut tradidit Philochorus, Panos et Echus filia, quae cum deam maestam videret, ridiculas narratiunculas et sales iambico metro ad commovendam deam ad risum et ad sedandum dolorem interponebat. quare id genus carminis non ante observatum iambicum ab illa dictum fuit, ut testatur Nicander in Alexipharmacis.
- 3b, 328, F 104 EUSEB. Chron. a. Abr. 610/5 (SYNKELL. p. 299, 16): Ἐλευσίνος πόλεως Κελεὸς ἐβασίλευσε, καθ' ὃν Τριπτόλεμος ἦν, ὃν φησιν ὁ Φιλόχορος μακρῶι πλοίῳ προσβαλόντα ταῖς πόλεσι τὸν σῖτον διδόναι, ὑπονοεῖσθαι δὲ πτερωτὸν ὄφιν εἶναι τὴν ναῦν· ἔχειν δέ τι καὶ τοῦ σχήματος.

SCHOL. ARISTEID. p. 54, 18 Ddf: Φιλόχορος δὲ ἱστορεῖ ὅτι ἡ ναῦς, ἔνθα ἦν ὁ Τριπτόλεμος, διὰ τοῦτο ἐνομίσθη ὑπόπτερος ἐπειδὴ ἐξ οὐρίας ἐφέρετο.

3b, 328, F 104 BOCCACCIO Gen. deor. 8, 4: de Triptolemo autem scribit Philochorus vetustissimum fuisse regem apud Atticam regionem, qui cum tempore ingentis penuriae, occiso e concursu populi patre Eleusio, quia pereunte fame plebe filium aluisset abunde, aufugit et longa navi, cuius serpens erat insigne, abiit ad exteras regiones et quaesita frumenti copia in patriam rediit, ex qua pulso Celeo, qui terram occupaverat (seu secundum alios Lynceo Thrace), in regnum paternum restitutus est; et non solum restitutus alimenta tradidit subditis, sed illos docuit facto aratro terram colere, ex quo Cereris alumnus est dictus. sunt tamen qui velint non Triptolemum sed Buzygem quendam Atheniensem Atticis bovem et aratrum comperisse. dicit tamen Philochorus Triptolemum multis saeculis ante fuisse quam fuerit Ceres regina Syculorum.

3b, 328, F 105 SCHOL. DEMOSTH. 19, 303: Ἀγραυλος καὶ Ἑρση καὶ Πάνδροσος θυγατέρες Κέκροπος, ὡς φησιν ὁ Φιλόχορος. λέγουσι δὲ ὅτι πολέμου συμβάντος παρ' Ἀθηναίοις, ὅτε ὁ Εὐμόλπος ἐστράτευσε κατὰ Ἑρεχθέως, καὶ μηκνυμένου τούτου, ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων ἀπαλλαγῆσθαι ἐάν τις ἀνέληι ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἡ τοίνυν Ἀγραυλος ἐκοῦσα αὐτὴν ἐξέδωκεν εἰς θάνατον. ἔρριψε γὰρ ἑαυτὴν ἐκ τοῦ τείχους. εἴτα ἀπαλλαγέντος τοῦ πολέμου, ἱερὸν ὑπὲρ τούτου ἐστήσαντο αὐτῇ περὶ τὰ προπύλαια τῆς πόλεως· καὶ ἐκεῖσε ὦμνουν οἱ ἔφηβοι μέλλοντες ἐξίεναι εἰς πόλεμον.

3b, 328, F 106 —; ἱέρεια γέγονεν ἡ Ἀγραυλος Ἀθηνᾶς, ὡς φησιν Φιλόχορος.

3b, 328, F 107 STRABON 9, 1, 6 p. 392: οἳ τε δὴ τὴν Ἀτθίδα συγγράψαντες (329 F 2) πολλὰ διαφωνοῦντες τοῦτο γε ὁμολογοῦσιν, οἳ γε λόγου ἄξιοι, διότι τῶν Πανδιονιδῶν τεσσάρων ὄντων, Αἰγέως τε καὶ Λύκου καὶ Πάλλαντος καὶ τετάρτου Νίσου, καὶ τῆς Ἀττικῆς εἰς τέτταρα μέρη διαιρεθείσης, ὁ Νίσος τὴν Μεγαρίδα λάχοι καὶ κτίσαι τὴν Νισαίαν. Φιλόχορος μὲν οὖν ἀπὸ Ἰσθμοῦ μέχρι τοῦ Πυθίου διήκειν αὐτοῦ φησι τὴν ἀρχήν, Ἀνδρῶν (10 F 14) δὲ μέχρι Ἐλευσίνος καὶ τοῦ Θριασίου πεδίου.

3b, 328, F 108 SCHOL. EURIP. Hipp. 35: τοὺς Παλλαντίδας ὑπὸ Θησέως ἀνηρῆσθαι Φιλόχορος οὕτω φησί· « Πάλλαντος ἐπιθέσθαι ταῖς Ἀθήναις διανοουμένου καὶ τὴν Σφηττίαν ὁδὸν προφανῶς διαπορευομένου ἐπὶ τὸ ἄστρῳ μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οἱ τούτου παῖδες κατὰ βούλησιν τοῦ πατρὸς Γαργηττοῖ ἐγκαθίζουσιν μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν, ἵν' ὅταν ἐπεξελθοῦσι τοῖς Ἀθηναίοις ὁ Πάλλας συμβάλῃ, ἐξ ἐφόδου προσπεσόντες λάβωσι τὴν πόλιν. ἀνὴρ δέ τις, ὃς ἐκηρύκευ τῷ Πάλλαντι, ἀπαγγέλλει τῷ Θησεῖ τὸ γενόμενον· ὁ δὲ προσπεσὼν εὐθὺς μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν αὐτοὺς ἀναιρεῖ ».

3b, 328, F 109 PLUTARCH. Thes. 14: ὁ δὲ Θησεὺς ἔνεργος εἶναι βουλόμενος, ἅμα δὲ καὶ δημαγωγῶν ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν Μαραθῶνιον ταῦρον οὐκ ὀλίγα πράγματα τοῖς οἰκοῦσι τὴν τετράπολιν παρέχοντα, καὶ χειρωσάμενος ἐπεδείξατο ζῶντα διὰ τοῦ ἄστεος ἐλάσας, εἴτα τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δελφινίῳ κατέθυσεν. (2) ἡ δὲ Ἑκάλη καὶ τὸ περὶ αὐτὴν μυθολόγημα τοῦ ξενισμοῦ καὶ τῆς ὑποδοχῆς ἔοικε μὴ πάσης ἀμοιρεῖν ἀληθείας· ἔθυσον γὰρ Ἑκαλῆσιν οἱ περίξ δῆμοι συνιόντες Ἑκαλὶ <εἰ> ωι Δίί, καὶ τὴν Ἑκάλην ἐτίμων Ἑκαλίνην ὑποκοριζόμενοι διὰ τὸ κάκείνην νέον ὄντα κομιδῇ τὸν Θησέα ξενίζουσιν ἀσπάσασθαι πρεσβυτικῶς καὶ φιλοφρονεῖσθαι τοιοῦτοις ὑποκορισμοῖς. (3) ἐπεὶ δ' εὗξατο μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Διὶ βαδίζοντος ἐπὶ τὴν μάχην, εἰ σῶς παραγένοιτο, θύσειν, ἀπέθανε δὲ πρὶν ἐκεῖνον ἐπανελθεῖν, ἔσχε τὰς εἰρημένας ἀμοιβὰς τῆς φιλοξενίας τοῦ Θησέως κελεύσαντος, ὡς Φιλόχορος ἱστόρηκεν.

3b, 328, F 110

PLUTARCH. Thes. 26, 1: εἰς δὲ τὸν Πόντον ἔπλευσε τὸν Εὐξείνου, ὡς μὲν Φιλόχορος καὶ τινες ἄλλοι λέγουσι, μεθ' Ἡρακλέους ἐπὶ τὰς Ἀμαζόνας συστρατεύσας, καὶ γέρας [ἀριστεῖον] Ἀντιόπην ἔλαβε. οἱ δὲ πλείους, ὧν ἐστὶ καὶ Φερεκύδης (3 F 151) καὶ Ἑλλάνικος (323a F 16) καὶ Ἡρόδωρος (31 F 26) ὕστερόν φασιν Ἡρακλέους ἰδιόστολον πλεῦσαι τὸν Θησέα καὶ τὴν Ἀμαζόνα λαβεῖν αἰχμάλωτον, πιθανώτερα λέγοντες· οὐδεὶς γὰρ ἄλλος ἱσθόρηται τῶν μετ' αὐτοῦ στρατευσάντων Ἀμαζόνα λαβεῖν αἰχμάλωτον.

3b, 328, F 115 PLUTARCH. Thes. 17, 6: Φιλόχορος δὲ παρὰ Σκίρου φησὶν ἐκ Σαλαμῖνος τὸν Θησέα λαβεῖν κυβερνήτην μὲν Ναυσίθοον, πρωρέα δὲ Φαίακα, μηδέπω τότε τῶν Ἀθηναίων προσεχόντων τῇ θαλάσῃ· καὶ γὰρ εἶναι τῶν ἡιθέων ἓνα Μενέσθην Σκίρου θυγατρίδου. (7) μαρτυρεῖ δὲ τοῦτοις ἡρώϊα Ναυσιθόου καὶ Φαίακος, εἰσαμένου Θησέως Φαληροῖ πρὸς τῷ τοῦ Σκίρου ἱερῷ· καὶ τὴν ἑορτὴν τὰ Κυβερνήσια φησιν ἐκείνοις τελεῖσθαι.

3b, 328, F 116 PLUTARCH. Thes. 29, 4: συνέπραξε δὲ καὶ Ἀδράστῳ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ πεσόντων, οὐχ ὡς Εὐριπίδης ἐποίησεν ἐν τραγωδίᾳ (Hik. 566 ff.; 635 ff.) μάχῃ τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπείσάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλείστοι λέγουσιν. Φιλόχορος δὲ καὶ σπονδὰς περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως γενέσθαι πρώτας ἐκεῖνας. (5) [ὅτι δ' Ἡρακλῆς πρῶτος ἀπέδωκε νεκροὺς τοῖς πολέμοις, ἐν τοῖς Περὶ Ἡρακλέους γέγραπται]. ταφαὶ δὲ τῶν μὲν πολλῶν ἐν Ἑλευθεραῖς δεῖκνυνται, τῶν δ' ἡγεμόνων περὶ Ἑλευσίνα, καὶ τοῦτο Θησέως Ἀδράστῳ χαρισάμενου. [καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἰκετίδων οἱ Αἰσχύλου Ἑλευσίνιοι (p. 18 N 2), ἐν οἷς καὶ ταῦτα λέγων ὁ Θησεὺς πεποίηται.]

3b, 328, F 117 STRABON 9, 2, 11 p. 404: καὶ ὁ Μυκαλησὸς δὲ κώμη τῆς Ταναγρικῆς· κεῖται δὲ παρ' ὁδὸν Θηβαίων εἰς Χαλκίδα ... ὡς δ' αὐτῶς καὶ τὸ Ἄρμα, τῆς Ταναγρικῆς κώμη ἔρημος περὶ τὴν (?) Μυκαληττόν, ἀπὸ τοῦ Ἀμφιαράου ἄρματος λαβοῦσα τοῦνομα, ἐτέρα οὖσα τοῦ Ἀρματος τοῦ κατὰ τὴν Ἀττικὴν, ὃ ἐστὶ περὶ Φυλὴν, δῆμον τῆς Ἀττικῆς ὁμορον τῇ Ταναγρικῇ. ἐντεῦθεν δὲ ἡ παροιμία τὴν ἀρχὴν ἔσχεν ἢ λέγουσα «ὀπόταν δι' Ἀρματος ἀστράψῃ», ἀστραπὴν τινα σημειουμένων κατὰ χρησμόν τῶν λεγομένων Πυθαιστῶν, βλεπόντων ὡς ἐπὶ τὸ Ἄρμα καὶ τότε πεμπόντων τὴν θυσίαν εἰς Δελφοὺς ὅταν ἀστράψαντα ἴδωσιν· ἐτήρουν δὲ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, καθ' ἕκαστον μῆνα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἀπὸ τῆς ἐσχάρας τοῦ Ἀστραπαίου Διός· ἔστι δ' αὕτη ἐν τῷ τείχει μεταξὺ τοῦ Πυθίου καὶ τοῦ Ὀλυμπίου. περὶ δὲ τοῦ Ἀρματος τοῦ Βοιωτιακοῦ οἱ μὲν φασιν ἐκπεσόντος ἐκ τοῦ ἄρματος ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὸν τόπον ὅπου νῦν ἐστὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ, τὸ ἄρμα ἔρημον ἐνεχθῆναι ἐπὶ τὸν ὁμώνυμον τόπον· οἱ δὲ τοῦ Ἀδράστου συντριβῆναι τὸ ἄρμα φεύγοντός φασιν ἐνταῦθα, τὸν δὲ διὰ τοῦ Ἀρείονος σωθῆναι. Φιλόχορος δ' ὑπὸ τῶν κωμητῶν σωθῆναί φησιν αὐτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἰσοπολιτείαν αὐτοῖς παρὰ τῶν Ἀργείων ὑπάρξαι.

3b, 328, F 118 RHOT. SUD. s.v. σεισάχθεια· χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σόλων. εἴρηται δέ, παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνῃσι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήταις, ἀποδόντας δὲ οἰονεῖ τὸ ἄχθος ἀποσεισασθαι· ὡς Φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

3b, 328, F 119 SCHOL. PINDAR. Pyth. 7, 9b: λέγεται γὰρ ὅτι τὸν Πυθικὸν νεῶν ἐμπρησθέντα, ὡς τινὲς φασιν ὑπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν, οἱ Ἀλκμαιωνίδαι φυγαδευθέντες ὑπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν ὑπέσχοντο ἀνοικοδομήσιν, καὶ δεξάμενοι χρήματα καὶ συναγαγόντες δύναμιν ἐπέθεντο τοῖς Πεισιστρατίδαϊς, καὶ νικήσαντες μετ' εὐχαριστηρίων πλειόνων ἀνωικοδόμησαν τῷ θεῷ τὸ τέμενος, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ, εὐξάμενοι πρότερον τῷ θεῷ.

3b, 328, F 120 AELIAN. N. A. 12, 35: πέπυσμαί ... κύνας γενέσθαι φιλοδεσπότους Ξανθίππου τοῦ Ἀρίφρο <νοσ>. μετοικιζομένων γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὰς ναῦς, ἡνίκα τοῦ χρόνου ὁ Πέρσης τὸν

μέγαν πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξῆψε, καὶ ἔλεγον οἱ χρησμοὶ λῶιον εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν μὲν πατρίδα ἀπολιπεῖν, ἐπιβῆναι δὲ τῶν τριήρων, οὐδὲ οἱ κύνες τοῦ προειρημένου ἀπελείφθησαν, ἀλλὰ συμμετωκίσαν <το> τῷ Ξανθίππῳ, καὶ διανηξάμενοι ἐς τὴν Σαλαμίνα ἀπέβησαν. λέγετον δὲ ἄρα ταῦτα Ἀριστοτέλης (F 399 R) καὶ Φιλόχορος.

3b, 328, F 117⁷ SCHOL. ARISTOPH. Lys. 1138: οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτέ / ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο / ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὡχρὸς ἐν φοινικίδι / στρατιὰν προσαιτῶν· ἡ δὲ Μεσσήνη τότε / ὑμῖν ἐπέκειτο χῶ θεὸς σείων ἅμα· / ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις / Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαιμόνα.] ταῦτα καὶ οἱ συντεταχότες τὰς Ἀθίδας (329 F 4) ἰστοροῦσιν περὶ τῶν Λακεδαιμονίων· ὁ δὲ Φιλόχορος φησι καὶ τὴν ἡγεμονίαν τοὺς Ἀθηναίους λαβεῖν διὰ τὰς κατασχούσας τὴν Λακεδαιμόνα συμφοράς.

3b, 328, F 118⁸ SCHOL. V ARISTOPH. Nub. 213: ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους (Euboia)] Περικλέους δὲ στρατηγοῦντος καταστρέφασθαι αὐτοὺς πᾶσάν φησιν Φιλόχορος, καὶ τὴν μὲν ἄλλην ἐπὶ ὁμολογίᾳ κατασταθῆναι, Ἑστιαίων δὲ ἀποικισθέντων αὐτοὺς τὴν χώραν ἔχειν.

3b, 328, F 119⁹ SCHOL. V ARISTOPH. Vesp. 718: ἀλλ' ὁπότεν μὲν δείσῃς αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν διδῶσιν / ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους / ποριεῖν· ἔδωσαν δ' οὐπώποτε σοι πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους, / καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν] τοιοῦτόν ἐστι παρόσον ἐν ταῖς διανομαῖς τῶν πυρῶν ἐξητάζοντο πικρῶς οἷ τε πολῖται καὶ μή, ὥστε δοκεῖν ξενίας φεύγειν εἰς κρίσιν καθισταμένους. φησὶν οὖν ὁ Φιλόχορος αὐθις ποτὲ τετρακισχιλίους ἑπτακοσίους ξόφθῃναι παρεγγράφους, καθάπερ ἐν τῇ προκειμένῃ λέξει δεδῆλωται. τὰ περὶ τὴν Εὐβοίαν δύναται καὶ αὐτὰ συνάδειν ταῖς διδασκαλίαις· πέρυσι γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτήν, ὡς Φιλόχορος (F 130). μήποτε δὲ περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου δωρεᾶς λέγει, ἣν Φιλόχορος φησι Ψαμμήτιχον πέμψαι τῷ δήμῳ ἐπὶ Λυσιμαχίδου μυριάδας τρεῖς [πλὴν τὰ τοῦ ἀριθμοῦ οὐδαμῶς συμφωνεῖ], πέντε ἐκάστω δὲ Ἀθηναίων μεδίμνους· τοὺς γὰρ λαβόντας γενέσθαι μυρίους τετρακισχιλίους διακοσίους μ.

3b, 328, F 120¹⁰ SCHOL. V ARISTOPH. Vesp. 947: ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτος γ' ἔοικεν ὅτι λέγηι. / —οὐκ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι, / ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης / ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους] ἄλλως πρὸς τὴν ἱστορίαν. μήποτε ὁ Περικλεῖς ἀντιπολιτευσάμενος, τοῦτο δὲ Φιλόχορος μὲν ἰστορεῖ ** ὃς οὐδὲ πάντῃ γνώριμος ἐγένετο (ἀλλ' οὐδὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς) διὰ τὸ ἐπ' ὀλίγον στρατείας ἀξιοθέντα μετὰ Κλέωνος ἐπὶ Θράκης φυγῇ καταψηφισθῆναι. ἔνιοι δέ, ὧν καὶ Ἀμμώνιος (350 F 1), τοῦ Στεφάνου· καὶ τοῦτο δὲ ὑπίδοι τις, ὥσπερ προεῖρηται. ὁ γενόμενος ὀστρακισμὸς ἐμφαίνει τὸν Μελησίῳ καὶ τὸν ὀστρακισθέντα. Θεόπομπος μέντοι ὁ ἱστορικὸς (115 F 91) τὸν Πανταῖν <ἐτ> ου φησὶν ἀντιπολιτευσάσθαι Περικλεῖ· ἀλλ' οὐκ Ἀνδροτίῳ (324 F 37), ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὸν Μελησίῳ.

3b, 328, F 121¹¹ SCHOL. RV ARISTOPH. Pax 605: πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε Φειδίας πράξας κακῶς / εἶτα Περικλέης ... ἐξέφλεξε τὴν πόλιν. / ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος κτλ.] Φιλόχορος ἐπὶ (Θε)οδώρου ἄρχοντος ταῦτά φησι· « καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ χρυσοῦν τῆς Ἀθηνᾶς ἐστάθη εἰς τὸν νεῶν τὸν μέγαν, ἔχον χρυσοῦ σταθμὸν ταλάντων μ δ, Περικλέους ἐπιστατοῦντο, Φειδίου δὲ ποιήσαντο. καὶ Φειδίας ὁ ποιήσας, δόξας παραλογίζεσθαι τὸν ἐλέφαντα τὸν εἰς τὰς φολίδας, ἐκρίθη· καὶ φυγὼν εἰς Ἡλὶν ἐργολαβῆσαι τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγετα ι, τοῦτο δὲ ἐξεργασάμενος ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἡλείῳ ν»· ἐπὶ (Π)υθοδώρῳ υ, ὃς ἐστὶν ἀπὸ τούτου ἑβδομο, περὶ Μεγαρέων εἰπὼν ὅτι καὶ αὐτοὶ « κατεβόων Ἀθηναίων παρὰ Λακεδαιμονίοις ἀδίκως λέγοντες εἶργεσθαι ἀγορᾶς καὶ λιμένων τῶν παρ' Ἀθηναίους». οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ταῦτα ἐψηφίσαντο Περικλέους εἰπόντο, τὴν γῆν αὐτοὺς αἰτιώμενοι τὴν ἱερὰν τοῖς θεοῖς ἀπεργάζεσθαι ι. λέγουσι δὲ τινες (Ephoros 70 F 196) ὡς Φειδίου τοῦ

ἀγαματοποιοῦ δόξαντος παραλογίζεσθαι τὴν πόλιν καὶ φυγαδευθέντος, ὁ Περικλῆς φοβηθεὶς διὰ τὸ ἐπιστατῆσαι τῇ κατασκευῇ τοῦ ἀγάλματος καὶ συνεγνωκέναι τῇ κλοπῇ, ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων πινάκιον καὶ τὸν πόλεμον ἐξήνεγκεν, ἵνα ἀπησχολημένοις Ἀθηναίοις εἰς τὸν πόλεμον μὴ δῶι τὰς εὐθύνas, ἐγκαλέσας Μεγαρεῦσιν ὡς τὴν ἱερὰν ὀργάδα ταῖν θεαῖν ἐργασάμενοις. ἄλογος δὲ φαίνεται ἡ κατὰ Περικλέους ὑπόνοια, ἐπὶ ἔτεσιν πρότερον τῆς τοῦ πολέμου ἀρχῆς τῶν περὶ Φειδίαν γενομένων. ὁ Φειδίας ζ, ὡς Φιλόχορος φησιν ν, ἐπὶ (Θ ε) οδώρου ἄρχοντος τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς κατασκευάσας ὑφείλετο τὸ χρυσίον ἐκ τῶν δρακόντων τῆς χρυσελεφαντίνης Ἀθηνᾶς, ἐφ' ᾧ καταγνώσθεις ἐξημιόθη φυγῇ· γενόμενος δὲ εἰς Ἥλιν καὶ ἐργολαβήσας παρὰ τῶν Ἡλείων τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου καὶ καταγνώσθεις ὁ π' αὐτῶν ὡς νοσφισάμενος ἀνηιρέθη.

3b, 328, F 126 SCHOL. V ARISTOPH. Av. 997: Μέτων, / ὃν οἶδεν Ἑλλάς χώ Κολωνός] ἄριστος ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης· τούτου ἐστὶν ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος. φησὶ δὲ Καλλίστρατος ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν. Εὐφρόνιος (F 94 Strecker) δὲ ὅτι τῶν δῆμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ. τοῦτο μὲν οὖν ψεῦδος· Φιλόχορος γὰρ Λευκονοέα φησὶν αὐτόν ν. τὸ δὲ τοῦ Καλλιστράτου δῆλον· ἴσως γὰρ ἦν τι καὶ ἐν Κολωνῷ. ὁ δὲ Φιλόχορος ἐν Κολωνῷ μὲν αὐτὸν οὐδὲν θεῖναι λέγει ι, ἐπὶ Ἀψεύδους δὲ <τοῦ> πρὸ Πυθοδώρου ἡλιοτρόπιον ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν τῇ Πνυκί. μήποτε οὖν τὸ χωρίον (φασὶ τινες) ἐκεῖνο πᾶν, ᾧ περιλαμβάνεται καὶ ἡ Πνύξ, Κολωνός ἐστιν, οὗ ἕτερος ὁ μίσθιος λεγόμενος· οὕτως μέρος τι νῦν σύνηθες γέγονε τὸ Κολωνὸν καλεῖν τὸ ὀπισθεν τῆς Μακρᾶς Στοᾶς. ἀλλ' οὐκ ἔστι· Μελίτη γὰρ ἅπαν ἐκεῖνο, ὡς ἐν τοῖς Ὀρισμοῖς γέγραπται τῆς πόλεως (375 F 1). ἴσως δ' ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο· φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ (I 376, 21 K) «τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντίζων; Μέτων ὁ Λευκονοιεύς. —οἶδα, ὁ τὰς κρήνας ἄγων». καθεῖται δὲ καὶ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Χαβρίου, ὡς εἴρηται.

3b, 328, F 126 SCHOL. V ARISTOPH. Pax 990: τρυχόμεθ' ἤδη / τρία καὶ δέκ' ἔτη] τὸ χ ὅτι οὐ συμφωνεῖ τοῖς χρόνοις ἃ λέγει· καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνέσιν (266) φησὶ «ἔκτωι ζ' ἔτει προσεῖδον εἰς τὰ χωρία». ἀλλὰ καὶ ὁ Φιλόχορος ἀπὸ Πυθοδώρου υ, ἐφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου δοκεῖ γεγενῆσθαι ι, μέχρι Ἰσάρχου καταριθμούμενος εἰς τὰ ιγ ἔτη συνάγει τοὺς χρόνους ζ. πάλιν Θουκυδίδης (4, 116, 3 ff.) κατὰ τὰς τῶν χειμῶνων καὶ θερέων εἰσβολὰς τὸν πόλεμον γεγενῆσθαι λέγων, οὐδὲ αὐτὸς εἰς τοῦτον τὸν ἀριθμὸν ἔρχεται, ἀλλ' ἀπολείπεται παρὰ τὰ θ ἔτη.

3b, 328, F 126 SCHOL. EURIP. Andr. 445: ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν / Σπάρτης ἔνοικοι] ταῦτα ἐπὶ τῷ Ἀνδρομάχης προσχήματι φησὶν Εὐριπίδης λοιδορούμενος τοῖς Σπαρτιάταις διὰ τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον· καὶ γὰρ δὴ καὶ παρεσπονθήκεσαν πρὸς Ἀθηναίους ζ, καθάπερ οἱ περὶ τὸν Φιλόχορον ἀναγράφουσι ν. εἰλικρινῶς δὲ τοὺς τοῦ δράματος χρόνους οὐκ ἔστι λαβεῖν· οὐ δεδίδακται γὰρ Ἀθήνησιν.

3b, 328, F 126 SCHOL. SOPHOKL. O. K. 698: ὅτι ἀπέσχοντο τῶν μορίων οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι καὶ Φιλόχορος (es folgt Androtion 324 F 39).

3b, 328, F 126 ATHEN. 5, 58 p. 217 DE: Περδίκκας τοίνυν πρὸ Ἀρχελάου βασιλεύει ι, ὡς μὲν ὁ Ἀκάνθιος φησὶ Νικομήδης (III C) ἔτη μα· Θεόπομπος (115 F 279) δὲ λε· Ἀναξιμένης (72 F 27) μ· Ἰερώνυμος (154 F 1) κη· Μαρσύας (135/6 F 15) δὲ καὶ Φιλόχορος κ γ.

3b, 328, F 126 SCHOL. V ARISTOPH. Vesp. 240: ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί· / σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν. — χθές οὖν Κλέων ... ἡμῖν ἐφείτ' ἐν ὥραι / ἤκειν / ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ὦν ἠδίκησεν] τοῦτο δὲ φησὶν, ὡς τοῦ Κλέωνος εἰς δίκην ἐπαγαγόντος τὸν Λάχητα. στρατηγήσαι δὲ αὐτόν φησὶ Δημήτριος (228 F 31 bis) ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλέους πρὸ τριῶν ἐτῶν, εἰς Σικελίαν πεμφθέντα μετὰ νεῶν Λεοντίνους βοηθήσοντα· οἱ δὲ περὶ τὸν

Φιλόχορον διαδέξασθαι αὐτόν φασι Σοφοκλέα καὶ Πυθόδωρο ν , οὐς καὶ φυγῇ ζημιωθῆναι ι .
εἰκὸς γοῦν μετακληθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὴν κρίσιν, ἥς νῦν ὁ κωμικὸς μνημονεύει.

3b, 328, F 128 SCHOL. RV ARISTOPH. Pax 665: ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ / σπονδῶν φέρουσα
τῇ πόλει κίστην πλέαν / ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τήκκλησίαι] Φιλόχορος φησὶν οὕτως·
« Λακεδαιμόνιοι δὲ περὶ διαλύσεων ἔπεμψαν πρέσβεις πρὸς Ἀθηναίου ς , σπονδὰς ποιησάμενοι
πρὸς τοὺς ἐν Πύλῳ καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν παραδόντες οὐσας ξ . Κλέωνος δὲ ἀντειπόντος ταῖς
διαλύσεσι στασιάσαι λέγεται τὴν ἐκκλησίαν · ἐρωτῆσαι δὲ συνέβη τὸν ἐπιστάτην · ἐνίκησαν δὲ
οἱ πολεμεῖν βουλόμενο ι » . ἄλλως μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ· ἐπὶ Κλέωνος γὰρ πρεσβευσαμένων
Λακεδαιμονίων ἐστασίασαν ἐν τῇ ἐκκλησίαι, ὡς Φιλόχορός φησι. μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καὶ τοὺς
αἰχμαλώτους, οὐς ἔλαβεν ὁ Κλέων, ἔπεμψαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους, ἐπαγγελλόμενοι
δώσειν τὰς τριήρεις ἃς εἰλήφεσαν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ πολέμῳ, ἅμα δὲ καὶ περὶ εἰρήνης καὶ
σπονδῶν. ἀντεῖπεν οὖν τότε Κλέων, καὶ τοῦ ἐπιστάτου τρίτον ἐρωτήσαντος τὴν βουλὴν τί
βούλεται, εἰρήνην ἢ πόλεμον, εἴλετο ἡ βουλὴ τὸν πόλεμον συνεστάναι.

3b, 328, F 129 SCHOL. LUKIAN. Tim. 30 p. 116, 4 R: ἐπέστη (Kleon) δὲ καὶ τῇ πρὸς Λακεδαιμονίους· εἰρήνην,
ὡς Φιλόχορος II καὶ Ἀριστοφάνης II προθεῖς ἄρχοντα Εὐθυνον. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Πολιτείαι (28,
3) καὶ περιζωσάμενον αὐτὸν λέγει δημηγορῆσαι.

3b, 328, F 129 SCHOL. V ARISTOPH. Vesp. 210: νῆ Δι' ἣ μοι κρεῖττον ἦν / τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ
πατρὸς] Φιλόχορος ἐπὶ Ἰσάρχου φησὶ πρὸ ἐνιαυτοῦ Βρασίδαν ἀποστήσαι Σκιωναίους τῶν
Ἀθηναίων, Ἀθηναίους δὲ ν τριήρεις πρότερον πέμψαντας Μένδην μὲν ἐλεῖν, Σκιώνην <δὲ>
περιτειχίσαι.

3b, 328, F 130 SCHOL. V ARISTOPH. Vesp. 718: τὰ περὶ τὴν Εὐβοίαν δύναται καὶ αὐτὰ συνάιδειν ταῖς
διδασκαλίαις· πέρυσι γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτήν, ὡς Φιλόχορος.

3b, 328, F 131 SCHOL. RV ARISTOPH. Pax 466: οἰμῶξεσθ' οἱ Βοιωτοί] ὅτι μὴδὲν αὐτοῖς μέλει τῆς εἰρήνης. ἐπὶ
γὰρ [το ὕ] Ἀλκαίου σπονδὰς φησι γεγονέναι Φιλόχορος πεντηκονταετῆς Ἀθηναίοις καὶ
Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς συμμάχοις πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων καὶ Ἡλείῳ ν .

3b, 328, F 132 SCHOL. RV ARISTOPH. Pax 475/7: οὐδ' οἶδε γ' εἴλκον οὐδὲν Ἀργεῖοι πάλαι] καὶ ὁ Φιλόχορός
φησι πολεμοποιοῦντας πάλιν τοὺς Κορινθίους προσλαμβάνεσθαι καὶ τοὺς Ἀργεῖους.

3b, 328, F 133 SCHOL. V ARISTOPH. Lys. 1094: Ἑρμοκοπιδῶν] παρ' ὅσον οἱ Ἑρμοκοπίδαι ἠκρωτηρίασαν τοὺς
Ἑρμᾶς, ὅτε ἐπὶ Σικελίας ἔμελλεν πλεῖν τὴν δὲ αἰτίαν ταύτην οἱ μὲν τοῖς περὶ Ἀλκιβιάδην
προσέγραφον, ὡς Θουκυδίδης (6, 27/8)· οἱ δὲ Κορινθίοι ς , ὡς Φιλόχορος ς . μόνον δὲ φησιν
<οὐ> περικοπῆναι τὸν Ἀνδοκίδου Ἑρμῆ ν .

3b, 328, F 134 SCHOL. V ARISTOPH. Av. 766: εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας / βούλεται]
οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν τίς ὁ Πεισίου, οὔτε περὶ τῆς προδοσίας. ὅτι δὲ τῶν λίαν πονηρῶν ἐστί,
δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι, Πυλαίαι, Ὠραις (I 66, 174 K). εἴη δ' ἂν τι συμπεπραχὼς τοῖς
Ἑρμοκοπίδαις ὁ Πεισίου, οἵτινε ς , ὡς Φιλόχορός φησι ν , ἐπὶ Χαβρίου θάνατον τε
κατεγνώσθησαν ν , καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστηλιτεύθη καὶ ἐδημεύθη <τὰ χρήματα αὐτῶν> ,
καὶ τῷ κτείναντι κατ' ἄνδρα ἐκηρύχθη τάλαντο ν .

3b, 328, F 135 SCHOL. V ARISTOPH. Pax 1031: ὁ Στιλβίδης εὐδόκιμος καὶ περιβόητος μάντις τῶν τοὺς
παλαιούς χρησμοὺς ἐξηγουμένων ἄλλως τὸν μάντιν Στιλβίδην ν , ὃν φησι Φιλόχορος
ἀκολουθῆναι ἐν Σικελίαι, ἠνίκά ἐπολέμουν Ἀθηναῖοι καὶ ἐς Σικελίαν ἐστράτευσαν ν . μέμνηται
δὲ αὐτοῦ καὶ Εὐπολις Πόλεσιν (I 316, 211 K).

3b, 328, F 135 PLUTARCH. Nikias 23: ὡς δ' ἦν ἔτοιμα ταῦτα πάντα καὶ τῶν πολεμίων οὐδεὶς παρεφύλαττεν ...
ἐξέλιπεν ἡ σελήνη τῆς νυκτός, μέγα δέος τῷ Νικίαι καὶ τῶν ἄλλων τοῖς ὑπ' ἀπειρίας ἢ
δεισιδαιμονίας ἐκπεπληγμένοις τὰ τοιαῦτα (7) τῷ μέντοι Νικίαι συνηνέχθη τότε μὴδὲ

μάντιν ἔχειν ἔμπειρον· ὁ γὰρ συνήθης αὐτοῦ καὶ τὸ πολὺ τῆς δεισιδαιμονίας ἀφαιρῶν Στιλβίδης ἐτεθνήκει μικρὸν ἔμπροσθεν. (8) ἐπεὶ τὸ σημεῖο ν , ὡς φησι Φιλόχορος , φεύγουσιν οὐκ ἦν πονηρὸν ἀλλὰ καὶ πάνυ χρηστὸν· ἐπικρύψεως γὰρ αἱ σὺν φόβῳ πράξεις δέοντα ι , τὸ δὲ φῶς πολέμιόν ἐστιν αὐτοῖς ς . (9) ἄλλως τε καὶ τῶν περὶ ἥλιον καὶ σελήνην ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐποιοῦντο φυλακὴν, ὡς Αὐτοκλείδης διέγραψεν ἐν τοῖς Ἑξηγητικοῖς (353 F 7)· ὁ δὲ Νικίας ἄλλης ἔπεισε ἀναμένειν σελήνης περίοδον, ὥσπερ οὐκ εὐθὺς θεασάμενος αὐτὴν ἀποκαθαρθεῖσαν, ὅτε τὸν σκιερὸν τόπον καὶ ὑπὸ τῆς γῆς ἀντιφραττόμενον παρῆλθεν.

3b, 328, F 136 HARPOKR. s.v. συγγραφεῖς ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ οἱ τότε αἰρεθέντες, καθά φησιν Ἀνδροτίων (324 F 43) τε καὶ Φιλόχορος, ἐκάτερος ἐν τῇ Ἀτθίδι· ὁ δὲ Θουκυδίδης (8, 67, 1) τῶν ι ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων.

3b, 328, F 137 MARCELLIN. Vit. Thuc. 32: Δίδυμος (p. 323 Schm) δ' ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐλθόντα βιαίῳ θανάτῳ (scil. ἀποθανεῖν φησι τὸν Θουκυδίδην)· [τοῦτο δὲ φησιν Ζώπυρον (VI) ἱστορεῖν] τοὺς γὰρ Ἀθηναίους κάθοδον δεδωκέναι τοῖς φυγάσι πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν μετὰ τὴν ἦτταν τὴν ἐν Σικελίᾳ· ἦκοντα οὖν αὐτὸν ἀποθανεῖν βίαι ἀλλὰ δῆλον ὅτι κάθοδος ἐδόθη τοῖς φεύγουσι ν , ὡς καὶ Φιλόχορος λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς Ἀρχουσιν (228 F 3).

3b, 328, F 138 SCHOL. V ARISTOPH. Lys. 173: οὐχ ἅς πόδας κ' ἔχωνται ταὶ τριήρεις / καὶ τῶργύριον τῷβυσσον ἦ παρ ταῖσιω] οὐκ ἂν ἄγοιεν εἰρήνην οἱ Ἀθηναῖοι ἕως ἂν θαλασσοκρατῶσιν καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον ἦ παρὰ τῇ θεῳ ἐν τῇ ἀκροπόλει· καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀπέκειτο χίλια τάλαντα α . ἦρξαντο οὖν κινεῖν αὐτὰ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος ς , ἐφ' οὗ εἰσῆχθη τὸ δρᾶμα, ὡς φησι Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδι ι .

3b, 328, F 139 SCHOL. EURIP. Or. 371: ... πρὸ γὰρ Διοκλέους ἐφ' οὗ τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε, Λακεδαιμονίων πρεσβευσαμένων περὶ εἰρήνης ἀπιστήσαντες Ἀθηναῖοι οὐ προσήκοντο ο , ἐπὶ ἄρχοντος Θεοπόμπο υ , ὃ ἐστι < ἔτεσιν β > πρὸ Διοκλέους. οὕτως ἱστορεῖ Φιλόχορος.

3b, 328, F 139b—772: ἴσως αἰνίττεται πρὸς τὰς καθ' αὐτὸν δημαγωγίας, μήποτε δὲ εἰς Κλεοφῶντα. πρὸ ἐτῶν γὰρ δύο τῆς διδασκαλίας τοῦ Ὀρέστου οὗτός ἐστιν ὁ κωλύσας σπονδὰς γενέσθαι Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίου ς , ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ ι .

3b, 328, F 140 SCHOL. ARISTOPH. Plut. 972: ἀλλ' οὐ λαχοῦς' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι] παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ ἐδίκαζες. ὅτι δὲ κατὰ γράμματα ἐκληροῦντο προείρηται. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐβουλεύοντο οὕτως, τῷ πρὸ τούτου ἔτει ἀρξάμενοι. φησὶ γὰρ Φιλόχορος ἐπὶ Γλαυκίππου « καὶ ἡ βουλὴ κατὰ γράμμα τότε πρῶτον ἐκαθέζετο· καὶ ἔτι νῦν ὁμνῶσιν ἅ π' ἐκείνου καθεδεῖσθαι ἐν τῷ γράμματι ὧι ἂν λάχῃσι ν » .

3b, 328, F 141 SCHOL. V ARISTOPH. Ran. 720: ἕς τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον] τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπὶ Ἀντιγένους Ἑλλάνικός φησιν (323a F 26) χρυσοῦν νόμισμα κοπῆναι. καὶ Φιλόχορος ὁμοίως τὸ ἐκ τῶν χρυσῶν Νικῶ ν .

3b, 328, F 141b—725: ... δύναιτο δ' ἂν καὶ τὸ χαλκοῦν λέγειν· ἐπὶ γὰρ Καλλίου χαλκοῦν νόμισμα ἐκόπη.

3b, 328, F 142 SCHOL. RV ARISTOPH. Ran. 1196: εὐδαίμων ἄρ' ἦν, / εἰ κάστρατήγησέν γε μετ' Ἑρασινίδου] εἷς τῶν περὶ Ἀργίνουσιν στρατηγησάντων δυστυχῶς. ἀπέθανε δὲ δημοσίαι οὗτός τε καὶ οἱ ὑπομείναντες ς , Θράσυλλο ς , Περικλῆ ς , Λυσία ς , Ἀριστοκράτης ς , Διομέδων , ὡς φησι Φιλόχορος ς . Δημήτριος (228 F 31 ter) δὲ φησι περιττότερόν τι γενέσθαι τῷ Ἑρασινίδῃ, τὸ καὶ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ Ἑλλήσποντον χρημάτων.

3b, 328, F 142 SCHOL. V ARISTOPH. Plut. 1146: μὴ μνησικακῆσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες] ὅτι μετὰ τὸ κατελθεῖν τοὺς μετὰ Θρασυβούλου Φυλὴν καταλαβόντας καὶ νικήσαντας ἐν Πειραιεῖ τοὺς τριάκοντα [ψηφίσματ'] ἔδοξε μὴ μνησικακῆσαι καθάπαξ ἀλλήλοις μηδὲν τοὺς πολίτας, ἀλλὰ ταῦτά γε οὐπω ἐπέπρακτο οὐδὲ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἤδη ἦν, ἀλλὰ καὶ Φιλόχορός φησι ν ,

πέμπτωι ἔτει ὕστερο ν , τῆς Θρασυβούλου γενομένης <νίκησ> , Κριτίας ἐν Πειραιεῖ τελευτᾷ . τοῦτο οὖν ἔοικέ τις ἐκ τοῦ δευτέρου Πλούτου μετενεγκῶν ἐνθάδε ὀλιγωρῆσαι τῆς ἀλογίας ταύτης, ἥ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὕστερον ἐνθεῖναι.

3b, 328, F 144-145

DIDYM. in Demosth. 10, 34 col. 7, 28: οὐκοῦν ὅτι μὲν οὐκ εἰκὸς ἐστὶ τὸν Δημοσθένη ταύτης αὐτοὺς ὑπομιμνή/σκειν τῆς εἰρήνης (F 151) ἐόραται, ἐτέρας δέ τινος εὐεργεσίας καὶ [τάχ' ἂν τῆς] περὶ Κόν[ων]α τὸν Τιμοθέ[ου διὰ τὸ] / τοῦ[τον] τ[αῖς ἐ]κ Φαρ[ναβά]ζου παρασκευ[αῖς] χρησάμενον ἐν τ[ῇ] περὶ Κνίδου ναυμαχίᾳ [Λα]κεδαιμονίοις ἀ[νὰ] κράτ[ος νι]κῆσαι. καὶ / [τα ὅ]τα π[ιστ]ώσεται Φι[λόχορος· προθε]ῖς γὰρ ἄρχον[τα] Σου[νιάδ]ην Ἀχαρνέ[α γ]ράφει· «Κό[νων] Κύ[πρου] μετὰ π[.....] ι . / [.. τὸν τῆς Φρ]υγίας σατ[ράπην] Φαρνάβαζον ... /] τοναυτ[.....] /]ξουκ / ἔπλευσεν [.....] /] μ τριήρων [.....] /] .. κολπου σ[.....] /]ων προσήγα[γεν ἐκ τῆς Σ]υρίας [.....] / ..]σας τὸν παρὰ λ[.....] ιθ(?) [..... συν]/α[γ]γῶν δὲ τὰς ναῦς τὰς παρὰ βασι[λέ]ως περὶ Λ[ώρυμ]α / τῆς] Χε[ρρο]νήσου καὶ [ἐν]τε[ῦ]θε[ν] σὺν πάσ[α]ις ἐπιπε/σὼν κ[ρ]ύφα? τῷ τῶν Λακ[εδαιμονίω]ν να[υ]άρχωι / [..] σιππ . νκ[.....] ντην, καὶ [ναυ]μαχ[ί]ας γεν[ο]μένης ἐνίκη[σε καὶ] πεντήκοντα τριήρεις αἰ[ι]/χμαλώτους ἔ[λ]αβε, καὶ Πείσανδρος ἐτελεύτησεν.

3b, 328, F 145

ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ναυμαχίας ὁ Κόνων καὶ τὰ [μακρὰ τ]εῖχη τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέστησε [ν ἀκό ν]των Λακεδαιμονίω ν , καθάπερ [π]άλιν ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἱστορεῖ . λό/γον δέ τινα καὶ πάνυ πιθανὸν ἔχειν οἶμαι ταύτης μνημονεύειν τὸν ῥήτορα τῆς περὶ τὴν πόλιν τοῦ βασιλέως φιλοτιμίας· καὶ γὰρ δὴ τὸ φάναι «καὶ πρότερον συνεπηνόρθωσε τὰ τῆς πόλεως πράγματα» συνωιδόν πῶς ἐστὶ τῷ δοκεῖν τῇ Φαρναβάζου παρασκευῇ τὸν Κόνωνα συγχρησάμενον Λακεδαιμονίοις καταναυμαχῆσαι.

3b, 328, F 147

HARPOKR. s.v. Ἀγνίας· ... τοῦτον καὶ τοὺς συμπρεσβευτὰς αὐτοῦ φησὶν Ἀνδροτίων ἐν ε τῆς Ἀτθίδος (324 F 18) καὶ Φιλόχορος ὡς ἐάλωσάν τε καὶ ἀπέθανον ὑπὸ Λακεδαιμονίων.

3b, 328, F 148

SCHOL. RV ARISTOPH. Ekk1. 193: τὸ συμμαχικὸν αὐ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα, / εἰ μὴ γένοιτ' ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν· / ὅτε δὴ δ' ἐγένετ' ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων / ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδράς ὥιχετο] περὶ δὲ τοῦ συμμαχικοῦ Φιλόχορος ἱστορεῖ ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν ἐγένετο συμμαχία Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν.

3b, 328, F 149

DIDYM. in Demosth. 10, 34 col. 7, 11: [τὴν προτ]έραν μὲν ἂν οὖν ἐπαν/όρθωσιν ἔ[νι]οί φασιν α[ὐτὸν λ]έγειν τὴν ἐ/π' Ἀντιαλκ[ίδου τοῦ Λ]άκ[ωνος κ]αταβάσ[α]ν / ε[ιρήν]ην, οὐκ ὀρθῶς ὡς γοῦν] ἐμοὶ δοκεῖ· ταύτην γὰρ / [ο]ὐ μ[όνον οὐκ ἐδέξαντο] Ἀθ[η]ν[αῖοι], ἀλλὰ καὶ πᾶν / τοῦν[αντίον ὡς ἀσεβέ]ς αὐτοῖς ἀ[πε]ώσαντο παρ/ανό[μημα, ὡς Φι]λό[χορος ἀφηγ] [εἰ]ται αὐτοῖς ὀνό/μας ι , πρ[ο θ]εῖς ἄρχοντα Φιλοκ[λέ]α Ἀναφλύ/στιον· « καὶ τὴν εἰρήνην τὴν ἐ π' Ἀντιαλκίδου κατέ/πεμψεν ὁ βασιλεύς , ἣν Ἀθηναῖοι ο[ὐ κ] ἐδέξαντ ο , / διότι ἐγγράπτο ἐν αὐτῇ τοῦ [ς τὴν Ἀ]σίαν οἰκοῦν/τ[α]ς] Ἕλληνας ἐν βασιλέως οἴκ[ωι π]άντας εἶναι / συννεμεμμένους· ἀλλὰ καὶ τοῦ [ς πρέ σ]βεις τοὺς / ἐν Λακεδαίμονι συγχωρήσα[ντα]ς] ἐφυγάδευ/σαν , Καλλιστράτου γράψαντο , κ[αὶ οὐ]χ ὑπομεί/ναντας τὴν κρίσι ν , Ἐπικράτην Κηφισιέ α , Ἀν/δοκίδην Κυδαθηναίε α , Κρατῖνον Σφήττιο ν , Εὐ/βουλίδην Ἐλευσίνιο ν» .

3b, 328, F 149b

(125a) ARGUM. ANDOKID. or. 3: τοῦ Ἑλληνικοῦ μηκυνομένου πολέμου Ἀθηναῖοι πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτοκράτορας, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀνδοκίδης· τινῶν δὲ προταθέντων παρὰ Λακεδαιμονίων καὶ ἀποστειλάντων κάκείνων ιδίους πρέσβεις, ἔδοξεν ὥστε εἶσω τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐπιβουλεύσασθαι τὸν δῆμον περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἐπὶ τούτοις Ἀνδοκίδης συμβουλεύει τοῖς Ἀθηναίοις καταδέξασθαι τὴν εἰρήνην Φιλόχορος μὲν οὖν

λέγει καὶ ἐλθεῖν τοὺς πρέσβεις ἐκ Λακεδαιμονίας καὶ ἀπράκτους ἀνελθεῖν, μὴ πείσαντος τοῦ Ἀνδοκίδου· ὁ δὲ Διονύσιος (I 283 U—R) νόθον εἶναι λέγει τὸν λόγον.

3b, 328, F 150* HARPOKR. s.v. ξενικὸν ἐν Κορίνθωι· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς (4, 24) καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (173). συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτον Κόνων, παρέλαβε δ' αὐτὸ Ἴφικράτης ὕστερον καὶ Χαβρίας· ὧι χρησάμενοι τὴν Λακεδαιμονίων μόραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἴφικράτους καὶ Καλλίου, καθά φησιν Ἀνδροτίων (324 F 48) τε καὶ Φιλόχορος.

3b, 328, F 151* DIDYM. in Demosth. 10, 34 col. 7, 62: δύναιτο δ' ἂν καὶ ἐτέρας ἀπὸ βασιλέως εἰρήνης, ἣν ἀσμένως προσήκοντο οἱ Ἀθηναῖοι, μνημονεύειν τὰ νῦν ὁ Δημοσθένης, περὶ ἧς πάλιν ὁ Φιλόχορος διείλεκται, ὅτι παραπλήσιον αὐτὴν τῇ τοῦ Λάκωνος Ἀνταλκίδου προσήκοντο, ἀπειρηκότες ταῖς ξενοτροφίαις καὶ ἐκ πάνυ πολλοῦ τῷ πολέμῳ τετραυμένοι, ὅτε καὶ τὸν τῆς Εἰρήνης βωμὸν ἰδρύναντο.

3b, 328, F 152* DIONYS. HAL. De Dinarch. 13 (I 321, 8 U—R): Ὑπὲρ ἀντιδόσεως <πρὸς> Μεγακλείδην... ὁ μὲν λέγων ἐστὶν Ἀφαρεύς, ἔξω δ' ἐστὶ τῶν Δεινάρχου λόγων. εἴρηται γὰρ ἔτι τοῦ στρατηγοῦ Τιμοθέου ζῶντος, κατὰ τὸν χρόνον τὸν τῆς μετὰ Μενεσθέως στρατηγίας, ἐφ' ἣν τὰς εὐθύνας ὑποσχὼν ἐάλω. Τιμόθεος δὲ τὰς εὐθύνας ὑπέσχετο ἐπὶ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον, ὅτε καὶ **

3b, 328, F 153* DIONYS. HAL. De Dinarch. 13 (I 320, 3 U—R): μέμνηται γὰρ ὡς νεωστὶ τῆς εἰς Πύλας ἐξόδου γεγενημένης ἢ δ' εἰς <Πύλας> Ἀθηναίων ἔξοδος ἐπὶ Θουδήμου ἄρχοντος ἐγένετο.

3b, 328, F 154* DIONYS. HAL. De Dinarch. 13 (I 319, 10 U—R): οὗτος ὁ λόγος (scil. Δεινάρχου Πρὸς Πεδιέα παραγραφὴ) εἴρηται ἐπὶ Ἀριστοδήμου ἄρχοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται δῆλον· οἱ μὲν γὰρ εἰς Σάμον ἀποσταλέντες κληροῦχοι κατὰ τοῦτον τὸν ἄρχοντα ἀπεστάλησαν, ὡς Φιλόχορος ἐν ταῖς Ἱστορίαις λέγει.

3b, 328, F 155* DIDYM. in Demosth. 13, 7 col. 13, 42: ὅτι μνημονεύει (Demosth. 13, 32) τῶν πραχθέντων Ἀθηναίοις πρὸς Μεγαρέας περὶ τῆς ἱερᾶς Ὀργάδος. γέγονε δὲ ταῦτα κατ' Ἀπολλόδωρον ἄρχοντα, καθάπερ ἱστορεῖ Φιλόχορος οὕτως ἰσχυρῶς· « Ἀθηναῖοι δὲ πρὸς Μεγαρέας διενεχθέντες ὑπὲρ τοῦ ὀρισμοῦ τῆς ἱερᾶς Ὀργάδος εἰσῆλθον εἰς Μέγαρον μετ' Ἐφιάλτου στρατηγοῦντος ἐπὶ τὴν χώραν, καὶ ὠρίσαντο τὴν Ὀργάδα τὴν ἱεράν· ὀρίσται δ' ἐγένοντο, συγχωρησάντων Μεγαρέων, Λακκατείδης ὁ ἱεροφάντης καὶ ὁ δαιδουχὸς Ἱεροκλείδης. καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς περὶ τὴν Ὀργάδα καθιέρωσαν, τοῦ θεοῦ χρήσαντος· ἁλῶν καὶ ἄμεινον ἀνείσει καὶ μὴ ἐργαζομένοισι, καὶ ἀφώρισαν κύκλῳ στήλαις κατὰ ψήφισμα Φιλοκράτους ».

3b, 328, F 156* DIONYS. HAL. Ad Amm. 10 (I 269, 8 U—R): μετὰ γὰρ ἄρχοντα Καλλίμαχον, ἐφ' οὗ τὰς εἰς Ὀλυνθὸν βοηθείας ἀπέστειλαν Ἀθηναῖοι πεισθέντες ὑπὸ Δημοσθένους, Θεόφιλος ἐστὶν ἄρχων, καθ' ὃν ἐκράτησε τῆς Ὀλυνθίων πόλεως Φίλιππος.

3b, 328, F 157* DIDYM. in Demosth. 10, 34 col. 8, 8: τοῦ Φιλίππου ἐπὶ ἄρχοντος Λυκίσκου Ἀθήναζε περὶ εἰρήνης / πέμψαντος, βασιλέως πρέσβεις συμπροσήκοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ ὑπερ[ρο]πτικώτερον ἢ ἐχρῆν διελέχθησαν αὐτοῖς· εἰρηνεύειν γὰρ πρὸς Ἀρταξέρξην, ἐὰν μὴ ἐπὶ τὰς Ἑλλην[ίδας] ἦν [πόλεις. ἀφηγού]νται τ[αὐτ]α Ἀνδρο[τί]ων (324 F 53) ὃς καὶ τ[οτ'] εἶπε (?) καὶ Ἀνα[ξι]μένης (72 F 28). εἶη δ' ἂν ἄμεινον [τὰ τοῦ Φι]λοχόρου παραγράψαι. προθεῖς γὰρ οὗ [τος ἄ]ρχοντα Λυκίσκ[ον] ὑποτίθησιν· « ἐπὶ τούτου βασιλέως πέμψαντος Ἀθή[να]ζε πρέσβεις καὶ ἀξιούντος τὴν [φί]λίαν / [διαμενε]ῖν ἑαυτῷ τὴν πατρίδα, ἀπε[κρί]να <ν> το[ις] π[ρ]έσβεσι Ἀθήνησι (?) διαμε[νεῖν] βασιλε[ῖ] τὴν φιλ[ί]αν, ἐὰν μὴ βασιλεὺς ἐπ[ὶ] τὰς » Ἑλληνίδας ἦν πόλεις ».

3b, 328, F 158* DIONYS. HAL. De Dinarch. 13 (I 320, 13 U—R): Ἀθηνάδῃ συνηγορία περὶ τῆς σχεδίας πρὸς Ἀμύντιχον... Διοπίθους ἔτι περὶ Ἑλλήσποντον τοῦ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῦ διατρίβοντος

εἴρηται ὁ λόγος, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίνεται φανερόν. ἔστι δὲ ὁ χρόνος κατὰ Πυθόδοτον ἄρχοντα α, ὡς δηλοῖ Φιλόχορος, σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος οὐδέπω εἰκοστὸν ἔχων ἔτος.

3b, 328, F 159 DIDYM. in Demosth. 9, 57 sqq. col. 1, 13: [οἷς (Demosth. 18, 79) καὶ τὰ παρὰ Φιλόχορῳ μαρτυρεῖ. περὶ μὲν γὰρ τῆς π[ρ]ὸς [Ὁρεὸν ἐξελθ]ούσης βοηθείας προθεῖς ἄρχοντα Σωσιγέ[ν]ος / [νηφροῖτα] ἔτα· « καὶ συμμαχίαν Ἀθηναῖοι πρὸς Χαλκιδεῖς ἐποιήσαντο, καὶ ἡλευθέρωσαν Ὀρίαντα μετὰ Χαλκιδέων μηνὸς Σκιροφοριῶνος (?), Κηφισοφώντος στρατηγοῦντος, καὶ Φιλιστίδου τοῦ τύραννος ἐτελεύτησε »

3b, 328, F 160 DIDYM. in Demosth. 9, 57 col. 1, 18: περὶ δὲ τῆς εἰς Ἑρέτριαν (scil. βοηθείας) [πάλιν ὁ αὐ]τὸς προθεῖς ἄρχοντα Νικόμαχον φησιν οὕτως· « ἐπὶ τούτῳ / [του οἱ Ἀθηναῖοι διέβησαν εἰς Ἑρέτριαν Φωκίωνος στρατηγούντος, καὶ] καταξόντες τὸν δῆμον ἐπολιόρκουν Κλείταρχον, [ὃς πρὸ]τερον μὲν ἀντιστασιώτης ἦν Πλουτάρχου καὶ διεπολιτεύετο πρὸς αὐτόν, ἐκείνου δ' ἐκπεσόντος ἐτύραννε· τότε δὲ ἐκπολιορκήσαντες αὐτὸν Ἀθηναῖοι τῷ δήμῳ / [μω] τὴν πόλιν ἀπέδωκαν »

3b, 328, F 161 DIDYM. in Demosth. 10, 1 col. 1, 29: [τοὺς κα]ίρ[ου]ς τοῦ λόγου τάχ' ἂν τις συνίδῃ, ἐξ ὧν Φιλόχορος προθεῖς ἄρχοντα Νικόμαχον ** / * η[....] ἡνπρο ** / ** οἰγεγρα ** / *** / * σιη * / * εσ * / * νενων / * νωνειτ * / * ησθε * / * οἰησ * / * ιερωμεν * / * σκουσα * / μετ[.....] ραιαν * / [.....] .. οἰσουβο[....] ... υδε ** / [Φιλιστίδου μὲν τοῦ] Ὀρίτου ἐπὶ Σωσιγένους ἐκπολιορκηθέντος, / Κλειτάρχου δὲ τοῦ Ἑρετριέως ἐπὶ Νικομάχου / ἄρχοντος. κ(αί)] ταῦτα πιστώσει, ὅτι πολλῶι ἔμ[π]ρος/[θεν ἐκεῖνα τῶν] ἐπὶ [τ]έλει τῆς Νικομάχου ἀρχῆς, ἀλλὰ / δὴ καὶ ὁ λόγος. οὐκοῦν ὅτι μ(έν) [οὐχ ὕστερον γέγ]ραπτα[ι / τῆς Σωσιγένους ἀρχῆς ὁ λόγος, μὴ ὅτι μετὰ Νικόμαχον, ἥδη ἱκανῶς ἐώραται. ἀφηγεῖται γὰρ] προθε[ις / Θεόφραστον τὸν μετὰ] Νικόμαχον δ[ε]ῖξιν / [.....] ὑ[π]ὲρ τῆς πρὸς Φίλιππον / [εἰρήνης] ὁρ[.....] καὶ ἡ περὶ τῶν συνθηκῶν στή[λη] τῶν περὶ τῆς εἰρήνης ἐπὶ Θεοφράστου ἄρχοντος ε[.....] . οτ[....] ληνεσατ .. ἐλευθε[....] ωτ . [/] ν . [..] τε πάντη τε καὶ πάν[τως] πρ[/] .. αἰ . σαφῆς δὲ μάρτυς, [ὡς] ἐγὼ ἀ[ληθεύω, Δημοσθέν]ης ταυτὶ λέγων (10, 17)

3b, 328, F 162 DIDYM. in Demosth. 11, 1 col. 10, 34: ἐξήφθη δ' ὁ πρὸς / τὸν Μακεδόνα πόλεμος Ἀθηναίων καὶ διὰ τῶν μὲν ὅσα Φίλιππος εἰρήνην προσποιούμενος ἄγειν ἐπλημμέλει <περὶ> το[ύς] Ἀθηναίους, μάλιστα δ' ἡ ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ Πέρινθον αὐτοῦ στρατεία τὰς / πόλεις ἐφιλοτιμεῖτο παραστήσασθαι δυοῖν ἔνεκα, τοῦ τε ἀφελέσθαι τὴν σιτοπομπίαν τῶν Ἀθηναίων καὶ ἵνα μὴ πόλεις ἔχωσιν ἐπιθαλαττίους ναυτικῶι προύχοντες ὀρμητήρια καὶ καταφυγὰς τοῦ / πρὸς αὐτὸν πολέμου· ὅτε δὴ καὶ τὸ παρανομώτατον ἔργον διεπράξατο τὰ ἐφ' Ἱερῶι πλοῖα τῶν ἐμπόρων καταγαγόν, ὡς μὲν ὁ Φιλόχορος λ[έγει] πρὸς τοῖς διακοσίοις, ὡς δ' ὁ Θεόπομπος (115 F 292) ρη[σκει], ἀφ' ὧν / ἑπτακόσια τάλαντα ἤθροισεν. ταῦτα δὴ [πέρ]υσι διαπέπραχεν ἐπὶ Θεοφράστου τοῦ μετὰ Νικόμαχον ἄρχοντος, καθάπερ ἄλλοι τε καὶ Φιλόχορος οὕτως φησίν· « καὶ Χάρης μὲν ἀπῆρεν εἰς τὸν σύλλογον / τῶν βασιλικῶν στρατηγῶν, καταλιπὼν ἐφ' Ἱερῶι ναῦς, ὅπως ἂν τὰ πλοῖα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου συναγάγῃ . Φίλιππος δ' αἰσθόμενος οὐ παρόντα τὸν Χάρητα τὸ μὲν πρῶτον ἐπειρᾶτο πέμψαι τὰς ναῦς τὰς / πλοῖα καταγαγεῖν· οὐ δυνάμενος δὲ βιάσασθαι στρατιώτας διεβίβασεν εἰς τὸ πέραν ἐφ' Ἱερὸν καὶ τῶν πλοίων ἐκυρίευσεν . ἦν δ' οὐκ ἐλάττω τὰ πάντα διακοσίων καὶ τριάκοντα . καὶ ἐπικρίνων τὰ πολέμια διέλυε καὶ τοῖς ξύλοις ἐχρήτο πρὸς τὰ μηχανώματα, καὶ σίτου καὶ βυρσῶν καὶ χρημάτων πολ/λῶν ἐγκρατὴς ἐγένετο » .

3b, 328, F 163 [PLUTARCH.] Vit. X or. p. 846 AB: φυγόντος Ἀρπάλου μετὰ χρημάτων εἰς Ἀθήνας, τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυσεν αὐτὸν εἰσδεχθῆναι (scil. Δημοσθένους)· ἐπειδὴ δ' εἰσέπλευσε λαβὼν

Δαρεικούς χιλίους μετετάξατο, βουλομένων τ' Ἀθηναίων Ἀντιπάρτῳ παραδοῦναι τὸν ἄνθρωπον, ἀντεῖπεν ἔγραψέ τε ἀποθέσθαι τὰ χρήματα εἰς ἀκρόπολιν, μηδὲ τῷ δήμῳ τὸν ἀριθμὸν εἰπὼν· φήσαντος δ' Ἀρπάλου ἑπτακόσια <συγκατακομίσαι τάλαντ α, τὰ ἀνενεχθέντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν> εὐρέθη <τριακόσια> καὶ πεντήκοντα ἢ ὀλίγῳ πλείον α, ὥς φησι Φιλόχορο ς.

3b, 328, F 165 [PLUTARCH.] Vita X or. p. 847 A: ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν (scil. Δημοσθένην) Φιλόχορος μὲν φησιν φάρμακον πίνοντ α, Σάτυρος δ' ὁ συγγραφεὺς (IV) τὸν κάλαμον πεφαρμάχθαι, ὥι γράφειν ἤρξατο τὴν ἐπιστολήν, οὗ γευσάμενον ἀποθανεῖν Ἐρατοσθένης (241 F 31) δ' ἐκ πολλοῦ δεδοικότα Μακεδόνας περὶ τῷ βραχίονι κρίκον περικεῖσθαι πεφαρμαγμένον. εἰσὶ δ' οἱ φασὶ συσχόντα αὐτὸν τὸ πνεῦμα ἀποθανεῖν, οἱ δ' εἶπον τοῦ κατὰ τὴν σφραγίδα φαρμάκου γευσάμενον.

3b, 328, F 165 ATHEN. 15, 52 p. 697 A: ἐπ' Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ φησὶν Φιλόχορος Ἀθηναίους αἰδεῖν παιᾶνας τοὺς πεποιμένους ὑπὸ Ἑρμίππου τοῦ Κυζικηνοῦ, ἐφαμίλλων γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων καὶ τοῦ Ἑρμοκλέους (?) προκριθέντος.

3b, 328, F 165 SCHOL. PINDAR. Nem. 3, 4: τὸν οὖν Δημητριῶνα μὴνὰ φησι Φιλόχορος ὅλον ψηφίσασθαι τοὺς Ἀθηναίους ἱερομηνίαν λέγεσθαι, οἶον ὅλον ἑορτήν.

3b, 328, F 165 DIONYS. HAL. De Dinarch. 9 (I 310, 19 U—R): Φίλιππος· ἐπὶ τούτου κάθοδος ἐδόθη τοῖς τε ἄλλοις φυγάσι καὶ Δεινάρχῳ ὑπὸ βασιλέως Δημητρίου.

3b, 328, F 165 ANTIATTIK. p. 86, 20 Bkr: Γενέσια· οὔσης τε ἑορτῆς [τῆ ς] δημοτελοῦς <έν> Ἀθήναι ς, Βοηδρομιῶνος πέμπτη ι, Γενέσια καλουμένη ς, καθότι φησὶ Φιλόχορος καὶ Σόλων ἐν τοῖς Ἄξοσ ι, καὶ τῆς τοῦ ὀνόματος χρήσεως οὔσης Ἑλληνικῆς, τί κωλύει μὴ μόνον ἐπὶ τῆς δημοτελοῦς ἑορτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἰδίας ἐκάστου τάσσεσθαι.

3b, 328, F 165 ATHEN. 1, 16 p. 9 CD: Φιλόχορος δὲ ἱστορεῖ καὶ κεκωλῦσθαι Ἀθήνησιν ἀπέκτου ἄρνός μηδένα γεύεσθαι, ἐπιλιπούσης ποτὲ τῆς τῶν ζώων τούτων γενέσεως.

3b, 328, F 165 9, 17 p. 375 B: ἦν δὲ καὶ παλαιὸς νόμος, ὥς φησιν Ἀνδροτίων (324 F 55), τῆς ἐπιγονῆς ἕνεκα τῶν θρεμμάτων μὴ σφάττειν πρόβατον ἄπεκτον ἢ ἄτοκον· ἢ διὸ τὰ ἥδη τέλεια ἦσθιον· «ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι» (Od. ξ 81) ἢ καὶ νῦν δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρειαν οὐ θύειν ἁμνὴν οὐδὲ τυροῦ γεύεσθαι. καὶ κατὰ χρόνον δέ τινα ἐκλιπόντων τῶν βοῶ ν, φησὶν ὁ Φιλόχορο ς, νομοθετεθῆναι διὰ τὴν σπάνιν ἀπέχεσθαι αὐτοὺς τῶν ζώω ν, συνάγειν βουλομένους καὶ πληθῦσαι τῷ μὴ καταθύεσθαι ι.

3b, 328, F 170 ATHEN. 2, 6 p. 37 E: Φιλόχορος δὲ φησιν ὅτι οἱ πίνοντες οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐμφανίζουσιν οἷτινές εἰσι ν, ἀλλὰ τῶν ἄλλων ἕκαστον ἀνακαλύπτουσι παρρησίαν ἄγοντε ς. ὅθεν «οἶνος καὶ ἀλήθεια» (Alkaios F 66 D) λέγεται, καὶ «ἄνδρὸς δ' <οἶνος> ἔδειξε νόον» (Theogn. 500). καὶ τὸ νικητήριον ἐν Διονύσου τρίπους· καὶ γὰρ ἐκ τρίποδος λέγειν φαμέν τοὺς ἀληθεύοντας. δεῖ δὲ νοεῖν τρίποδα τοῦ Διονύσου τὸν κρατῆρα. ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαιναν ἀμφοτέρους· ἐμπυριβήτης ὁ καὶ λοετροχόος—Αἰσχύλος (F 1 N 2) «τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης, / αἰεὶ φυλάσσω τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν»—, ὁ δ' ἕτερος κρατὴρ καλούμενος—Ὅμηρος (Il. I 122) «ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας». ἐν τούτοις δὲ τὸν οἶνον ἐκίρνων, καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τῆς ἀληθείας [οἰκεῖος] τρίπους· διὸ Ἀπόλλωνος μὲν οἰκεῖος διὰ τὴν ἐκ μαντικῆς ἀλήθειαν, Διονύσου δὲ διὰ τὴν ἐν μέθῃ.

3b, 328, F 171 ATHEN. 11, 13 p. 464 F: λέγει δὲ περὶ τούτων ὁ Φιλόχορος οὕτως· «Ἀθηναῖοι τοῖς Διονυσιακοῖς ἀγῶσι τὸ μὲν πρῶτον ἡρισθηκότες καὶ πεπωκότες ἐβάδιζον ἐπὶ τὴν θέα ν, καὶ ἐστεφανωμένοι ἐθεώρουν· παρὰ δὲ τὸν ἀγῶνα πάντα οἶνος αὐτοῖς ὠινοχοεῖτο καὶ τραγήματα παρεφέρει ο. καὶ τοῖς χοροῖς εἰσιούσιν ἐνέχεον πίνει ν, καὶ διηγωνισμένοις ὁ τ' ἐξεπορεύοντο ἐνέχεον πάλι ν.

μαρτυρεῖν δὲ τούτοις καὶ Φερεκράτη τὸν κωμικόν (I 202, 194 K), ὅτι μέχρι τῆς κα θ ' ἑαυτὸν ἡλικίας οὐκ ἀσίτους εἶναι τοὺς θεωροῦντα ς » .

3b, 328, F 172 ATHEN. 14, 24 p. 628 A: Φιλόχορος δέ φησιν ὡς οἱ παλαιοὶ σπένδοντες οὐκ αἰεὶ διθυραμβοῦσι ν , ἀλλ ' ὅταν σπένδωσι τὸν μὲν Διόνυσον ἐν οἴνῳ καὶ μέθη ι , τὸν δ ' Ἀπόλλωνα με θ ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλπουσι ν . Ἀρχίλοχος γοῦν φησιν (F 77 D) «ὡς Διωνύσοι ἄνακτος καλὸν ἐπάρξαι μέλος οἶδα διθύραμβον, οἴνῳ συγκεραυνωθείς φρένας». καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Φιλοκτήτῃ (F 132 Kaibel) ἔφη «οὐκ ἔστι διθύραμβος, ὅκχ' ὕδωρ πίηις».

3b, 328, F 173 ATHEN. 14, 72 p. 656 A: Ἀθηναῖοι δέ, ὡς φησι Φιλόχορος, ταῖς ὤραις θύοντες οὐκ ὀπτῶσιν ἀλλ' ἔψουσι τὰ κρέα, παραιτούμενοι τὰς θεὰς ἀπείργειν τὰ περισκελῇ καύματα καὶ τοὺς αὐχμούς, μετὰ δὲ τῆς συμμέτρου θερμασίας καὶ ὑδάτων ὠραίων ἐκτελεῖν τὰ φυόμενα. τὴν μὲν γὰρ ὀπτησιν ἐλάττους παρέχεσθαι ὠφελείας, τὴν δὲ ἔψησιν οὐ μόνον τὴν ὠμότητα περιαιρεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ σκληρὰ μαλάττειν δύνασθαι καὶ τὰ λοιπὰ πεπαίνειν.

3b, 328, F 174 BOCCACCIO Gen. deor. gent. 10, 9: quod autem illam (scil. Scyllam) occiderit Hercules, dicit Theodontius (p. 104 Landi) ob id fictum, quia unicus Ciclopi filius inter saxa Scyllae perierit, quam ob rem in ultionem suam Ciclops maximis molibus loco iniectis ora Scyllae clausit et invium fretum fecit et ob id mortua Scylla dicta est. tractu tamen temporis omnia iniecta in se retrahens mare locum redegit in formam pristinam, et sic a Phorco suscitata est filia. Scyllam autem Phorci fuisse filiam dicit Theodontius a Filocoro testari, eamque, cum ex Sardinia Stheleno Corinthio nobilissimo iuveni mitteretur in coniugem, ibidem perisse et loco reliquisse nomen.

3b, 328, F 175 CLEM. AL. Protr. 2, 30, 3: Φιλόχορος δὲ ἐν Τήνῳ Ποσειδῶνά φησι τιμᾶσθαι Ἰατρόν, Κρόνῳ δὲ ἐπικεῖσθαι Σικελίαν καὶ ἐνταῦθα αὐτὸν τεθάρθαι.

3b, 328, F 176 CLEM. AL. Protr. 4, 47, 5: καὶ μὲν Τελεσί <ν> οὐ τοῦ Ἀθηναίου, ὡς φησι Φιλόχορος, ἔργον εἰσὶν ἀγάλματα ἐννεαπῆχη Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης ἐν Τήνῳ προσκυνούμενα.

3b, 328, F 177 ET. M. p. 451, 40: Θήσειον τέμενός ἐστι τῷ Θησεῖ, ὃ τοῖς οἰκέταις ἄσυλον ἦν (ἐλέγοντο δὲ δίκαι ἐνταῦθα), ἣ ναὸς τοῦ Θησέως, ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες δοῦλοι προσέφευγον. Φιλόχορος δὲ οὐ μόνον τοὺς οἰκέτας τὸ παλαιόν φησι καταφεύγειν εἰς τὸ Θήσειον ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁπωσοῦν ἰκετεύοντα ς .

3b, 328, F 178 ET. (GEN. p. 161 Mi) M. p. 457, 32: Θηλαί: παρὰ τὸ θύω θηλή. κυρίως μὲν τοὺς θύλακας, εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται, καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα θυσία· θηλαὶ οὖν αἱ ἀπαρχαὶ τῶν θυσιῶν ἦγουν αἱ θυσίαι. Φιλόχορος Γῆς παῖδας εἶναι Θηλαί ς , ἃς πρώτας θύσαι θεοῖς .

3b, 328, F 179 EKL. ΔΙΑΦ. ΛΕΞ. A. O. II 448, 19 Cramer: Θηλαί: Φιλόχορος Γῆς παῖδας εἶναι Θηλαί ς , ἃς (?) πρῶτον θύουσι ν . ¶ θυοσκόοι δὲ οἱ ἀπὸ τῶν θυομένων διὰ τοῦ πυρὸς μαντευόμενοι, ἱερεῖς δὲ τοὺς ἀπὸ τῶν ἱερῶν σπλάγχνων μαντευσόμενους ¶ . κυρίως μέντοι θηλὰς τοὺς θυλάκους, εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται.

3b, 328, F 180 FULGENT. Myth. 1, 14 p. 24, 15 Helm: at vero amica Apollinis ab hac re vocitata est (scil. laurus), quia illi qui de somniorum interpretatione scripserunt, ut Antiphon Filocorus et Artemon et Serapion Ascalonites, promittant in libris suis quod laurum si dormientibus ad caput posueris, vera somnia esse visuros.

3b, 328, F 181 HARPOKR. (SUD.) s.v. περίστοιχοι. Δημοσθένης (53, 15) «φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασεν». Δίδυμος (p. 315 Schm) δέ τι γένος ἐλαιῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσε. μήποτε δὲ περιστοίχους κέκληκεν ὁ ῥήτωρ τὰς κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκυίας.

3b, 328, F 181

HARPOKR. (SUD.) s.v. πομπείας καὶ πομπεύειν· πομπεῖα δὲ λέγεται τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ κατ' Ἀνδροτίωνος (Demosth. 22, 48) ὑποσημαίνει. « πομπεῖοις δ' ἐ » φησι Φιλόχορος « πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν λ κατασκευασθεῖσι ν . ὁψὲ δ' ἐ » φησί « καὶ Ἀνδροτίων (324 T 5) ἄλλα κατεσκεύασε ν » .

3b, 328, F 182 HARPOKR. EPIT. (PHOT. SUD. ET. M. p. 768) s.v. Τριτοπάτορες· Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπάτορας πάντων γεγονέναι πρώτους· « τὴν μὲν γὰρ Γῆν καὶ τὸν Ἥλιον (φησὶν), ὃν καὶ Ἀπόλλωνα <τότε> καλεῖ ν , γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι , τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας » .

3b, 328, F 183 LEX. RHET. p. 239, 7 Bkr: δειπνοφόρος· ἐορτῆς ὄνομα. δειπνοφορία γὰρ ἐστὶ τὸ φέρειν δεῖπνα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν Ἑρση καὶ Πανδρόσῳ καὶ Ἀγραύλῳ· ἐφέρετο δὲ πολυτελῶς κατὰ τινα μυστικὸν λόγον. καὶ τοῦτο ἐποιοῦν οἱ πολλοί· φιλοτιμίας γὰρ εἶχετο. Φιλόχορος δὲ φησι τὰς μητέρας τῶν δις ἑπτὰ παίδων, τῶν κατακλεισθέντων ἵνα πεμφθῶσι τῷ Μινωταύρῳ, πέμπειν καθ' ἡμέραν αὐτοῖς δεῖπνον, καὶ φοιτᾶν πρὸς αὐτούς, καὶ μετὰ τὴν ὑποστροφὴν ὥσπερ εὐχὴν ἀποδιδούσας ἐν τῇ ἐορτῇ ἄγειν τοὺς παῖδας τὰ δεῖπνα, καλουμένους δειπνοφόρους.

3b, 328, F 184 MACROB. Sat. 3, 8, 2: nam et apud Calvum (F 7 Morel) Aterianus adfirmat legendum «pollentemque deum Venerem», non deam. signum etiam eius est Cypri barbatum corpore sed veste muliebri cum sceptro ac natura virili, et putant eandem marem ac feminam esse. Aristophanes (I 563, 702 K) eum Aphroditon appellat. (3) Laevius (F 26 Morel) etiam sic ait «Venerem igitur alium adorans, sive femina sive mas est, ita uti alma Noctiluca est». Philochorus quoque in Attide eandem adfirmat esse Lunam et ei sacrificium facere viros cum veste muliebr i , mulieres cum viril i , quod eadem et mas aestimatur et femina .

3b, 328, F 185 PHILODEM. Π. εὖς. Pap. 1428 A 3 v. 5: Ἐμπε[δοκλῆς δ' ἐν τ]οῖς Ὑμνοῖς (Vorsokr. 31 [21] A 33), [ὡς καὶ π]αρὰ Φιλοχόρῳ ι , Γῆν καὶ Δήμητρα τὴν αὐτὴν Ἑστία , [καθὸ] καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳι (268 N 2) τὴν Γῆν μ[ητέ]ρα τῶν θεῶν φη[σιν], ἐν Τριπτολέμ[ῳ] (558 N 2) δὲ καὶ Ἑστίαν εἶναι.

3b, 328, F 186 PHOT. BEROL. p. 77, 10 Rei: Ἀλκυονίδες ἡμέραι· περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται. Σιμωνίδης μὲν γὰρ ἐν Πεντάθλοις (F 20 Diehl) ἰδ φησὶν αὐτὰς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Περὶ ζώων (5, 8 p. 542 b 5), Δημαγόρας δὲ ὁ Σάμιος (VI) ἑπτὰ, Φιλόχορος δὲ ἐννέα . τὸν δὲ ἐπ' αὐταῖς μῦθον Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς Περὶ ὑπομνημάτων (IV) λέγει οὕτως· «Ἀλκυονέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν αὗται· Χθονία, Ἄνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππα, Παλλήνη, Δρυμώ, Ἀστερίη, αἱ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἀπὸ Καναστραίου, ὃ ἐστὶν ἄκρον τῆς Παλλήνης, ἔρριψαν αὐτὰς εἰς τὴν θάλασσαν· Ἀμφιτρίτη δ' αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε, καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀλκυόνες ἐκλήθησαν. αἱ δὲ νήνεμοι καὶ γαλήνην ἔχουσαι ἡμέραι ἀλκυονίδες καλοῦνται».

3b, 328, F 187 POLLUX 10, 71: Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ Ἀτθίδι παρὰ τοῖς παλαιοῖς φησὶ τὸν ἀμφορέα καλεῖσθαι κάδον καὶ τὸ ἡμιαμφορίον ἡμικάδιον· Ἐπίχαρμος μέντοι ἐν Φιλοκλίνῃ (F 133 Kaibel) διακρίνειν ἔοικε κάδον καὶ ἀμφορέα, εἰπὼν «οὗτ' ἐν κάδῳ δηλοίμην οὗτ' ἐν ἀμφορεῖ».

3b, 328, F 188 SCHOL. EURIP. Hippol. 73: σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος] διαβεβόηται τοῦτο τὸ ζήτημα· καὶ οἱ μὲν ὑπέλαβον τὸν Ἰππόλυτον στέφειν τὴν Ἀρτεμιν ἀνθίνῳι στεφάνῳι, ο <ῖ> δὲ [(a) Φιλόχορος τὴν ἐν Ἀγραις Ἀρτεμιν τῷ μελιώτῳι στέφεσθαι φησιν] ἐφ' ἑαυτοῦ τὸν Ἰππόλυτον ταῦτα λέγειν ὅτι ἑμαυτὸν σοι ἀνατίθηναι, ὦ θεά, στέφανον ἄλλοι δὲ μὴδὲν αἰνίττεσθαι τὸν ποιητὴν φασιν, ἀλλὰ κυρίως λέγειν, καὶ τῷ ὄντι στέφανον φέρειν τὸν Ἰππόλυτον ἄλλοι δὲ φασιν τὸν Εὐριπίδην τροπικώτερον τὸν ἐπὶ τῇ Ἀρτέμιδι ὕμνον στέφανον λέγειν (b) Φιλόχορος δὲ φησι τῷ μὲν ξοάνῳι πλεκτὸν στέφανον προσφέρει ν , τῇ δὲ θεῳ τὸν ὕμνον· ἐξ ἀκηράτου δὲ τῆς ἀδόλου καὶ ἀφθάρτου μου διανοία ς .

- 3b, 328, F 189 SCHOL. PROKL. HESIOD. Opp. 778: ἰστάμενον μῆνα ἕως εἰκάδος ἔλεγον, μετὰ δὲ τοῦτο πρώτην φθίνοντος, δευτέρα φθίνοντος. Φιλόχορος δὲ πάσας τὰς τρεῖς ἱεράς λέγει τῆς Ἀθηνᾶς.
- 3b, 328, F 190 SCHOL. PROKL. HESIOD. Opp. 808: τὴν ἐννεακαίδεκάτην ὡς καὶ τὴν ὀκτωκαίδεκάτην τὰ πάτρια τῶν Ἀθηναίων καθαρμοῖς ἀποδίδωσι καὶ ἀποτροπαῖς, ὡς Φιλόχορος λέγει καὶ <Κλείδημος?>, ἀμφοτέροι ἐξηγηταὶ τῶν πατρίων ἄνδρες.
- 3b, 328, F 191 SCHOL. T HOM. IL. Z 136: Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπωι (scil. Διώνυσον)] Θέτις ἴν' εὐλόγως τὸν ἀμφορέα λάβηι (Od. ω 73/5) ἢ ὅτι χρησμός ἐδόθη ἀλιεύειν «ἐν τόπωι Διόνυσον ἀλιέα βαπτίζοι τε», ὡς Φιλόχορος.
- 3b, 328, F 192 SCHOL. PINDAR. Ol. 12, 10d: ... Φιλόχορος δὲ τὰς ἐκ φήμης μαντείας, τουτέστι κληδόνας καὶ πταρμούς, σύμβολόν φησι λέγεσθαι, χρήσασθαι δὲ αὐτοῖς πρῶτον Δήμητραν.
- 3b, 328, F 193 SCHOL. V ARISTOPH. Au. 721: σύμβολον ὄρνιν] καὶ γὰρ ταῦτα συμβόλους ἐποιοῦν τὰ πρῶτα συναντῶντα καὶ ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημαίνοντα. ταῦτα δὲ πάντα Δημήτερι ἀνέκειτο, ὡς φησι Φιλόχορος.
- 3b, 328, F 193a HESYCH. s.v. ξυμβόλους· τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον· ἀντιτίθεντο δὲ οὗτοι Δήμητρι. τινὲς δὲ τὰς διὰ τῆς φήμης γινομένης μαντείας, ἃς Φιλόχορός φησι Δήμητρα εὐρεῖν.
- 3b, 328, F 193b SCHOL. SOPHOKL. O. R. 21: ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεῖαι σποδῶι] καὶ γὰρ ἐστὶ παρὰ τῷ Ἰσμηνῶι Ἀπόλλωνος ἱερόν· διό φησι «μαντεῖαι σποδῶι» (τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ βωμοῦ), ὅτι διὰ τῶν ἐμπύρων ἐμαντεύοντο οἱ ἱερεῖς, ὡς φησι Φιλόχορος.
- 3b, 328, F 194 SCHOL. SOPHOKL. O. K. 100 (NATAL. COM. Myth. 4, 13): (F 12) καὶ οὐ μόνον θυσίας νηφαλίους ἀλλὰ καὶ ξύλα τινὰ ἐφ' ὧν ἔκαιον <νηφάλια ἐκάλουν>· Κράτης μὲν οὖν ὁ Ἀθηναῖος (362 F 4) τὰ μὴ ἀμπέλινά τῶν ξύλων πάντα νηφάλια φησὶν προσαγορεύεσθαι, ὁ δὲ Φιλόχορος ἀκριβέστερόν φησι τὰ μῆτε ἀμπέλινά μῆτε σύκινα ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων νηφάλια [φησὶ] καλεῖσθαι· καὶ πρώτη φησὶν ὕληι πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας ταύτη κεχρησθαι, παρ' ὃ καὶ τοῦνομα λαβεῖν τὸν θύμον ὡς παρὰ τὴν θυμίαν καὶ τὴν θυὴν πεποιημένης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δὲ τινες τὸ παράπαν ἄσπονδοι θυσίαι κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθοῦσαι.
- 3b, 328, F 195 ZENOB. Prov. 5, 75: πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δὲ τε μάντιες ἄνδρες· Φιλόχορός φησιν ὅτι νύμφαι κατεῖχον τὸν Παρνασσόν, τροφοὶ Ἀπόλλωνος, τρεῖς, καλούμεναι Θριαί, ἃ φ' ὧν αἶτε μαντικά ψῆφοι θριαὶ καλοῦνται καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριασθαι. ἄλλοι δὲ λέγουσι τὴν Ἀθηνᾶν εὐρεῖν τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν ἢ εὐδοκιμούσης μᾶλλον τῶν Δελφικῶν χρησμῶν, τὸν Δία χαριζόμενον τῷ Ἀπόλλωνι ψευδῇ καταστήσαι τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. πάλιν οὖν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοὺς Δελφικοὺς ἐρχομένων χρησμούς, τὴν Πυθίαν εἰπεῖν «πολλοὶ—ἄνδρες».
- 3b, 328, F 196 ATHEN. 4, 65 p. 168 A: ὅτι δὲ τοὺς ἀσώτους καὶ τοὺς μὴ ἔκ τινος περιουσίας ζῶντας τὸ παλαιὸν ἀνεκαλοῦντο οἱ Ἀρεοπαγῖται καὶ ἐκόλαζον, ἰστόρησαν Φανόδημος (325 F 10) καὶ Φιλόχορος ἄλλοι τε πλείους.
- 3b, 328, F 197a HARPOKR. (SUD.) s.v. ἀδύνατοι· Αἰσχίνης ἐν τῷ Κατὰ Τιμάρχου (§ 103). οἱ ἐντὸς τριῶν μνῶν κεκτημένοι <καὶ> τὸ σῶμα πεπηρωμένοι. ἐλάβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς βόβλους τῆς ἡμέρας ἐκάστης [ἢ ὀβολόν], ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ (49, 4): ὡς δὲ Φιλόχορός φησιν, ὁ δραχμὰς κατὰ μῆνα. ἔστι δὲ καὶ λόγος τις, ὡς λέγεται, Λυσίου Περὶ τοῦ ἀδυνάτου (24, 13; 26), ἐν ᾧ ὡς ὀβολὸν λαμβάνοντος μέμνηται.
- 3b, 328, F 197b SYNAG. LEX. p. 345, 15 Bkr (PHOT. BEROL. p. 34, 14 Rei): ἀδύνατοι· οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος ὡς μηδὲ <ν ἔργον> ἐργάζεσθαι, οἱ καὶ ἐχορηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορούντων [αὐτοῖς] τῶν ἐντὸς τριῶν μνῶν περιουσίαν κεκτημένων. ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ

ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν φ βουλῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν Λυσίας λέγει, ὀβολὸν ἓνα, ὡς δὲ Φιλόχορος πέντε· Ἀριστοτέλης δὲ δύο ἔφη.

3b, 328, F 198 HARPOKR. s.v. ἀντιγραφεύς· ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα ὥστε ἀντιγράφεσθαι ταῦτα· Δημοσθένης ἐν τῷ Κατ' Ἀνδροτίωνος (22, 70) καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ Κατὰ Κτησιφώντος (3, 25). διττοὶ δὲ ἦσαν ἀντιγραφεῖς, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὡς φησι Φιλόχορος, ὁ δὲ τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ (54, 3—4).

3b, 328, F 199* LEX. CANTABR. p. 337, 15 Nauck: Εἰσαγγελία· κατὰ καινῶν καὶ ἀγράφων ἀδικημάτων· αὕτη μὲν οὖν ἡ Καικιλίου δόξα (p. 158 Of.). Θεόφραστος (IV) δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ Περὶ νόμων φησὶ γενέσθαι, ἐάν τις καταλύῃ τὸν δῆμον ῥήτωρ ἢ μὴ τὰ ἄριστα συμβουλευῇ χρήματα λαμβάνων, ἢ ἐάν τις προδιδῷ χωρίον (?) ἢ ναῦς ἢ πεζὴν στρατιάν, ἢ ἐάν τις εἰς τοὺς πολεμίους ἀφικνηται, ἢ νικοίῃ παρ' αὐτοῖς, ἢ στρατεύεται μετ' αὐτῶν, ἢ δῶρα λαμβάνῃ. συνομολογεῖ δὲ τοῖς ὑπὸ Θεοφράστου ἢ κατὰ Θεμιστοκλέους εἰσαγγελία, ἣν Θεμιστοκλέα εἰσήγγειλεν, ὡς Κρατερός (342 F 11), Λεωβώτης Ἀλκμαίωνος Ἀγραυλῆθεν. ἔνιοι δὲ τῶν ῥητόρων εἰώθεσαν καλεῖν καὶ τὰ μὴ μεγάλα ἀδικήματα εἰσαγγελίαν. ἔστι δ' ὅτε ἐμβάλλοντες τοὺς συκοφαντούμενους εἰσήγγελλον, ὡς μὲν Φιλόχορος, χιλίων καθεζομένων, ὡς δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς (228 F 12), χιλίων πεντακοσίων.

3b, 328, F 200 SCHOL. V ARISTOPH. Au. 1106: ἡ γλαῦξ ἐπὶ χαράγματος ἦν τετραδράχμου, ὡς Φιλόχορος. ἐκλήθη δὲ τὸ νόμισμα τὸ τετράδραχμον [τότε ἡ] γλαῦξ· τότε γὰρ γλαῦξ ἐπίσημον καὶ πρόσωπον Ἀθηνᾶ, τῶν προτέρων διδράχμων ὄντων ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων.

3b, 328, F 201 PHOT. Lex. s.v. κρηπὶς· τόπος Ἀθήνησιν· οὕτω Φιλόχορος.

3b, 328, F 202 SCHOL. RV ARISTOPH. Ach. 220: Λακρατ <ε> ἰδης ἀρχαῖος ἄρχων Ἀθήνησιν, ὡς καὶ Φιλόχορος. ἤρξε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου, ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο καὶ ἀπέπηξε πάντα, ὡς μὴ δύνασθαί τινα προιέναι. διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα Λακρατ <ε> ἰδου ἐκάλουν.

3b, 328, F 203 SCHOL. V ARISTOPH. Pax 145: ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στιν Κανθάρου λιμὴν] μέρος τοῦ Πειραιῶς, ὡς Καλλικράτης φησὶν ἡ Μενεκλῆς ἐν τῷ Περὶ Ἀθηνῶν γράφων οὕτως (370 F 1) «ἔχει δὲ ὁ Πειραιεὺς λιμένας τρεῖς, πάντας κλειστούς· εἷς μὲν ἐστὶν ὁ Κανθάρου λιμὴν καλούμενος, ἐν ᾧ τὰ νεώρια ἐξήκοντα (?), εἶτα Ἀφροδίσιον, εἶτα κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαὶ πέντε». ἄλλως μὴποτε ὅπου ἡ τῶν τοιούτων πλοίων στάσις ἦν, οὕτως ἐκράτησε καλεῖσθαι τῷ ὄντι γὰρ ἔστιν ἐν τῇ Ἀττικῇ κώμῃ λεγομένη οὕτως Κανθάρου λιμὴν, οὐχὶ Κάνθαρος, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ, ἀπὸ ἥρωος ἐγχωρίου τινός.

3b, 328, F 204 SCHOL. V ARISTOPH. Pax 242: Πρασιαὶ πόλις Λακωνική· ... ἔστι δὲ καὶ τῆς Ἀττικῆς ἐπίνειον, ὡς φησι Θουκυδίδης (8, 95, 1) καὶ Φιλόχορος.

3b, 328, F 205 STEPH. BYZ. s.v. Ξυπέτη· δῆμος Κεκροπίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ξυπετεῶν τὸ τοπικὸν ἐκ Ξυπετεῶνων Φιλόχορος δὲ Ξυπετεῶνων τὸν δῆμόν φησι διὰ τοῦ ω καὶ τοῦ ο μικροῦ ἐν τέλει.

3b, 328, F 206 STEPH. BYZ. s.v. Σημαχίδα· δῆμος Ἀττικῆς ἀπὸ Σημάχου, ᾧ καὶ ταῖς θυγατράσιν ἐπεξενώθη Διόνυσος, ἀφ' ὧν αἱ ἱέρειαι αὐτοῦ. ἔστι δὲ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Φιλόχορος δὲ τῆς Ἐπακρίας φησὶ τὸν δῆμον.

3b, 328, F 207* SCHOL. BT EUST. (Paris. gr. 2766; Cramer A. P. 3, 289) Hom. Il. Σ 570: Ἀρίσταρχος εἶδος ὠιδῆς τὸν λίνον φησὶν ὡς παιᾶνα καὶ εἴ τι τοιοῦτον, ἀπὸ Λίνου τοῦ ἥρωος. ἡ δὲ περὶ τὸν Λίνον ἱστορία καὶ παρὰ Φιλοχόρῳ (?) ἐν τῇ 10 καὶ παρὰ Μελανιππίδῃ (III 592, 8 Bgk 4)· ἢ τε καλουμένη Σφαῖρα ποίημά ἐστιν εἰς τὸν Λίνον, ἀναφέρεται δὲ εἰς Ὀρφέα. ὁ δὲ Φιλόχορος ὑπ' Ἀπόλλωνός φησιν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι, ὅτι τὸ λίνον καταλύσας πρῶτος χορδαῖς ἐχρήσατο εἰς τὰ ὄργανα. φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Θήβαις ταφῆναι καὶ τιμᾶσθαι ὑπὸ ποιητῶν ἐν θρηνώδεσιν ἀπαρχαῖς. ἐπιγραφή ἐστὶν ἐν Θήβαις «ὦ Λίνε, πᾶσι θεοῖς τετιμημένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν /

ἄθάνατοι πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν ἀεῖσαι / ἐν ποδὶ δεξιτερῶν· Μοῦσαι δὲ σε θρήνεον αὐταί /
 μυρόμεναι μολπῇσιν, ἐπεὶ λίπες ἡλίου αὐγὰς». ἄλλως· «κρύπτω τὸν θεὸν ἄνδρα Λίνον,
 Μουσῶν θεράποντα, / τὸν πολυθρήνητον Λίνον Αἴλινον· ἡ δὲ πατρώια / Φοιβείοις βέλεσιν γῇ
 κατέχει φθίμενον». καὶ Ἡσίοδος (F 192 Rz) «Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Λίνον πολυήρατον υἱόν, / ὃν
 δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν ἀοῖδοι καὶ κιθαρισταί, / πάντες μὲν θρήνουσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς
 τε, / ἀρχόμενοί τε Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσιν». ὁ μὲντοι Ἡρακλέα διδάξας μουσικὴν ἕτερος
 παρὰ τοῦτόν ἐστιν.

3b, 328, F 206 SCHOL. RV ARISTOPH. Ran. 1033: τὸν Μουσαῖον παῖδα Σελήνης καὶ Εὐμόλπου Φιλόχορός φησι
 ν . οὗτος δὲ περιλύσεις (?) καὶ τελετὰς καὶ καθαρμοὺς συνέθηκεν· ὁ δὲ Σοφοκλῆς (F 1012 N 2)
 χρησμολόγον αὐτόν φησι.

3b, 328, F 209 VIT. HOM. ROM. p. 31, 1 Wil: κατὰ Φιλόχορον δ' Ἀργεῖος (scil. Ὅμηρος).

3b, 328, F 216 GELL. N. A. 3, 11, 2: super aetate Homeri atque Hesiodi non consentitur: alii Homerum quam
 Hesiodum maiorem natu fuisse scripserunt, in quis Philochorus et Xenophanes (Vorsokr. 5 21
 [11] B 13), alii minorem, in quis L. Accius poeta (FPL. p. 35, 6 Morel) et Ephorus historiae
 scriptor (70 F 1; 97—103).

3b, 328, F 217 TATIAN. Πρ. Ἑλλ. 31 (EUSEB. P. E. 10, 11, 4; Chron. a. Abr. 914 = SYNKELL. Chronogr. p. 340, 3
 Bonn): Φιλόχορος δὲ μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν (scil. φησὶν Ὅμηρον ἡκμακέναι), ἐπὶ
 ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀρχίππου, τῶν Ἰλιακῶν ὕστερον ἔτεσιν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

3b, 328, F 218 CLEM. AL. Strom. 1, 117, 1: ἀπὸ δὲ τῶν Τρωικῶν ἐπὶ τὴν Ὀμήρου γένεσιν κατὰ μὲν Φιλόχορον
 ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἔτη γίνεται, ὕστερον τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας.

3b, 328, F 219 SCHOL. PINDAR. Nem. 2, 1d: ὅθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι / ραπτῶν ἐπέων ... ἀοιδοί] τοὺς ραψωιδούς
 οἱ μὲν ραβδωιδούς ἐτυμολογοῦσι διὰ τὸ μετὰ ράβδου δηλονότι τὰ Ὀμήρου ἔπη διεξιέναι·
 Καλλίμαχος (F 138 Schn; F 26 Pf) «καὶ τὸν ἐπὶ ράβδῳ μῦθον ὑφαίνόμενον / ἠνεκὲς ἀεῖδω
 δειδεγμένος». οἱ δὲ φασὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως μὴ ὑφ' ἐν συνηγμένης, σποράδην δὲ ἄλλως καὶ
 κατὰ μέρη διηρημένης, ὁπότε ραψωιδοῖεν αὐτήν, εἰρμῶν τινὶ καὶ ραφῇ παραπλήσιον ποιεῖν,
 εἰς ἐν αὐτὴν συνάγοντας. (οὕτω καὶ ὁ Πίνδαρος ἐκδέδεκται). οἱ δὲ Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ
 συντιθέναι καὶ ράπτειν τὴν ὠιδὴν οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλησθαι . δηλοῖ δὲ ὁ Ἡσίοδος (F
 265 Rz) λέγων «ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοῖδοι / μέλομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις
 ράψαντες ἀοιδίην, / Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ». ραψωιδῆσαι δὲ φησι
 πρῶτον τὸν Ἡσίοδον Νικοκλῆς (376 F 8). Μέναιχμος (131 F 9) δὲ ἱστορεῖ τοὺς ραψωιδούς
 <καὶ> στιχωιδούς καλεῖσθαι διὰ τὸ τοὺς στίχους ράβδους λέγεσθαι ὑπὸ τινων.

3b, 328, F 212 SCHOL. PROKL. HESIOD. Opp. 268: ἰστέον δὲ ὅτι υἱὸς Ἡσιόδου Μνασέας ἐστὶ· Φιλόχορος δὲ
 Στησίχορον φησι τὸν ἀπὸ Κλυμένης· ἄλλοι δὲ Ἀρχιέπης.

3b, 328, F 214 ATHEN. 9, 49 p. 393 E: Βοῖος δ' ἐν Ὀρνιθογονίαι ἢ Βοιωτῶν, ὥς φησι Φιλόχορος ...

3b, 328, F 215 STRABON 8, 4, 10: καὶ γὰρ εἶναί φησιν (scil. Τυρταῖος) ἐκεῖθεν (scil. ἐκ Λακεδαιμόνου) ἐν τῇ
 ἐλεγείᾳ ἣν ἐπιγράφουσιν Εὐνομίαν (F 2—3 Diehl) ὥστ' ἡ ταῦτα ἡκύρωται τὰ ἐλεγεία ἢ
 Φιλοχόρῳ ἀπιστητέον τῶν φησάντων Ἀθηναίων τε καὶ Ἀφιδναίων καὶ Καλλισθένι (124 F 24) καὶ
 ἄλλοις πλείοσι τοῖς εἰποῦσι ἐξ Ἀθηναίων ἀφικέσθαι, δεηθέντων Λακεδαιμονίων κατὰ χρησμὸν
 ὃς ἐπέταττε παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν ἡγεμόνα.

3b, 328, F 216 ATHEN. 14, 29 p. 630 F: Φιλόχορος δὲ φησιν κρατήσαντας Λακεδαιμονίους Μεσσηνίων διὰ τὴν
 Τυρταίου στρατηγίαν ἐν ταῖς στρατείαις ἔθος ποιήσασθαι, ἂν δειπνοποιήσωνται καὶ
 παιωνίσωσιν, αἰδεῖν καθ' ἓνα <τὰ> Τυρταίου· κρίνειν δὲ τὸν πολέμαρχον καὶ ἄθλον διδόναι
 τῶν νικῶντι κρέας.

3b, 328, F 217

DIOG. LAERT. 9, 55: φησὶ δὲ Φιλόχορος, πλέοντος αὐτοῦ (scil. Πρωταγόρου) εἰς Σικελίαν, τὴν ναῦν καταποντωθῆναι, καὶ τοῦτο αἰνίττεσθαι Εὐριπίδην ἐν τῷ Ἰξίονι (p. 490 N 2).

3b, 328, F 218 SUDA s.v. Εὐριπίδης· οὐκ ἀληθὲς δέ, ὡς λαχανόπωλις ἦν ἢ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν, ὡς ἀποδείκνυσι Φιλόχορος.

3b, 328, F 219 GELL. N. A. 15, 20, 5: Philochorus refert in insula Salamine speluncam esse taetram et horridam (quam nos vidimus), in qua Euripides tragoedias scriptitarit.

3b, 328, F 220 VIT. EURIP. 2 p. 3, 3 Schw: ἐτελεύτησε δὲ (scil. Εὐριπίδης), ὡς φησι Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ ο ἔτη γεγινώς· ὡς δὲ Ἐρατοσθένης (241 F 12) οε .

3b, 328, F 221 DIOG. LAERT. 2, 44: Εὐριπίδης δὲ καὶ ὀνειδίζει αὐτοῖς (scil. τοῖς Ἀθηναίοις) ἐν τῷ Παλαμήδει (F 588 N 2) λέγων «ἐκάνετ' ἐκάνετε τὰν πάνσοφον, τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσᾶν». καὶ τάδε μὲν ᾧδε· Φιλόχορος δὲ φησι προτελευτῆσαι τὸν Εὐριπίδην τοῦ Σωκράτου ς .

3b, 328, F 222 PLUTARCH. An seni 3 p. 785 B: Πῶλον δὲ τὸν τραγωιδὸν Ἐρατοσθένης (241 F 33) καὶ Φιλόχορος ἱστοροῦσιν ἐβδομήκοντ' ἔτη γεγεννημένον ὀκτὼ τραγωιδίας ἐν τέτταρσιν ἡμέραις διαγωνίσασθαι, μικρὸν ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς.

3b, 328, F 223 VIT. ARISTOT. MARC. p. 428, 6 Rose: ἐπέζησε δὲ (scil. Ἀριστοτέλης) Πλάτωνι ἔτη κγ , πῇ μὲν παιδεύων ... Ἀλέξανδρον, πῇ δὲ συμπεριῶν αὐτῷ πολλὴν γῆν, πῇ δὲ συγγράφων, πῇ δὲ διδασκαλείου προεστώς. οὐκ ἄρα ἀντωικοδόμησεν Ἀριστοτέλης Πλάτωνι τὸ Λύκειον, ὡς Ἀριστόξενος (IV) πρῶτος ἐσυκοφάντησε ..., εἰ μέχρι τελευτῆς συνῆν Πλάτωνι. καὶ ὅτι Πλάτων μὲν ἐτέχθη ἐπὶ Διοτίμου ἄρχοντος Ἀθήνησι καὶ βιούς ἔτη πβ μετήλλαξε τὸν βίον ἐπὶ Θεοφίλου, Ἀριστοτέλης δὲ τεχθεὶς ἐπὶ Διοτρέφους καὶ βιούς ἔτη ζγ τελευτᾷ ἐπὶ Φιλοκλέους, φοιτᾷ δὲ Πλάτωνι Ἀριστοτέλης ἐπὶ Ναυσιγένους καὶ ἀπὸ Θεοφίλου, ἐφ' οὗ τελευτᾷ Πλάτων, ἕως Φιλοκλέους, ἐφ' οὗ τελευτᾷ Ἀριστοτέλης, ἔτη κγ ἐπέζησε Πλάτωνι— οὐκ ἄρα οὖν, ὡς αὐτοὶ συκοφαντοῦντες φασίν, τεσσαερακοντούτης Ἀριστοτέλης φοιτᾷ Πλάτωνι ἐπὶ Εὐδόξου· τοῦ γὰρ Ἀριστοτέλους ζγ ἔτη βιώσαντος, τρία ἔτη ἐστὶν ἀπὸ θανάτου Πλάτωνος, ἀφηρημένων τῶν κ ἐτῶν ἃ ἐσχόλασε Πλάτωνι· ἐν δὲ τοῖς τρισὶν ἔτεσιν οὐ μόνον οὐκ ἦν τοσαῦτα ἐκθέσθαι ἀλλ' οὐδὲ ράδιον ἀναγνῶναι. οὕτω Φιλόχορος ἱστόρησε , καὶ ὅτι οὐδὲ εἰκὸς ἦν Ἀριστοτέλῃ ξένον ὄντα τοῦτο δύνασθαι ποιεῖν κατὰ Πλάτωνος πολίτου τυγχάνοντος καὶ μέγα δυναμένου διὰ Χαβρίαν καὶ Τιμόθεον τοὺς Ἀθήνησι στρατηγήσαντας καὶ κατὰ γένος αὐτῷ προσήκοντα ς .

3b, 328, F 224* PHILODEM. Ind. Ac. Herc. col. 6, 28 p. 37 Mehl: Σπε[ύσιππος] μὲν οὖν πα[ρ'] α]ὐτοῦ διεδέ[ξ]ατο τὴν δ[ια/τριβή]ν. [Σπεύ]σιππ[ο]ν [δ'] εἰκόνας Χαρίτων ἔ[τ'] οὐ[σας] ἀναθεῖναι φησ[ί] Φιλ[ό]χορος ἤδη κατέ[χ]ο[ντα] (?) τὸ Μουσεῖ[ον], ἐφ' αἷς ἐ[πιγέ]γραπται· «τά[σ]/δε[] θ[ε]αῖσι] θεὰς Χάριτας Μ[ού]σαις ἀνέ[θη]κεν / Σπεύσιππ[ος] λο[γί]ων [εἶν]εκα δῶρα τελῶν». καὶ γράφει διότι [ἔ]σχεν ἥ[δ]η τὰ μέλη διαλυθέντα κατέστρεψέν τ' ἔτη κατασ[χ]ών ὀκτὼ τὸν περίπατον, οἱ δὲ νεανίσκοι ψηφοφορήσαντες ὅστις αὐτῶν ἡγήσεται, Ξενοκράτην εἵλοντο τὸν [Κα]λχηδόνιον, Ἀριστο// τέλους μὲν ἀποδεδημηκότος εἰς Μακεδονίαν, Μενεδήμου δὲ τοῦ Πυρραίου καὶ Ἡρακλείδου τοῦ Ἡρακλε/ώτου παρ' ὀλίγας ψήφους ἡττηθέντων κτλ.

3b, 328, F 225 STRABON 7, 7, 10: περὶ μὲν οὖν τῶν Πελασγῶν ἐν τοῖς Τυρρηνικοῖς εἴρηται, περὶ δὲ Δωδώνης τοὺς μὲν περιοικοῦντας τὸ ἱερὸν διότι βάρβαροι διασαφεῖ καὶ Ὀμηρος (Il. Π 234/5) ἐκ τῆς διαίτης «ἀνιπτόποδας χαμαιεύνας» λέγων. πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἑλλούς, ὡς Πίνδαρος (F 59 Bgk 4) ἢ Σελλούς, ὡς ὑπονοοῦσι παρ' Ὀμήρῳ κεῖσθαι, ἢ γραφὴ ἀμφίβολος οὔσα οὐκ ἔαι διυχυρίζεσθαι. Φιλόχορος δὲ φησι καὶ τὸν περὶ Δωδώνην τόπο ν , ὥσπερ τὴν Εὐβοία ν , Ἑλλοπίαν κληθῆναι· καὶ γὰρ Ἡσίωδον (F 134 Rz) οὕτω λέγειν « ἔστι τις Ἑλλοπί η , πολυλήιος ἢ δ' εὐλείμων· / ἔνθα δὲ Δωδώνη τις ἐ π' ἐσχατιῇ πεπόλισται ι » . οἶονται δέ, φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος (244 F 198) ἀπὸ τῶν ἐλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι

BOCCACCIO Gen. deor. gent. 4, 20: mutatos autem in ranas rusticos ideo dictum est, quia, ut scribit Filocoru s , bellum fuit Rhodiis olim in Lycio s . Rhodiis auxiliares venere Delones (?), qui cum aquatum ad lacum quendam Lyciorum ivissent, rustici loci incolae aquas prohibuere; in quos Delones irruentes omnes interemere et in lacus corpora occisorum eiecere. tractu tandem temporis cum montani Lycii venissent ad lacum nec occisorum agrestium corpora comperissent et ranas in circuitu coaxantes sensissent, rudes et ignari arbitrati sunt ranas animas esse caesorum; et cum sic referunt, aliis fabulae causam adinvenere.

APULEIUS De orthogr.: Pasiphae Daphnis dicebatur Spartanis, quod certissima oracula daret. fuit et Cretensis regina, Minotauri partu famosa. quo interfecto Theseus abduxit Ariadnen uxorem sibi et filio Hippolyto Phaedram, cui Serapione Rhodio et Philochoro <auctoribus> vim intulit, eius forma captus uxore necata. at Phaedra indignata filium patri incusavit, quod se appellasset, qui diras in filium iactavit, quae ratae fuerunt: a suis enim equis in rabiem versis innocens discerptus est. sic illam de se et sorore ultionem scripsit Lupus Anilius. idem scribit in Helene tragoedia.

NATAL. COM. Myth. 7, 6 p. 722 ed. Genev.: alii, inter quos Philochorus, hos Thynum et Mariandynum vocarunt (scil. Phinei filios).

P. OX. 853 col. 10, 7: τὸ ἐν Λίμναις Διονύσου (Thukyd. 2, 15, 4) Καλλίμαχος (F 66a Schn; 305 Pf) / μέν φησιν] «ευδεδιονυ[ς / .]η, τὸν [πο]τ' Ἐλευθήρ εἶσατο, Λιμναίῳ / δὲ χ]οροστά[δ]ας ἦγον ἐ[ορτάς]. Ἀπολλό[δωρ]ος (?) δὲ οὔτ[ω]ς φησὶν [καλεῖσθαι / δ]ιὰ τὸ ἐκλελ[ι]μνάσθαι [τὸν τόπον. / ἔσ]τι δὲ καὶ ἐν [τ]ῇ Λακωνι[κῇ] τόπος / ὅπ]ου Λιμναῖ[ι]ς ἐστὶν Ἄρτ[εμις].